

**Ежедневная
Небесная
Манна**

ЩОДЕННА НЕБЕСНА МАННА

призначена

ТОВАРИЩАМ ПО ВІРІ
ЗБІРНИК СТИХІВ
СВЯТОГО ПИСЬМА

З відповідними частинами,
взятими з
ВАРТОВОЇ БАШТИ

На кожний день в році

ПЕРШЕ ВИДАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ
1959

Вінніпег, Манітоба.

Поранна Постанова

Моєю першою мислею й бажанням є:

“Чим віддячитись мені за добродійства його сотворені мені? Чашу спасення піднесу й імя Господа призову. Словню Господеві всі обітницї мої”—Псал. 116:12-14.

Памятаючи на Божественний поклик: “Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій”. (Псал. 50:5). Тому постановляю, що при допомозі благодати Божої, нині, як святий Божий, буду сповняти мої обітування, продовжуючи діло пожертвування мого тіла і всі його справи, щоб досягнути Небесного наслідства і спіднаслідства з моїм Спасителем.

Буду старатися бути скромним і щирим до всіх.

Не стану шукати пошани і вдоволення для себе, але для Господа.

Буду обережно визнавати Господа моїми устами так, щоб слова мої були приемними і приносили всім благословенство.

Буду старатись бути вірним Господеві, Правді, братам і всім, з ким буду мати до діла не тільки в більших, але й менше важних справах життя.

Повіряючи себе під Божественну опіку і Провидіння, котре буде керувати моїми справами для мого найвищого добра; буду берегти не лише чистоти серця, але й відвертати від себе всякі тривоги, незадоволення і всі знеохочення.

Не буду нарікати і опрокидати всього того, що Господне Провидіння може допустити на мене бо “Вірою можемо твердо уповати на Нього, щоб нам і не приключилось перейти.

ОБІТ ГОСПОДЕВІ

1. Отче наш, що на Небі, нехай святиться імя Твоє, нехай же принцип Твій увійде і вцариться щораз глибше в серці могому й нехай воля Твоя сповниться в смертельному тілі моїм. Уповаючи на обіцяну поміч Твоєї благодати, що будеш помагати в часі всякої потреби, тимтож і через заслуги Господа нашого Ісуса Христа складаю отсей обіт.

2. Щоденно буду памятати перед престолом Твоєї Небесної благодати, на загальні справи праці жнива, а особливо на частину, в котрій і мені дана є участь, а рівнож і за співпрацьовників на ниві Твоїй.

3. Обітую ще з більшим старанням як це тільки буде в моїх силах провірювати мої мислі, слова і чини в тім напрямі, щоб учинити себе здібним в службі Твоїй і Твого дорогого стада.

4. Рівнож обітую Тобі, що буду пильнувати, щоби протистояти всьому, що має звязь зі Спіритизмом і таємним ученням, памятаючи, що є тільки двох панів, тому буду відщирати всіма способами всі забіги, які походять від противника.

5. Дальше обітую, що з винятком даним можче, буду по всі часи і на всіх місцях заховуватись у присутности противного пола прилично, так само, як і заховувався б публично при участі народу Господнього.

6. І так далеко, як це є розумне, і можливе, буду уникати знаходитись сам на сам в одній і тій самій кімнаті з ким небудь з противного пола, хіба при дверях широко отворених.

7. Виняток відносно братів — жінка, діти, мати і тілесні сестри. Відносно сестер — муж, діти, отець і тілесні браття.

КОРИСНІ ЩОДЕННІ ДЕСЯТИНИ

“Випробуйте Мене, говорить Господь снх небесних:
чи тоді не повідчиняю Я вам отвори небесні
й не пошлю вам благословення над міру” —
Малахія 3:10.

Якщо христіяни дозволять, щоб їх самолюбна надія надималась і позбавляла б їх щоденної небесної поживи, то не можемо дивуватись, якщо вони стають духовно що раз слабшими і якщо замість “Мира Божого” в їх серцях росте незадоволення, котрим наповнений світ, не зважаючи на збільшування добробуту і ріжних привилеїв. Пам’ятаймо напимнення: “У всіх стежках твоїх думай про Його, а Він простуватиме шляхи твої”. — Приповісти 3:6.

Перше видання “Манни”, в англійській мові, 20,000 зазнало багато більшого успіху, ніж ми сподівались. Були б ми дуже задоволені, наколи б отримали приємні повідомлення від багатьох наших приятелів так близьких як і далеких. Декотрі називали це своїм “Небесним Сніданком” і освідчувались, що вони споживають цю науку регулярно зі сходом сонця. Насправді ця маленька частка часу, вжита щоденно на роздумування цієї небесної поради, не може оставатись, щоб з неї не скористали усі учасники. Розпочинаючи день з таким роздумуванням напевно буде більш придатним і корисним. Серце, звертаючись таким чином до святих думок, буде мати багато менше трудностей, щоби не відступити від правдивих стежок. Якщо посвячені христіяни поступенно і спокійно приймають до свого серця “Премудрость, що сходить звиш”, то не можливо, щоби вона не принесла їм добрих овочів і не збудила пошани до Бога у світових людей.

Можемо сподіватись, що кожний християнин, котрий побачить цю книжку, то з певністю заінтересується мати одну для свого власного вжитку.

Ця книжка видана не для зарібку, але для доброго вжитку, тому вона продається за низьку ціну, щоб кожний міг посідати її. Ми робимо цінну послугу нашим приятелям, коли звертаємо їх увагу до "Манни", бо в неї наука чисто християнська — не змішана з сектанством. Деякі вживають її як дарунок на день уродин, на Різдво або на інші свята, а деякі купують ці книжки з добрим наміром, щоб поширювати цю науку між своїми сусідами і приятелями. Нашим щирим бажанням є, аби всі займались цією послугою і поширювали цю науку, коли мають нагоду і спосібність.

Ця книжка вистарчить на ціле життя і її можна вживати рік за роком, тому що Слово Боже ніколи не старіється, але воно завжди є "заповідь за заповіддю і правило за правилом".

Цей Збірник посвячений
ТОВАРИШАМ ПО ВІРІ

“Браття, доложіть до цього все ваше старання, і
подайте у вірі вашій чесноту (стійкість), а в
чесноті розум, а в розумі вдержання (само-
владання), а у вдержанню терпіння, а в
терпінню побожність, а в побожності
братню любов, а в братній любові
любов (для всіх). Коли бо се
буде у вас і умножиться,
то не оставить вас лі-
нивими, ані без-
плодними
в познанні Господа нашого Ісуса Христа.”
— 2 Петра 1:5-8 —

Товариство Дослідників Святого Письма
Р. О. Вох 5455, CHICAGO, ILL.

1 СІЧНЯ

Прославляйте, народи, Бога нашого, і голосіть хвалю Його; Він дав життя душі нашій і не допустив, щоб похитнулись ноги наші. Пс. 66, 8-9.

Дякуймо Богові Найвищому, що ласка Його зберегла нас і "хоронила від упадку" на протязі мнущого року — що багато з нас досі осталися в єдності думки і серця відносно Слова Божого і Його служби! Коли згадаємо, що Бог дозволив Сатані привести на нарід Божий "наслідок блуду", з метою досвідчення, хто покажеться дійсно Його (2 Сол. 2: 10-12), справді ми повинні піднести наші серця до Бога і висловити подяку, що Новий Рік, який починається, застав нас в Правді, такими, що оцінюють і перебувають в повній згоді з Божими постановами, через які Він нас зберіг від упадку.

2 СІЧНЯ

Ви не свої. Ви бо куплені ціною; тим прославляйте Бога в тілі вашому і в душі вашому; вони Божі.

1 Кор. 6:19-20.

Чи, на початку Нового Року, може бути для нас яка важніша наука понад цю, яка нас навчає, що не належимо до себе, але до Того, якій помер за нас; тож ми повинні приподобатись Йому, а не собі; не служити собі, але служити Йому; не слухатись своєї волі, але навпаки, бути послухними Його волі. Це значить бути святими в повному значенні того слова. Це означає не лише відвернення від гріху і навернення до справедливости, але означає позбутися свого я і прийняття волі Божої в Ісусі Христі.

3 СІЧНЯ

Без перестану молітесь. 1 Солун. 5:17.

Без огляду на те, яка є наша точність і витревалість в молитві, то передовсім наші науки ми повинні черпати із Святого Письма, поборювати наші природні уподобання і пристосовувати наші погляди і ведення нашого життя до вказівок, що походять згори. Тому всі памятаймо слова Господа Ісуса: "Просіть (в мойому імені) той приймете, щоб радість ваша була повна" Йоана 16:24. Отець наш Небесний яосідає в своїй скарбниці милосердя, провидіння і многі благословенства для своїх вірних і послужних дітей, які повинні просити Його про ці дари.

4 СІЧНЯ

Вловай на Господа! Будь потужен і май одвагу в серці і дожидай помочі від Господа. Пс. 27:14.

Час це важний чинник в Божому плані, тому ми не повинні почуватись розчарованими, коли наша терпеливість і витревалість є виставлена на пробу, а благословенства, яких бажаємо, не надходять. Бог постановив час на сформовання світу і приготування Його на помешкання для людей. Час, щобн дати світові достаточне досвідчення зла; час на прихід Христа як Спасителя світу; час на приготування Церкви, яка має мати уділ в Його славному пануванні; час також муcить бутн даний на урегульовання, сформовання і направи особистих справ Його народу. Бог не забуває за нас, хоч нам здається, що на наші молитви не приходить відповідь. Він, що не дозволяє, щоб без Його волі і воробець не влав на землю, і що почислив усі волоски на наших головах, не є байдужний на мличі, хочби про найдрібніші і найнезначніші потреби своєї пониженої та покірної дитини.

5 СІЧНЯ

Зневага зневажаючих Тебе впала на мене. Рим. 15:3.

Стараймось, щоб ми могли зносити зневаги Христові, так як Він їх зносив — ми повинні милосердитися і молитися за блукаючих грішників, щоб Бог дав їм опам'ятання. Узброївшись в витривалість і покору, уважаючи терпіння за привілей, а разом як добрі воїни, доказати наше привязання до Бога, через витривалість в трудах підчас повнення служби. Не здивувала його людська нікчемність та упідлення. Він знав, що знаходився в неприязному світі який, будучи зв'язаний гріхом, знаходиться переважно під пануванням князя темряви, сподівався зневаг, насміхів і переслідувань, які Він зносив терпеливо, підчас коли Його чутливе серце, майже забуваючи на власні терпіння, було повне милосердя і почувань для інших.

6 СІЧНЯ

Навчи нас як дні наші лічити, щоб придбати розумне серце. Пс. 90:12.

Правдиві християни, числячись з часом, не роблять того з наріканням і зі смутком, але з повагою та уміркованням. Вони числять час, в якому отримають багато благословенств, ласк і нагод на те, "щоби оповідати чесноти того, який нас покликав з темряви до дивної своєї світлості", щоб ми помагали другим в цій вандрівці життя і старалися виробити в собі характер, який би подобався Богу—щоби ставатися шораз більше подібними образу Сина Божого.

7 СІЧНЯ

Не говоріть зле про других. Тита 3:2.

Якщо б воїни хреста Христового добре зрозуміли, що обмова є вбивством характеру другої людини і що очернення є ограбленням другого з його доброго імені, тим вчасніше побачили б цю річ в її правдивому страшному світлі, так як вона представляється перед Богом. Якщо приглядаємось цій справі з правдивої, тобто з Божої точки погляду, то без сумніву побудить вона насве твориво до більшої чинності і ревности, щоби поконати схильність говорення зле про других, а яка є ділом тіла і диявола. Такий буде старатися, щоби вичистити зі свого серця той старий квас злості, ненависти, сварок, бунту і обмови, щоби міг бути чистим в серці, подібним до взору свого Спасителя.

8 СІЧНЯ

Глядіть, щоб ніхто не віддавав злом за зло, а завжди про добре дбайте і один для одного і для всіх. I Сол. 5:15.

Після взору, що міститься в Святому Письмі, вибрані Церкви Христової повинні бути найбільш оглажені, найбільш чемні, освічені, великодушні, і найшляхетніші з усіх людей; — повинні бути такими в цілому значенні того слова, не лише, щоби посідати позір чемности, ввічливости і т. п., які є сьогодні звичайні в світових людей, але правдиву добристь, що походить з серця, що походить з оцінн і посідання Духа Божого, духа правди, духа любови, а також духа справедливости.

9 СІЧНЯ

Хто бо тебе одрізняє? Що ж маєш, чого не прийняв? — 1 Кор. 4:7.

Всі пожертвовані Богу повинні знати і розуміти, що вони дійшли до теперішньої ласки і правди не через їх власну мудрість, ані мудрість інших, але через ласку і мудрість Божу. Це саме повинні розуміти всі, які служать Церкві Божій, як слуги в різних відділах, в якийбудь спосіб, що є відповідальні перед Богом за їх становище, яке займають серед товаришів віри і за нагоду служення, як мовні знаряди Господні; за таких теж повинні уважатися і за таких входити. Хто цього не робить, доказує, що не оцінює властиво привілею, яким був вшанований.

10 СІЧНЯ

За взір тяжкої муки і довгого терпіння прийміть, браття мої, пророків, що глаголали імям Господнім. Як. 5:10.

Стежка праведних є досі "вузькою дорогою", дорогою пониження і відречення самого себе, тобто дорогою тиші і покори; вимагає вона стільки старань в тому році, що і в минулому, якщо не більше. Якщо отже ростемо в ласці і в знанні, тим сильніші будуть наші спокуси. Будемо побуджувані до гордості і зарозумілості; чим вище вспинаємось у вірі, надії, любові і стараємось бути діяльними і ревними в службі Божій тим більше противник наш, Сатана, буде спротивлятися і перешкоджувати нам в поступках і тим більше його висланники будуть нас обмовляти, очернювати і взагалі будуть старатися нам шкодити.

11 СІЧНЯ

Та в серці в мене мовби вогонь запалав, втаєний в костях моїх, я силкувався зупинити його, та не здолів. Єр. 20:9.

Ті, які мають привілей остатися аж до того часу в ласці благословенствах і світлости, нехай стараються, щоби лагідне і повне любови успосіблення Апостола Йоана, в нас виказалось, як рівнож його ревність та енергія. Підчас коли він є названий любим учнем, ми повинні також пам'ятати, що він, для своєї ревности, як і брат його, був названий Воанергес, тобто Сином грому. Тому стараймося бути повні енергії і жертви, якими проводить любов, щоб ми могли хвалити Бога в нашому тілі і дусі, який є Його.

12 СІЧНЯ

Браття, хоч і впаде чоловік у яке прогрішення, ви, духовні, направляйте такого духом тихости, доглядаючи себе, щоб і тобі не бути спокушеним. Гал. 6:1.

Пам'ятаймо, щоб добре навчитися, як маємо один другого карати, щоби це діялося з розвагою, лагідно і ввічливо, краще через натякнення, чим через прсте картання або оскарження, або поодиноке вислування хиб, або зла, радше через прослідження теперішнього стану їх сердець, ніж попереднього, в якому зблудили. Ми повинні менше дбати про вимірювання кори, яку потягає за собою проступок, а більше старатися допомогти зблудженому до повороту на властиву дорогу. Ми не повинні навіть пробувати судження або карання один одного за поповнені блуди, але пам'ятати, що все є в Божій руці. — Під ніяким оглядом ми не можемо мститися самі або карати за провини.

13 СІЧНЯ

Діточки мої, це пишу вам, щоб не грішили, а коли хто згрішить, заступника маємо перед Отцем, Ісуса Христа, праведника. 1 Йоан. 2:1.

Якщо трапиться, що з браку віри, або слабости тіла, хтось постуливби зле, проти волі Божої і проти свого духового добра, то в такому разі ми не повинні тратити часу, але відразу визвати Божої помочі і вернути на властиву дорогу. Маємо престіл освячений дорогоцінною кров'ю Христовою, який є під кожним оглядом важніший від того, який посвятив Арон кровю звірят, що мав служити за взір, тому апостол нагадує нас, говорячи: "Приставаймож з одвагою до престола благодати, щоб прийняти милість і знайти благодать на поміч завчасу"—Лист до Жидів 4:16.

14 СІЧНЯ

Оце ж я так біжу, не якби на непевне; подвизаюся так, не якби повітте (вітер) бучи. 1 Кор. 9:26.

В слабостях впавшої людської природи це є велика поміч, щоби з вирозумінням вчинити цілковите пожертвування своєї волі, тобто затулення до служби всіх сил і здібностей ума і тіла. Хто має такий погляд, або хто так розуміє своє пожертвування Богу і втягнення себе до служби Богові, тоді він зрозуміє, що понад те нема нічого більше до віддання Богу, тому, якщо покажеться якабудь боротьба, легко може бути закінчена тоді, коли ми твердо задецидували: "Я і мій дім будемо служили Господу". Тому як важним є, щоби всі воїни, які затулюються до служби Божої, зрозуміли, що їх реченець затулю триває аж до смерті, а тому не може бути мови, ані думки вицофання з поля бою і ані на одну годину не можемо заперестати бою, доброго бою віри.

15 СІЧНЯ

Та й чого Господь вимагає від тебе: ділай справедливо, люби вчинки милосердні й ходи в покорі перед Богом твоїм. Мих. 6:8.

Кожний мусить признати, що ці вимоги є слушні. Три прикмети, згадані пророком містяться в одному слові: Любов, отже є явно, що Бог від тих, яких він вправляє і приготує на майбутніх суддів світу, не може прийняти менше. Любов вимагає, щоб ми поступали та обходились справедливо так з нашими ближніми, як і з нашими родинами, як і з самими собою. Якщо признаємо людям їм належні права, чи це права фізичні, моральні чи умові, як рівнож їх свободу, коли отже раз їх признаємо то ми не повинні під ніяким позором їх відмовляти, чи вкорочувати.

16 СІЧНЯ

В молитві непереставаючі. Рим. 12:12.

О, як великим привілеєм і ласкою Божою є, дорогої спів-учні нашого Учителя, коли знаходимось в стані та в успосібленні до молитви, коли можемо вноситися думкою і серцем до Бога, в кожній хвилині і на кожному місці і розуміти, що так Отець Небесний, як і наш Спаситель безнастанно з нами перебувають. Коли ми обов'язки дня виповнили під його оком і надзором, або колибудь наша душа відчуває потребу злуки з Богом, о як благою є ця хвиля, якщо можемо, у відокремленні, сам на сам з Богом, відкрити і виляти перед ним наші серця.

17 СІЧНЯ

І себе в любові Божій хороніть. Юда 21.

Щоби тревати в любові Божій треба, щоб любов наша зростала для засад справедливости і щоб ми були її послухні, ми повинні також радуватися з кожного досвідчення, яке провидіння Боже на нас посилає, тобто ми повинні радуватися в різних труднощах життя, в різних пробах, неповодженнях, терпіннях і тим подібних труднощах не менше як і в приемних хвилинах життя. Якщо тільки це є заміром і волею нашого Небесного Отця, щоби нас провадив і вправляв або через декотрі або через усі ці середники і дав нам можливість, щоби ми могли вникати більше в себе, пізнати наші недомагання і ще краще пізнати той закон досконалої свободи яку Він встановив і вимагає, щоби ми вірно цього закону держалися і з цілого серця Йому піддалися.

18 СІЧНЯ

В роботі не лівиві, духом горючі, Господеві служачі. Рим. 12:11.

Нехай всі, які бажають з успіхом бігти в змаганнях, звертають увагу на свою ревність та готовість в службі Божій. Якщо погребемо, або привалимо який з наших талантів тягарами і журбою про світові речі, без яких можнаб обійтися, або відложити на сторону; або якщо погребуємо ці таланти надмірними стараннями світовими про себе, або свою родину — чи то через марновання пожертвованого Богу часу на пусту філософію, музику, гарне мистецтво, торговлю, політику, або приемності, задовольючи гордість і пожадливість — тоді, як невірні слуги, скоріше чи пізніше попадемо в зовнішню темряву.

19 СІЧНЯ

Як же любий мені закон твій! Цілий день думка моя про його. Пс. 119:97.

Є це великий привілей для християнина просліджувати Слово Боже, але дуже багато просліджень діється без ціли. Дослідження, якого не впроваджується в чин є гірше ніж марновання часу. Нарід Божий повинен користати з кожної можливої і раціональної нагоди, щобн посісти знання Божого Плянн — навіть, колиб це вимагало певної жертви; але дитина Божа повинна звертати осторожно увагу, щоб не, що вона в тій цілі жертвує, як наприклад приемність, або час, було його власне, щоб це не діялось коштом других. Якщо дослідження Св. Письма діється коштом других, то це є радше доказом самолюбства, ніж знаком посідання духа любови Божої.

20 СІЧНЯ

Коли карання терпите, Бог до вас такий, як до синів. Чи єсть бо такий син, якого не карає батько?. Жид. 12:7.

Характер не може цілковито виробитися без терпінн. Він є немов рослина. Вперед, будучи дуже делікатна, вимагає обильности сонця, любови Божої; частого застосовування знання Божого характеру, як добрий ґрунт для віри і натхніння для послуху, а тоді, коли так був розвинений під тими корисними умовами, є готовий до очищення і вправ, є також здатним до зношення певних трудів. В міру розвитку сили характеру, застосовувані проби служать лише до позискання: більше силн, красн, делікатности і ласки, а в наслідок терпінн був уже остаточно розвинений, утрвалений і посплнений.

21 СІЧНЯ

Коли хто хоче йти слідом за мною, нехай відречеться себе самого і візьме хрест свій та й іде слідом за мною. Мат. 16:24.

Ношення хреста є дуже зблнжене до відречення самого себе, а однак в тому є певна різниця. Відречення самого себе відноситься більше до безоглядного послуху і витривалості в терпіннях для Христа; а ношення хреста головно відноситься до чинностей в службі Божій які знаходимо в противенстві до наших природних склонностей. Вірність і витривалість у відреченні самого себе означає відвагу і ревність.

Ношення хреста означає боротьбу і перемогу. Наше відречення самого себе може бути перемогою в нашому серці, про яку другі можуть нічого не знати, про яке теж не повинні знати, якщо прагнемо мати повноту Божого благословенства. Наше ношення хреста може бути бачене принайменше до певної міри тими, з якими перебуваємо, а особливо ті, котрі, як і ми, поступають "Вузькою дорогою".

22 СІЧНЯ

Будьте сильні і майте в серці одвагу, ви всі, що вповаєте на Господа. Пс. 31:24.

Буває деколи, що Сатана старається нас знеохотити через насування думок того роду, що наші до-свідчення, проби і противенства, які стрічаємо на "вузькій дорозі" жертви, є безкорисні і ми моглиб їх цілковито занехати. Що ж ми повинні зробити в та-кому разі? Ми повинні йти слідом нашого Спасителя, який вдався до свого Отця і шукав Його облич-чя, ми повинні старатися довідатися, чи наші справи знаходять в Нього прийяття, старатися про запевнен-ня, що хоч світ має нас в ненависті і говорить все зле проти нас, то однак Він похвалює наше поступовання; старатися про свіжі докази запевнення, що Бог до-зволить нам мати уділ в першому воскресенні і осяг-нути вічне життя.

23 СІЧНЯ

В чому кожен покликаний, браття, в тому нехай і пробуває перед Богом. 1 Кор. 7:24.

Обовязки здаються нам деколи ставати на перешкоді, але в дійсності воно так не є. Найпереднішим обовязком і повинністю християнина є узнавати з цього серця свого Сотворителя і Господа, в усіх Його дорогах. Його дальшим обовязком є бути мужем та отцем супроти своєї жени і дітей, або женою і матір'ю, супроти мужа і дітей, якщо вона такою є. Супруже зобовязання після Божого порядку речей є начеб довг, який жена винна мужеві, як рівнож довг, який муж винен жені. Довги ці мусять бути полагдані і сплачені вперше, ніж кому іншому ми хотілиб зробити якунебудь прислугу.

24 СІЧНЯ

Нехай любов тебе не кидає і правда; носи на шні їх і напиши на таблиці серця твого. Прип. 3:3.

Хоч справедливість є першим зарисом закону любови, то ще не є всім, чого любов вимагає. Бо вона вимагає, щоб ми взнеслися понад стислу справедливість і щоби наша любоа побуджувала нас до виказування милосердя і пробачення. При виказанні милосердя наслідуюмо любов Божу . . . Звідси в нашому поступованні з другими, які, подібно як і ми, є недосконалі і упавші, ми повнні пам'ятати не лише про те, щоби бути справедливими супроти них, але в додатку маємо бути милосердними, великодушними і ласкавими, навіть для невдячних — щоби ми, так поступаючи, могли статися дітьми Отця нашого, який є на небесах.

25 СІЧНЯ

Оце ж не журіться про завтра, бо завтра журитиметься само про своє. Мат. 6:34.

Наш Господь запевняє нас, що якщо нашою найголовнішою думкою буде служені Богу, поступовання в справедливості і старання про досягнення Царства, яке Бог обіцяв діти тим, які його люблять, тоді не потребуємо журитися про майбутнє. Як учні Христові будемо мати проби і труднощі з дня на день і будемо потребували оператися на рамені учителя в міру, як стараємось йти по цій вузькій дорозі. Кожний надходячий день буде мав досить своїх клопотів, тож ми повинні складати подяку Богові що Він нам обіцяв щоденно уділювати своєї ласки, яка буде достатчною і помічною в наших досвідченнях.

26 СІЧНЯ

Колиж постите, нехай не буде в вас, як у лицемерів, сумного виду. Мат. 6:16.

Піст є дуже похвальний для віруючих людей, особливо в часах, коли духово чуються пригноблені і виставлені на суворі спокуси зі сторони світу, тіла і диявола. Через зменшення фізичних сил і життєвості, піст може допомогти кровистим і похопним до більшого панування над собою в дуже багатьох випадках. Ми є певні, що для більшості християн булоб дуже помічне, колиб заховали піст від часу до часу, тобто колиб на деякий час заховали діету, або зовсім втрималися від харчів. Але постити тому, щоб це бачили люди, або уважати це в своєму умі за знак великої побожності, це булоб дуже шкідливе, бо провадилоб до гордості та облуди, які на багато переважалиб користі, отримані з повстриманості.

27 СІЧНЯ

Бережи твоє серце над усе, що бережеться, бо з нього виходить все, чим живемо. Прип. 4:23.

Признавати, що гріх, в різних його об'явах є злом, або що ми постановили уникати гріху тому, що він є осуджений Богом, не є достаточо. Крім цього ми повинні викорінити з серця всяке пожадання й охоту до всього, що не отримує похвали від Бога. О, колиб так було. Як велика зміна наступилаби в серцях і в житті, а особливо в умах тих, які називаються імям Христовим. Якщо хтобудь того не перестерігає, то знаходиться в безнастанних спокусах, тому, що хоч зовнішно уникає неморальности, то однак скрито має симпатію для осуджених речей, тобто прагнувби їх посідати, колиб вони не були заборонені.

28 СІЧНЯ

Хто побідить, то зодягнеться в білу одіж і не витру імя його з книги життя і визнаю імя його перед Отцем моїм і перед ангелами Його. Одкр. 3:5.

Хто лице є вірний Богу, має бути на острозі і заховувати свої шати непоплямленими від світу . . . "Не опоганили одеж своїх". Вони не дозволяють щоби гріх мав їх опоганити і відлучити від Бога, але стараються відразу користати з дорогоцінної кровн, якою усувається хочби й найменшу пляму. Стараються вони так сильно спротивлятися гріхові і є так дуже ревними в захованні своїх шат непоплямленими, що Сатана ніяким чном не може їм пошкодити. "Той злий їх не торкається". Це все виказує повне піддання їх волі, волі Христа — вони є "помершими з Ним", тож не можуть добровільно грішити.

29 СІЧНЯ

Страх (пошана) перед Господом—початок мудрості.
Пс. 111:10.

Є це єдина найвладивіша постава, яку повинно зайняти твориво супроти свого Сотворителя, який є причиною нашого існування, Вседержителем і Паном всесвіту. Тому, коли Він говорить, наші уха повинні бути звернені з пошаною та увагою на Його голос, наші всі власті повинні бути чуйні і готові до виконання Його приказів. Також все, чим ми є і що посідаємо, чи то наше щастя, безпека, шляхетність характеру, яка побуджує до любови і вдячності, перестерігають розпорядження, поступають в знанні і мудрості, то все залежить від нашої найвищої пошесті для Бога. Тому Бог радби плекати й управляти розпочату в нас синівську пошану, яка Йому від нас належиться.

30 СІЧНЯ

Сказав же й приповідь їм про те, що треба по всяк час молитись, а не внивати. Лук. 18:1.

Приступаючи до Бога, не потребуємо боятися, що Він є дуже зайнятий речами більшої ваги, або що він мучиться, коли зачасто приходимо до Нього з мало-значними речами. Для запевнення нас в тих речах, щоб ми мали довіря в Бозі, Господь Ісус сказав цю приповідь про вперту вдову, яка була вислухана ізза своєї впертості. Подібно роблячи, доводимо ревність бажань віри, що наші молитви будуть вислухані. Маючи на увазі, що час є важним чинником в усіх справах Божих, ми не повинні знеохочуватись, або слабнути в вірі, колиб молитви наші не були зараз вислухані.

31 СІЧНЯ

Він веде покірних до правди і вказує смирному дорогу свою. Пс. 25:9.

Таке успосіблення є важне для тих, які прагнуть отримати мудрість, що походить з гори. Мусять посідати почуття своїх слабостей і брак мудрости, інакше вони не приймуть тої мудрости широко і з замишуванням, якої Бог уділить в теперішньому часі лише тим, яких серця знаходяться у властивому успосібленню до її прийняття. Можна також завважити і це, що покора є головною підставою духа здорового ума, що лише тої може справедливо думати, розсудно, безсторонно, хто є покірного духа. Тому мусимо признати, що покора є найпереднішим складником успосіблення тобто ума Христового.

1 ЛЮТОГО

І уші твої все будуть чути впомин їх позад тебе: Ось дорога, простуй нею! Як би ви схибили вправо, чи схибили вліво. Ісаїя 30:21.

Колиб ми в пілігримці нашого життя знайшлися в наших досвідченнях на переломі, тобто дійшли до роздоріжжя і не знали, яку дорогу вибрати: чи обернутися вправо чи наліво, тоді ми повинні пильно слухати голосу Господнього. Інакше говорячи, ми повинні відразу звернутися до Слова Божого, а через розважання Його приписів, засад й ілюстрацій, що обговорюють багато проблем, старатися виповнити волю Божу, просити про керівництво Його Духа, намагаючись привести свій ум до стану уягливості, довіря і любови.

2 ЛЮТОГО

Коли ж бо живете по тілу, то помрете. Рим. 8:13.

Що це значить жити по тілу? На це відповідаємо: є це пристосування свого життя та улягання склонностям і волі упавшої людської природи. Є це найлегша дорога до поступовання. Щоб дійти до того стану, не треба нічого більше робити, як піддатися склонностям нашої старої природи і перестати з нею змагатися. Як лише це вчинимо, відразу почуємо, що ми є носені струєю, яка поступовно стається бистрішою, а можливість опертися є трудніша.

3 ЛЮТОГО

Сину! Слухай слова мої з увагою пильно, прихиль своє ухо до того, що я промовляю, бо життя вони для того, хто їх знайде. Прип. Сол. 4:20, 22.

Не багато може завважити вплив думки на тіло. Бог так спорядив наше єство, що наколи наші думки є чисті, шляхетні і святі, то вони не лише, що підносять та ушляхетнюють наш умовий і моральний уклад, але також ділають оживлююче на цілу систему. Подібнож у відворотному напрямку, кожна думка нечиста, нечесна, не шляхетна, безбожна (як і чин) посідає безпосередній вплив і не лише упідлює думку та поведінку, але помагає до розвитку хворіб, які вже знаходяться в єстві упавшої людської природи.

4 ЛЮТОГО

Вийди з неї народе мій, щоб не мати вам спілки в гріхах її і щоб не прийняти вам пораз її. Одрк. 18:4.

Хто лише є гідний, щоб до нього стосувався висказ "народе мій", такий буде послухний голосові Господньому і вийде з Вавилону, щоби не прийняти пораз її". Ці, які послухали цього голосу і вийшли, побачивши дійсний стан Вавилону, доказують, що вони ніколи не погоджувались на його гріхи. Але ці, які пізнали, чим є Вавилон і його богохульні науки супроти світла, яке сьогодні присвічує, а ще в ньому остаються, такі числяться, що похваляють ці богохульства, а тим самим заслугоють на ці "порази", навіть більше, як кляса "куколю", тому, що вони посідали більше світла від других.

5 ЛЮТОГО

Така то воля Божа (супроти вас) освячення ваше, щоб ан вдержувались од блуду. 1 Сол. 4:3.

Коли приходимо до Святого Письма, щоби довідатися, яка є воля Божа, то переконуємось, що праця, якої Бог від нас вимагає, не полягає на тому, щоб ми добре чинили другим, але головно є вимагана праця в нас і над самим собою, що полягає в тому, щоби борювати і перемагати себе самого. Тому всякі вчинки, які ми робилиб товаришам віри чи іншим людям, помагають лише до переведення найбільшого діла, яке має в нас виповнитися. Апостол Павло, будучи натхненим, каже: Хочби як найвмовніше голосили Євангелію іншим і хочби віддали наше майно на корм убогим і сталися мучениками для доброї справи а не мали любови і духа Христового, (Духа Божого) якій в нас розвивавсяб, як пануючий складник життя, ми булиб нічим з Божої точки погляду.

6 ЛЮТОГО

Тому, що не зі сходу, ні з заходу і не з полудня прийде возвищення. Бог бо суддя; того принизить, а того високо поставить. Пс. 75:6, 7.

Можемо деколи мати бажання, які ніколи не справдяться. Може бути, що Бог бачить, що ми не моглиб знести ввищення і почестей, про які стараємось. Він знає краще, що є для нашого добра, тому вимагає від нас, щоб ми на Ньому сполягали, були задоволені з Його провидіння і не опускалися, але були пильні, замість недбалі, чуйні, замість байдужі, повні запалу і ревности у повненні волі Божої, одночасно терпеливі і задоволені хочби були забуті та опущені, і памятаючи, що і ці служать, які лише стоять і вичікують", і що Бог, у визнаній за властиву для нього порі, попровадить нас і дасть нам, щоб ми виповнили його заміри.

7 ЛЮТОГО

Любов ближньому зла не робить; тим любов сповнення закону. Рим. 13:10.

Чие серце не є в гармонії з законом Нового Завіту, якнй міститься в любові, милосердію, доброті, доказує тим, що ніякою мірою не був прийнятий Богом як син Його і співпадкоємець з Христом. Якщо не посідаємо в серцях наших любови до братів, лагідности, доброти і ввічливости для всіх людей, а навіть і для звірят, в такому разі не посідаємо духа, який мігби нас перевести в доповненні жертви, конечної в те-нерішних умовах. Буде лише квестією часу, коли такі, унесені гордістю і ворожною славою, занидіють, а їхні дороги пожертвування будуть схоплені самолюбством, яке їх цілковито огорие.

8 ЛЮТОГО

Маловіре, чого всумнівся єси? Мат. 14:31.

Що ми повинні робити, щоб перемогти брак віри і відискати її намноження? На це відповідаємо: Як колись апостоли, так і тепер ми, повинні молитися: "Господи, помножи нашу віру"! Далше, згідно з тою молитвою, кожний повинен старатися про удосконалення віри в своєму серці. а) Через безнастанне відсвіжування в пам'яті Божих обітниць через зазізнання з ними в Слові Божому; б) старання, щоби пам'ятати, що кожний з нас вчинив завіт з Богом, що дані обітнці належуть до нього, то повинно їх відчуватися в серці, а устам жадати їх від Господа, з молитвою і подякою. Повнен яжадати їх в своєму роздумуванні і в розмові з братами про святі речі.

9 ЛЮТОГО

Вернись душа моя до спокою свого. Бо Бог добродій твій. Пс. 116:7.

Християнський спосіб і порядок думання багато ділає на розвиток, або упадок духовий, як рівнож є мірнлом духового стану одиниці. Ми повинні завсїди старатися про добрий спосіб думання. Через добрий спосіб думання тобто порядок думки, розуміємо нормальний стан, до якого звичайно ум склонюється у вільних хвилях. Підчас коли ми є затруднені виповнюванням обовязків щоденного життя і потреб, мусимо звертати увагу і думки наші на працю, яку виконуємо, бо якщо ми робили це механічно, без зосереження думки, то така праця не могла бути добре виконана, а однак і тут засада християнська, утверджена в характері, буде керувати невідомо. І тоді, як лише зусилля в праці, стараннях і журбі на хвилину перестане, уґрунтований порядок і спосіб думання (як магнетична голка звертається до бігуна) скоро повинен повернути християнина в його відпочинку в Бозі.

10 ЛЮТОГО

Будь взором для вірних у слові, у життю, у любові, у душі, у чистоті. 1 Тим. 4:12.

Кожний християнин повинен старатися, щоби світити прикладом іншим і бути взором ревного і вірного наслідування Христа в Його щоденному житті і чинній ревності в порученій Йому службі. Взорів найвищої досконалості моральної достойности та прикраси святости не можемо сподіватися в дочасному житті. Такий взір досконалий маємо лише в Ісусі Христі. Не в такову теж сенсі висказався апостол Павло, щоб Його самого наслідувано коли сказав: "Будьте послідовниками моїми, як і я Христів" 1 Кор. 11:1. Апостол був великим прикладом в ревному змаганні досягнути досконалості (але не найвищої досконалості, якою був лише Христос) але такої, яка є для нас доступна, а яка міститься в ревному наслідуванні Христа і виконуванні Його волі.

11 ЛЮТОГО

Блаженні ви, коли вас безчеститимуть та гонитимуть та казатимуть на вас усяке лихе слово, не по правді, ради мене. Радуйтеся і веселіться бо велика нагорода ваша на небі, так бо гонили і пророків, що бували перше вас. Мат. 5:11, 12.

Противности і переслідування є невідкличними товаришами при повиненні служби Божої і повинні бути прийняті з розсудком і спокоем, а коли це не помагає, тоді, по щирому остереженні переслідуючого, що йому грозить небезпека, оставляється Його власній долі, а самі, з посольством спасення ми повинні звернутися до других. Протнвенства, які Господь наш поносив і спосіб, в який він їх приймав, є великою наукою для всіх тих, які є подібно пробовані і переслідувані.

12 ЛЮТОГО

Терпіння ж нехай має звершене діло, щоб ми були звершені і повні ні в чому не маючи недостатку. — Якова 1:4.

Без терпеливості не можна зробити навіть найменшого поступу. Ніяка з чеснот не прикрашує так характеру християнина, як терпеливість. Вона здобула собі признання світу і віддає хвалу Богові, який є джерелом всіх ласк і добродійств і якого правда дає натхнення до тої чесноти. Терпеливість є це покора, яка може довго і багато зносити противностей, що намагається протиставитись людським недосконалостям і слабостям, що журливо старається відзискати Божу подобу; вона є повільна до гніву, а обильна в милосердя, скоро до шукання дороги правди і справедливості, як рівнож готова до поступовання по цій дорозі, памятаючи про свої недосконалості, та уважна на недосконалості і недостачі (слабости, уломности) других.

13 ЛЮТОГО

Любов не думає лихого. 1 Кор. 13:5.

Хто лиш заanedбує виконувати прикази Господні, щоб не підозрівати і не осуджувати, такий підготовляє сильця, в які сам впаде, без огляду, як осторожно поступавби в інших справах. Серце, просякнене сумнівами і підозрінням супроти своїх ближніх є в значній мірі приготавленням до сумніву в Бога. Дух прикрий і сповнений огірченням веде боротьбу з духом Божим, з духом любови. Один або другий мусить перемогти. Злий дух повинен бути якнайскоріше усунений, бо в противному випадку він осквернить нове твориво і може причинитися до його відкинення. З другої сторони, якщо нове твориво перемагає, а підозріння були поконані тоді половина боротьби проти теперішнім трудношам і злим впливам була виграна.

14 ЛЮТОГО

Бо по словам твоїм оправдишся, й по словам твоїм осудишся. Мат. 12:37.

Господь Бог приймає наші слова як вказівку нашого серця. Якщо наша мова неясна, двозначна, по-блажлива, крута, облудна, підступна, брудна, або о-чорнююча, тоді наше серце судиться відповідно на тій засаді: "З повноти серця уста промовляють". Тому, що ми є недосконалими істотами, тому для нас є неможливим, щоб ми були в мові або вчинках досконали. Помимо найбільших зусиль з нашої сторони, блудимо однак час від часу у вчинках і в слові, але в кожному разі ми повинні снажно старатися, щоб опанувати наші слова і вчинки і мати над ними владу.

15 ЛЮТОГО

Хто ж хоронить слово Його, істинно в тому любов Божа звершена. 1 Йоана 2:5.

Пробою і досвідченням нашої любови є послух. Пропорціонально і в міру заховання Слова Господнього, любов Божа виконується в нас щораз більше бо якщо ми прийняли ум Христовий (духа святого, Духа Божого) тоді вислідом повинні бути добрі вчинки і прагніння чинення Його волі в міру наших здібностей. Здібнщі ці повинні безнастанно і поступенно щораз то більше змагатися. Помимо того, що не можемо сподіватися дійти до досконалости, аж доки не будемо "перемінені" та отримаємо нові тіла після воскресення, то однак через стислу злуку з Богом в дусі ума нашого, можемо мати з Ним безнастанну злуку.

16 ЛЮТОГО

Славою і безчестям, ганьбою і хвалою, яко дури-світи, та правдиві . . . ніякого ні в чому не даємо спотикання, щоб не було ганене служення. 2 Кор. 6:8, 3.

Може трапитися, що коли знаходимося на сторожі, повнимо обовязки, на скільки нас стати, а благословенство і ласка Божа є видна над нами в усіх справах наших, нараз повстають клопоти і протнвенства, сила зла і темряви здається тріюмфувати, блнжніми нашими ми стали осуджені як винуваті і видно навіть опущені через провидіння. Таке досвідчення є без сумніву нам потрібне, хоч співаємо:

“Волю радше йти з Богом в темряві
Ніж сам один в світлі”,

то однак моглоб це бути порожною хвальбою, доки ми не сталиб виставлені на того роду пробу і до-свідчення, які витворилиб в нас правдиву віру і до-віря, навчилиб держатися руки Божої і довіряти Бо-жому провдінню, навіть підчас найтруднішої хвилини.

17 ЛЮТОГО

Візьміть ярмо мое на себе . . . бо ярмо мое любе і тягар легкий. Мат. 11:29, 30.

Ці які носять це ярмо мають запевнення через Слово Боже, що таким всі речі помагають до добра; чим тяжче це ярмо їм видається, тим більшого благословенства і нагороди можна сподіватися в май-бутньому, чим болісніші досвідчення в теперішньому часі, тим більша буде слава, яснійший характер на-стільки буде повніше ополіровання і становише в царстві небесному. З тої точки погляду, кожний тя-гар є легкий, бо оцінюємо вартість нашого ярма, а тоді воно видається легше і дуже розсудне. В додатку є воно легке тому, що й нащ Господь є з нами в тому ярмі.

18 ЛЮТОГО

Господь Бог ваш спокушує вас, щоб довідатись, чи справді ви любите Господа Бога вашого всім серцем вашим і всією душею вашою. 5 Кн. Мойс. 13:3.

Бог замірив, щоби до Царства Небесного дісталися лише ці, які з ласки Божої є в своїх серцях подібними до Ісуса Христа, з того, що люблять Бога з цілого серця, з цілої душі і є здатні сказати: "Не моя, але твоя, о Боже, нехай станеться". Під такими, а не під іншими обставинами можемо бути прийняті до царства, тому, що ніяке інше становище не доказує краще нашого повного підання і повної любові до Бога. Памятаймо також і про це, що всі духовні речі, "яких око не бачило та ухо не чуло і на серце людське не вступило", Бог заховав для тих, які люблять Його понад все.

19 ЛЮТОГО

Все чисте чистим; опоганиним же та невірним ніщо не чисте, а опоганився і розум їх і совість. Визнають, що знають Бога, а ділами одрікаються від Нього, будши гидкими і непокірними і до всякого діла доброго неспосібними. Тит. 1:15, 16.

Що за страшний є такий стан і як осторожними повинні бути діти Божі, не лише, щоби посісти чисті серця і думки, але рівнож, щоби заховати чисте сумління в згоді і в гармонії зі словом Божим. Такий стан може бути отриманий лише тоді, коли часто і сурово судимо самих себе через взір, який нам Бог поставив і Його правила, що містяться в Його законі любові:

"Бажаю дізнати почуття гордості,
Або дурного жадання,
Щоби цовстримати мою блукаючу волю
І пригасити розгоряючу цолумінь".

20 ЛЮТОГО

Коли хто думає, що він вірен між вами, не уздаючи язика свого, а обманюючи серце своє, у того марна віра. Яков. 1:26.

Тому, що язик є вказівкою серця і тому, що “з нечистоти серця уста промовляють”, тож неузданий язик, який висказує самолюбні речі, заздрісні, сповнені гориччю, хвальбою, або очернюванням, доказує, що серце його властителя, будучи переповнене такими речами, не є серцем посвяченим, ані святим, не посідає воно духа Христового—звідси, яку воко не визнавало б релігію, все є надармо, тому, що таке серце не є встані досягнути спасення. Але Добрий Лікар вказує на антидоту, тобто лікарство проти аатроеної душі — лікарство, яке властиво ужите і після вказаних приписів, може вилічити заражене серце.

21 ЛЮТОГО

Бо ти еси скеля моя, башта моя, і задля імени твого веди мене і навчай мене. Пс. 31:3.

Коли Бог зсилає на нас певного роду досвідчення для нашої науки, декотрі з цих досвідчень приходять в лагідний спосіб, але часом буває, що такий спосіб поступовання може змінитися, а Провидіння Боже може визнати за потрібне інше, і приводить часто до змін обставин, або приязних, або неприязних, викликаючи нові обставини. Тому ці, що уважаються за духового Ізраїля, не повинні противитись, або нарікати, а навіть виповідати, що вони волялиб, але терпеливо вичікувати Божого керівництва. Якщо можемо розпізнати ведучу руку Провидіння, навіть колиб це були неприхильні обставини і гірші від тих, в яких ми попередньо знаходилися, то однак ми повинні прийняти їх з радістю без сумніву, але з підданням і довірам.

22 ЛЮТОГО

Не срібллюбиві обичаєм, довольні тим, що єсть.
Жид. 13:5.

Самолюбні молитви часто багато коштують. Декотрі здобули багатства, але втратили правду і можливість її служення, а інші позискали здоровля тому лише, щоби отримати інші проби і досвідчення, не менш болісні. Декотрі через молитву відзискали дорогі їм особи, які знаходилися в обіймах смерті, а потім жалували, що Бог вислухав їхні просьби; волили б радше прийняти провидіння і мудрість Божу з задоволенням і без нарікання. Духовий Ізраїль повинен второпно уживати речі, які може посідати — приймаючи їх з подякою і як дар Божий, а його просьби повинні бути радше про духові дари, між іншими, про терпеливу витревалість і задоволення серця.

23 ЛЮТОГО

Навчу тебе і вкажу дорогу, по котрій тобі ходити, звернувши очі мої на тебе, дам тобі раду. Пс. 32:8.

Одною з найважніших речей для віруючих є, щоби навчилися в усіх справах життя вдатися до Бога—щоб не піднималися нічого такого, чи то в справах духовних, чи дочасних, ніж ми перше довідалисяб, яка є воля Бога відносно тої, чи іншої справи . . . Ми вандруємо до землі Ханаанської і знаємо, що багато ще інших досвідчень будемо мусіли перейти, якщо хочемо осягнути Господні обітниці. Це, чого ми маємо навчитися, є: готовість і цілковитий послух Божому керівництву, не з наріканням, але з радістю і того тільки належить сподіватися від тих, які вже скористали із завдань, даних їм попередньо, а передовсім, що навчилися віри, тобто сподівання на силу, доброті і вірності Божій.

24 ЛЮТОГО

Позаяк закон, ослаблений тілом, був безсилен, то Бог, піславши Сина Свогого в подобі тіла гріховного і ради гріха осудив гріх в тілі, щоб оправдання закону сповнилося в нас, котрі не по тілу ходимо, а по духу. Рим. 8:3, 4.

Яка полегша і потіха міститься в цьому запевненні! Справді є воно словом життя! Воно розбуджує в нас надію. Як Бог приймає наші досконалі прагнення серця, замість абсолютної досконалости тіла — тоді в дійсності маємо надію приближення до того взору, який нам був виставлений, тобто взору досконалости... Можемо поступати після духа, відносно однак нашого смертельного тіла, не можемо поступати після вимог Духа. Нашим умом, тобто духом поступаємо тоді, коли наші заміри та охота є досконалі і це є власне тм, чого від нас вимагає наш Отець Небесний, щоби охота або прагнення наші були досконалі.

25 ЛЮТОГО

Не самим хлібом житиме чоловік, а кожним словом, що виходить із уст Божих. Мат. 4:4.

Ми повинні знати, що життя чоловіка не залежить на обильности посіданх речей, таких як харч та одіня — але що життя, в більшому, ширшому та повнішому значенні полягає на безоглядному підданню чоловіка законіві і волі Божій, тобто зверненні пильної уваги на кожне слово, яке походить з уст Божих, на кожне ушімнення, заохоту або обітницю, які є необхідними до зросту і розвитку тих, яких Бог тепер покликає до життя вічного і до Царства, як співспадкоємців з Його Сином. Тому стараймося, як учні Ісуса, безнастанно мати в пам'яті слова повного тексту і щораз більше впроваджувати їх в чин.

26 ЛЮТОГО

Радуйтеся завжди в Господі, і знова кажу радуйтеся. Филип. 4:4.

Не багато є таких християн, які радуються, ані також не можуть радуватися забагато, якщо радуються в Господі. Не належить через це розуміти, щоби ця радість була галаслива, або навлаки, сумовита. Властива радість означає спокій ума, задоволення серця, щасливість, погоду, які не вимагають, щоби їх виявляти піднеслим голосом, як це декотрі мильно уважають . . . Радуватися правдиво можуть лише такі, які є зближені до Бога і завжди мають з Ним злуку, які вірують, що Боже провидіння сторожить над ними і які вірують, що всі речі мають їм служити для їх найкращого добра, як Новим Творивам.

27 ЛЮТОГО

Тихість вашу нехай зрозуміють усі люди. Филип. 4:5.

Грецький висказ, з якого переведено тихість, тобто помірковання, означає властиво слухність, однак не означає надто насильного домагання приналежних прав. Милосердя і лагідність, це прикметн, яких вимагається від членів тіла Помазання Господнього. Наскільки це можливе, вимагається також вірності у виповненні всього, чого від нас вимагає справедливість у відношенні до інших ми повинні руководитися милосердям, не домагаючись справедливости тому, щоб ми могли стати дітьми Отця нашого, який є на небі, бо він є добрий і милосердний навіть для невдячних.

28 ЛЮТОГО

Не журіться нічим, а у всьому молитвою і благанням з подякою нехай об'являються прохання ваші перед Богом. Филип. 4:6.

Може хтось запитає: Чому Бог не завжди дає нам речі, які Він вважає за потрібні для нас, без прощення про них, або відкликування до Його обітниць? Належно тому, щоб ми вперше дійшли до властивого успосіблення серця щоб ми були здібні прийняти Його ласки і могли бути через них збагачені. Ми не вміємо достаточо оцінити Божої опіки, якою Він нас оточує навіть тоді, коли ми є добре успосіблені до молитви і подяки, хоч правдоподібно не додумуємося навіть половини причин до влячності, як це ми часом довідуємося, коли пізнаємо, так як ми самі є пізнані.

29 ЛЮТОГО

Бог є любов і хто пробуває в любові, в Бозі пробуває, а Бог в ньому. 1 Йоан 4:16.

Міру полну, рівну дає справедливість, а любов цю міру потрясає, пригнічує, і переповнює це, що дала справедливість. Тому любов є тим, чого не можемо вимагати, впоминатися, або скаржитися, коли її не отримуємо. Але коли нам її показується, повинність її оцінити, прийняти з вдячністю, як ласку і відплатитися взаємністю. Хто лиш бажає любові, повинен прагнути її в найбільшій мірі і в значенні, тобто такої, яка є гідна подяву і пошани. Той рід любові є найцінніший, а єдина дорога, що веде до здобуття її, є шляхетність характеру, який є вимаганий лише для правдиво благородних.

1 БЕРЕЗНЯ

І мир Божий, що вище всякого розуму, нехай хоронить серця ваші і мислі ваші в Христі Ісусі. — Филип 4:7.

Це письмо не відноситься до нашого, тобто людського покою. Є це мир Божий, покій, який отримуємо через вирозуміння, що Бог в своїй доброті і силі готовий є нас тримати і вести як дітей своїх сильною правицею. Можемо бути певні, що той мир хоронить нас, стоїть безнастанно на сторожі, щоб не допустити такої неприязної речі, що викликає думки або боязнь. Мир це вдержує християнина в такому стані, що в його серці панує покій; постійна погода, в наслідок чого він має злуку з Богом, стереже також його думки і поняття, навчаючи його пізнання Бога, уневірюючи його в Божій силі і любові.

2 БЕРЕЗНЯ

Що правдиве, що чесне . . . про це помишляйте. Филип 4:8.

Хто лиш симпатизує з фалшом, або з нересадюю, такий, менше або більше опоганюється. А якщо хтось очищує свої думки та уинкає пересадити і т. п. в такий мірі очищує не лише свій ум, але і свій характер. Не є також достаточне, щоб ми були впевнені, щодо правдивости деяких речей. Ми повинні досвідчувати їх даліше і розпізнавати, наскільки є вони в нас чесними і шляхетними; хоч Господь закрити недостачі і слабість нашого характеру і замірив покривати їх аж до кінця своїми заслугами, одначе в кожному разі не можемо вдоволятися нашим упавшим станом, але навпаки, ми повинні старатися і прагнути позискати правливу благородність і найкращі засади та утревалити їх в наших серцях, щоби гідно з тим поступати супроти Бога і наших ближніх.

3 БЕРЕЗНЯ

Що є справедливе . . . про те помишляйте. —
Филип 4:8.

Ми не повинні собі ніколи дозволити, щоб пере-
хилитися в чомубудь на сторону несправедливості, а
навпаки, маємо вправлятися, щоби завжди ридитися
лише справедливістю, щоби наші думки, вчинки і сло-
ва були праведні. А одночасно також належить нам
вправлятися, щоби на поступовання інших людей, ос-
кільки на це дозволяє розсудок, заосмотрюватись в
певну високодушність, склонність до пробачення, лю-
бов і милосердя. Переводячи наші заміри і пляни, не
можемо бути досить обережними в тому напрямку,
щоби під ніяким оглядом не переступити законів
справедливості, і не поповнити вчинку, на який не
погодилосяб наше серце і з яким не погодилосяб
наше внутрішнє переконання.

4 БЕРЕЗНЯ

Що є чисте, що є приємне, що є хвальне . . . про
те помишляйте. Фил. 4:8.

Все те, що є чисте і взнесле ми повинні любити і
розвивати в собі до того степеня, щоби всяка не-
справедливість справляла в нас огиду і прикрість,
щоб ми чули потребу до якнайскорішого віддалення
її від себе позбутися злих думок і викинути їх з па-
мяті. До цього одначе можна дійти лише через розду-
мування про речі взнеслі та уникання злих речей. Ми
повинні також вміти розпізнати та оцінити правдиву
чесноту. Коли роздумуємо про взнеслі речі і про те,
що є хвалебне, мусимо з конечности взнестися думкою
високо і тоді лише будемо здатні розізнати красу
досконалости прикмет Бога і Господа нашого Ісуса
Христа і властиву красу характеру, якою відзнача-
ється цей чи інший послідовник Ісуса, що прагне вірно
коступати слідами свого Учителя.

5 БЕРЕЗНЯ

Коли є в чому яка чеснота й коли є яка похвала, про се помишляйте. Фил. 4:8.

Якщо завважимо в кого благородні почування, вчинки або слова, тобто додатні речі, гідні похвали, про такі речі можемо безпечно роздумувати, можемо їх без страху розважати, а наслідок того покажеться такий, що самі будемо старалися вноситися до таких ідеалів, якими наш новий ум, тобто нове твориво, кормиться. Таким чном будемо змінитись через відновлювання нашого ума і щораз більше зближатися до подібності нашого Господа й Учителя, будучи перемінені зі слави в славу, степені по степені, на протязі теперішнього життя. Коли наші думки будуть такого успосіблення і підтримувані в єдності з Господом нашим, то тоді будемо могли мати уділя в Першому Воскресенні, яке нас вчинить подібним образів нашого Господа.

6 БЕРЕЗНЯ

Навчивсь, що маю, тим і вдоволятись. Умію і смиритися, умію й достаткувати. Филип. 4:11, 12.

Якщо досвідчення в нашому житті є ріжнородні, тоді можемо вносити, що Господь уважає, що того потребуємо, щоб ми покушали тих поводжень, як і противностей, щоб нас череа те вправляти і приготовляти до становища, яке він задумав дати нам в майбутньому. Тому навчимося так, як апостоля Павло, достаткувати, не дозволяючи одначе, щобн достаток і новодження в дочасних речах мали нас відтягнути від нашого посвячення маємо також навчитися і того, як заховатися в недостатках, а знайшовшись в них, не бажати нічого такого, що Боже провидіння і мудрість уважалиби за невластиве, щоб нам уділяти — словом, що з усього маємо бути вдоволені.

7 БЕРЕЗНЯ

Колиж любимо один одного, то Бог в нас пробує й любов Його звершена в нас.—І Йоана 4:12.

Бог не оцінює нас після нашого знання, популярності або вимови, але радше після нашої любови, яку маємо для Бога, Його справи, для братів і для світу взагалі, а навіть для наших порогів.

Тому в розмірі характеру вперед ми повинні звертати увагу на степень любови як найголовніший чинник нашого прийняття і зближення до Бога.

Ці, що є сплоджені з Духа Святого повинні мати добре успосіблення. Найкращим доказом, що хвалимо Того, який нас вирвав з темряви і переніс до дивної своєї світлості, є це, що виказуємо духа любови в усіх наших справах щоденного життя.

8 БЕРЕЗНЯ

Бог розложив члени кожного по одному з них в тілі, якож схотів. 1 Кор. 12:18.

Ніякий член Тіла Христового не може сказати іншому, що його не потребує, і що якийсь інший член може бути безкорисний в тілі. Під зверхництвом хвальної Голови, кожний член, який є наповнений Духом Святим, і має бажання служити Йому, може бути корисний. Коли наступить час нагороди, хто може сказати, як багато праці Павла і Аполоса буде приписане найменшим членам, таким, наприклад, як Аквілій і Присцилла, які різними способами заохочували і підтримували своїх хоробрих братів в службі Божій, служачи їм в кожному часі, після своєї змоги.

9 БЕРЕЗНЯ

Не ест ь бо Бог неправеден, щоб забути діло ваше і труд любви, що показали ви в імя Його, послуговувши і послугуючн святым. Жид. 6:10.

Ніхто з дітей Божих не повинен опускати ніякої нагоди, щоб в теперішньому часі жнив не використати надаючоїсь нагоди служення правді. Належить щоденно старатися підносити царський герб, щоб вказати славу Того, який нас покликав з темряви до світлости. Ми повинні рівнож помагати і співділати з тими, яких Бог, в провидінні своєму умістив на становищі і поставив у корисніших умовах до служення загалові.

10 БЕРЕЗНЯ

І вговорюйте один одного щодня, доки сьогодні зоветься, щоб не став котрий з вас запеклим через підступ гріха. Жид. 3:13.

Коли завважимо, що в якійнебудь мірі духова сонність неспостережено зачинає нас опановувати і знечулює наші духові змісли, так, що в Правді не знаходимо вже для себе натхніння, тоді відразу ми повинні вдатися до Слова Божого, щоб ми, через освячуючу Його силу і через молитву могли повернути до єдності і злуки з Богом.

Бо ми сталися спільниками Христовими, коли тільки початок ісиування до кінця тоердо додержимо.— Жид. 3:14.

11 БЕРЕЗНЯ

Тим же оце й ми, маючи кругом нас таку тьму свідків, відложивши всяку гордість і гріх, що лутав нас, з терпінням біжимо на боротьбу, що перед нами. Жид. 12:1.

Ті, що розпізнали нагороду великого покликання, ці, що намагаються бігти в змаганнях, "підперезавшн поясниці думок вашнх", зміцніть ваші заміри і намагання: відновляючи постанову; подвоїть чуйність, відкиньте на сторону тягар непотрібних клопотів, зміцніть ревність, так як Апостол говорнтть і заохочує, біжимо на боротьбу що перед нами. Але не маємо бігти надармо, але як такі, що маємо мету і як такі, що постановили своє покликання і вибір вчинити певним.

12 БЕРЕЗНЯ

Конець же завітування єсть любов з широго серця та совісти благої і віри не лицемірної. 1 Тим. 1:5:

Ми повннні добре знати і памятати про це, що остаточною ціллю діяльності Божої супроти нас і остаточним значінням всіх Божих обітниць, нам вчинених, є розвинення в цілій повноті любови, тому що Бог є самою любовю. А щоби можна було розвинути в собі цю любов в значенні і в мірі, які Бог задумав, то невідкличним є, щоби походила з серця чистого і знаходилася в повній єдності і гармонії з Богом і Його законом любови, який спротивляється Сатані і Його законові самолюбства.

13 БЕРЕЗНЯ

Скільки оце нас звершених, це думаймо і коли що інакше думаєте, то й це Бог нам одкриє. Тільки ж те, до чого ми достигли єсть одним правилом жити й те саме думати. Филип. 3:15-17.

Для тих, які досягнули знак досконалої любови, є конечним, щоб безнастанно були діяльними в службі Божій, посвячуючи своє життя за братів. Такі повинні статися не тільки вже як представники Бога і засад справедливости, але також як представники тих, які є сильними в Господі і в силі потуги Його та у вірі Його слова готовими, охочими і багатими в наслідки заохочування інших, що біжать разом з нами в змаганні, щоб і вони могли осягнути ціль, до якої зміряють.

14 БЕРЕЗНЯ

Довготерпеливий дужчий від силача, себе гамувати це більш ніж місто завоювати. — Прип. Сол. 16:32.

Хоч гнів в характері ненависти, заздрости і злоби є злом і його повинні позбуватися ці, що стараються йти слідами Сина Божого, то однак гнів у значенні обурення проти тих, що творять неправність і проти гріха в усіх його формах та об'явах, є властивий; гнів, хоч і властивий, однак повинен бути застосований дуже умірковано і пошпираний любовю. Однак бувають випадки і бувають справи, в яких буває злом, колиб ми не виказали обурення.

15 БЕРЕЗНЯ

А праведний з віри жив буде. Жид. 10:38.

То, що через віру отримуємо перший імпульс духового життя не є ще вистарчаючим, але перейшовши зі смерті до життя тим же способом, мусимо відповідно користати з духового покорму, щоб ми могли через те вирости. Мусимо також поступати з вірою, піддаючись під керівництво Духа Святого, через Слово Правди.

Життя з віри це є справа особиста, як ума, так і серця. Є воно чимось більше, як прийняттям первих засад, які уважаємо за згідні з Письмом Святим, а отже за правдиве. Є це присвоювання собі того, про що ми переконалися, що є Правдою, так, що засади Правди стаються нашими засадами, а її обітниці нашим натхнінням.

16 БЕРЕЗНЯ

Ми знаємо, що перейшли від смерті в життя бо любимо братів . . . і ми повинні за братів душі класти. І Йоана 3:14, 16.

Одною з найтрудніших та остаточних проб для тих, які називаються "братами" буде любов до братів і дуже можливо, що на тому пункті багато з них впаде, помимо, що були розбуджені та узброєні. Для багатьох це буде причиною упадку, а через те покажуться негідними славного входу до Царства Господа нашого, Ісуса Христа.

Колиб трапилось, що хтось бувби слабкий і спіткнувся, то правдиві воїни Христові не повинні ним погорджувати, ані злоречити йому, бо того не зробивби наш Господь і Вождь. Навпаки, повинні бути ще більш оглядними на потреби слабших і помагати їм, хоч самі може волілиби перебувати в товаристві таких, які є сильними у вірі.

17 БЕРЕЗНЯ

Візьміть же від нього талант та дайте тому, що має десять талантів. Кожному бо маючому всюди дасться і надто матиме; у немаючого ж, і що має візьметься від него. Мат. 25:28, 29.

Чому слуга, який отримав один талант і цей закопав, є вибраний як ілюстрація? Відповідь на це така: "Тому, щоби служив за науку і в цілі показання, яку мають відповідальність ці, які отримали хочби найменше і що Господь вимагає, щоби і найменші поміж пожертвованими знали про посідання таланту, щоб його вживали і пам'ятали, що не будучи без відповідальности навіть ці, які посідають хочби найменші здібності служення Богу, братам і Правді, а також відповідальними є ці, які занедбують уживання даного їм дару."

18 БЕРЕЗНЯ

Тим то підперезавши поясниці думок ваших будьте тверезі і звершено вповайте на благодать, що приноситься вам в одкриттю Ісуса Христа. 1 лист Петра 1:13.

"Підперезавши поясниці думок ваших" будьте приготівані і здецендовані на довгу і важку діяльність, будьте тверезі. "Щоб не датися понести і під впливом того унесення вичерпати в короткому стосунково часі духове життя, а потім попасти в байдужність і знеохоту; але з наміслом розважати і приготовлятися до терпеливої витривалости в усіх досвідченнях віри і терпеливости, які є конечні, щоби доказати, хто є переможцем, хто покажется гідним нагороди, обіцяної тому, "хто переможе". Біг, який маємо перед собою, не повиненби відзначатися порнвами та унесеннями, але радше терпеливим і витривалим в чиненню добра".

19 БЕРЕЗНЯ

Яко діти слухняні, не водячи себе по давнім хотінням вашим, що в незнанні, а яко Покликавший вас святий і ви самі святі у всьому життю будьте. І лист Петра 1:14, 15.

Деякі християни мають мильне поняття, що Бог сам спричинює в них всякі переміни, а діти Божі є лише недіяльні в Його руці. Тимчасом св. Петро інакше про це висказується. Він напминає нас, щоб ми самі формувались після Божих вказівок. Є багато речей, які повинні бути виконані так навколо нас, як і в нас самих, але котрі занедбують того, а лише вичікують, щоби Господь творив для них чуда, зводять самих себе і дають можливість завладнути ними противникові, який також напевно скористає з того, звяже їх руки і ноги і кине в темряву взувнішну, хіба що в час з того отрясуться і постараються, щоби своє спасення справувати зі страхом і з трепетом.

20 БЕРЕЗНЯ

Коли пробуватимете у слові мійому, справді ви ученики мої будете. Ви зрозумієте правду і правда визволить вас. Йоан 8:31, 32.

Правди Божої не можемо отримати інакше, як лише з властивого джерела, яким є мовне знаряддя, встановлене від Бога, яким були: наш Господь, Його апостоли і пророки. Якщо поступаємо і триваємо в науці, яка міститься в тих натхнених письмах, якщо просліджуємо, роздумуємо, безумовно довірямо і вірно пристосовуємо до них наші характери і життя, то значить, що остаємось в Слові Господньому. Отже, якщо триваємо в Його слові як ревні і щирі учні, то дійсно "пізнаємо Правду" будемо "утверджені в вірі" і "завсіди готові дати відповідь про цю надію, яка є в нас", щоби ми "боролися за віру, раз святим подану", "воюючи той добрий бій віри" і "видалили добре свідоцтво" та статочно тривали в терпіннях, як добрі воїни Ісуса Христа, аж до кінця нашого бігу.

21 БЕРЕЗНЯ

Любіть ворогів ваших, благословляйте хто клене вас, робіть добро хто ненавидить вас і моліться за тих, що обижаяють вас і гонять вас. Мат. 5:44.

Це є спосіб, яким можна розпізнати дійсне успокійлення і стан свого серця супроти того роду людей. Чи з охотою і з приємністю ти указавби їм чемність і прийшов з поміччю в міру своєї можливості, помни їх блуду і міг над тим запанувати? Чи мігби ти з серця молитися за них, терпеливо зносити їх слабости їх недоречність і несвідомість і старатися настільки, щоби власним прикладом вказати їм кращу дорогу? Якщо річ так малась, то в цьому був би доказ, що ти погорджуеш гріхом, а не грішником. Ми повинні завсіди ненавидіти гріх, але не грішника, хіба непомильний суд Божий відкривби, що грішник і гріх є так зі собою споені, що не можуть розлучитися, тоді належалоб оставити його Богові, який судить справедливо і не помиляється, а з нашої сторони такому чоловікові, який називається бути братом, ми повинні виказати братерську любов.

22 БЕРЕЗНЯ

Бо колиб ми самі себе розсуджувади, то не булиб осуджені. Бувши ж осудженим від Бога караємось, щоб з світом не осудились. 1 Кор. 11:31, 32.

Впевнення нового Творива відносно користей і страт, як рівнож коли і звідки вони прийшли до нас п безнастанній борбі зі світом, тілом і сатаною, показалосяб користю для всіх, які це визнають, і з тим числяться і лише про це дбають, щоб могли подобатися Богу. Життя духовного Ізраеля повинно відноситися і бути зближене до життя Найвищого Священника. Колиб наше сумління було сплямлене хочби найменшим гріхом, повинно відразу відкликатись до дорогоцінної крові нашого Спасителя, щоби весільна шата (тобто спрavedливість Христова нам приписана) не була забруджена, щоби навіть найменшу пляму усунути, щоби можна її заховати "без змази, без зморшки, або чогось такого". Потрібно найменш незначну пляму відразу з неї усунути.

23 БЕРЕЗНЯ

Згадайтеж перші дні, в котрі ви просвітившись перенесли велику боротьбу терпіння, то на зневагу і знущання виставлювані, то буваючи співниками тнх, що так жили. До Жид. 10:32, 33.

Навіть найсильніші з братів потребують помочі, заохоти і допомоги інших. Бог так розпорядив, щоб ми не чулися задоволені з себе самнх так далеко, що навіть наше сполягання на Бога здається вимагати співдіяльності, симпатії, заохоти і любови співробітників виноградника Господнього. Якщо хтобудь поносив коли певні труди та упалення дня в євангельській службі, то напевно згодиться з тою думкою. Тож тут можна переконатися, що багато з дітей Божнх, які хоч самі не посідають великих талантів, здібностей або нагод служення Євангелії, однак можуть бути помічниками і співробітниками в справі Божій.

24 БЕРЕЗНЯ

Не оставлю тебе, ані покину тебе. До Жид. 13:5.

Тож чого маємо боятися начеб нам хтось міг зробити кривду, або журитися про діло Господнє, начеб сатана, або яка інша зла сила могла її перемогти? Одначе в кожному разі нашим обовязком є показати наше віддання справі не лише через ревність, але второпність . . . тому ми повинні старатися і ділати в службі Божій, начеб ціла відповідальність спадала на нас, але в серці чутися переконаними, що це все залежить від Бога.

Давно тому хтось сказав: "Я є несмертельний, доки триває моя праця". До певної міри це є правдиве для тих, які є в службі Божій. "Дорога є перед очима Господніми смерть святнх Його".

25 БЕРЕЗНЯ

Ви ж любі, знаючи вперед, беріться, щоб і вас не зведено блудом безбожників і не відпали від свого утвердження; а ростіть в благодаті і знавню Господа нашого і Спаса Ісуса Христа. 2 Петр. 3:17, 18.

В міру, як звертаємо увагу на Божі обітниці, а через віру застосовуємо їх до нас і в житті нашому добачуємо вповнення тих обітниць, настільки ростемо в знанні, а одночасно в ласці. А якщо, хочби й найменша подробиця знання не була прийнята до широкого серця і не принесла певної міри послуху і справедливості (ласки) в такому разі не є готовими, або приготованими до вищого степеня знання, що означає рівночасно втримання, або цюфнення взад. Втрата знання уводить відповідну втрату ласки, а з втратою ласки наступає більша втрата знання. Попадання в темноту спричинює, що обітниці, які знаходяться в Слові Божому стаються щораз то більш незрозумілими і притемненими у відношенні як наша справедливість або ласка була цожерта через світовість або гріх.

26 БЕРЕЗНЯ

Ми не сини ночі або тьми; тимже, оце не спімо, як інші. 1 Сол. 5:5, 6.

Християнин, як учень Господній, вихованець школи Христової, приготується, щоб міг зайняти місце в Тисячлітньому Царстві, тобто мати уділ в його славі, почестях і не смертності. Тому бачимо потребу частого напостання Св. Письма, щоби нарід Божий був пробуджений. Але не ті, які сплять, ані не ці, які дармують або є обтяжені журбою про це життя, але які є ревними в душі служачи Господу. Служити Богу означає, щоби найперше зближитися до Бога і піддатися та зеднати нашу волю з його волею і наскільки можливо наслідувати взір, який нам Бог виставив; по друге, щоби через науку і приклади можна помагати іншим, які рівнож стали покликани до поступовання по цій вузькій дорозі.

27 БЕРЕЗНЯ

Молю про тих . . . щоб усі одно були . . . щоб і вони в нас одно були, щоби світ увірував . . . що Ти полюбив їх, яко і мене полюбив еси. Йоана 17:20-23.

З подивом запитуємо, як це може бути? Господь Ісус завжди був у досконалій гармонії з Отцем. Він був Сином, який завжди відзеркалював подібність свого Отця, але не так мається річ з нами. Ми є грішники і нема в нас нічого гідного любови. Це правда, ми стали обмиті, і хоч наша глиняна посудина ще не є досконала, то одначе Той, який читає в наших серцях, знає, що наші інтенції є досконалі. Відносно до того, як Він бачить наші серця досконалими, як рівнож наші заміри і прагіння, бачить нас, як намагаємось перемогти слабости і уломности недосконалого тіла, коли хоч з болем і трудом постановою стараємось чинити його волю, з покорою сполягаючи на його провидінню, яке приготувало визволення і спасення з упадку, тоді Бог визнає в нас ці стремління як гідні його любови.

28 БЕРЕЗНЯ

Ти ж терпи лихо, яко добрий воїн Ісуса Христа. — 2 Тим. 2:3.

Правдивий воїн не розтрясає своєї справи. Він знає добре, що від нього вимагається, щоби погодився на її умовини, заки затягнеться до тої служби. По вступленні стає по її стороні і відбиває всякі напасти. Є готов положити своє життя в її обороні.

Це є дуже похвальна річ. Служити Христові широко і вірно є невимовною радістю, коли стоїть по стороні правди, вбачи, що поза полем бою, долиною тіней смерті, є гойний вхід до радости і миру переможнього Царя царів. Для тієї надії ніхто не повинен уникати впертої боротьби, ані не турбуватися суворістю ворога, ніхто не повинен дрижати перед неунекнимим голодом, прагінням, нагістю, ранами, а навіть і смертю.

29 БЕРЕЗНЯ

Благодатю бо ви спасені через віру і це не од вас; се дар Божий. Єфез. 2:8.

Як члени упавшого роду людського, ми не були здібні виконати діл, які Бог мігби нам признати і прийняти. Наше теперішнє становище як Нових Творив не є вислідок добрих вчинків старої природи, яка навіть не є здібна творити добро. Не є це з нас, а є це дар Божий. Якщо цього остаточно не оцінимо, тоді будемо в безнастанній небезпеці упадку . . . Апостол Павло дає нам пізнати і виразно зазначає, що Нове Твориво не є переміною старої природи, але що це є зовсім нове, окреме сотворіння. Ми стали створені в Христі Ісусі як мистецьке діло Боже — приготоване до добрих діл, а не через добрі діла.

30 БЕРЕЗНЯ

Колиж це все зруйнується, то якими слід нам бути в святому житті і побожності. 2 лист Петра 3:11.

Хто посідає в собі Боже подобіє, то не буде розсівати шкідливих сплетень, ані не буде уживав підбурюючих слів ані не буде вести злих і плюгавих розмов. Такі речі повинні бути відкипені далеко від тих усіх, які іменують імя Христове в ширості і правді. Пам'ятаймо, щоби щоденно полагоджувати наші рахунки з Богом, щоби впевнитися, що ніяке пусте слово не було нам пробачене. Якщо щоденно складаємо рахунки Богу і просимо Його про ласку, щоб ми мали більше сили до поборювання зла наступного дня, тоді можемо бути певні, що коли станемо перед Богом на суді, будемо усправедливлені в Христі, маючи свідощтво Духа, який посвідчує нашому духові, що ми йому приподоблюємось і що ми стали Ним прийняті.

31 БЕРЕЗНЯ

Борись доброю боротьбою віри, держись вічного життя до котрого й покликано тебе й визнає еси добре визнання перед многими свідками. 1 Тим. 6:12.

Чи боротьба, яку провадимо, відбувається публично, чи теж приватно, то в кожному разі мусить бути боротьба. Що більше, в цій боротьбі мусимо мати поступ і перемогу, в противному разі не можемо бути визнані за "переможців". Ще інша річ, про яку ми повинні всі пам'ятати є те, що Бог радше зважає на духа, який нами проводить, чим на висліди наших старань. З того огляду звертаймо пильно увагу на це, щоб ми не тільки робили все, що є нашим уділом, але щоби наша жертва і дар, складані Богу, як і віддання для Його справи, були повні любови і посвяти, щоб були через Нього прийняті і напевно визнані, як такі, що походять з любови до Бога і тnx, які є Його, а не для пустої слави.

1 КВІТНЯ

Пильнуйте та моліться, щоб не ввійшли в спокусу. Марк. 14:38.

Який є рід спокус, наразі не можемо розізнати, ані ясно їх бачити, аж щойно тоді, коли нас огорнуть. Коли б ми про ці покуси знали попередно, то вони не булиб трудні до поборювання. Тому пильнуйте і завжди моліться, бо це є єдиний і найбезпечніший спосіб дати опір спокусам. Наш ворог, диявол, кружляє як ревучий лев, шукаючи, когоч пожерти. Він знає про нашу слабу сторону і завжди є готов з неї користати. Всі потребуємо, щоб Дух Святий перебував у наших серцях, як рівнож потребуємо і ласки Божої до помочі пригородного часу, якщо хочемо перемогти.

"О душе моя, майся на острозі,
Бо неприятель, ця сила темряви
Сильно нацирає й ставить перешкоди,
Щоб тебе не допустити до великої слави".

2 КВІТНЯ

Тим же оце, доки час маємо, робімо добро всім, а найбільш товаришам по вірі. Гал. 6:10.

Християнин повинен бути готовий чинити добре всім, посвячуючи свій час та енергію для добра інших людей, а особливо бути готовим класти життя своє за братів. Є зобов'язаний користатися з нагоди, яка надається, щоби міг видавати з себе енергію, чи то через голошення Правди, або в який інший спосіб, помагаючи братам, щоб могли придіти на себе повну зброю Божу та остатися в день злий.

3 КВІТНЯ

Ніч минула, а день наблизився відложімож діла темряви, а одягнімось у зброю світла. Рим. 13:12.

За вчинки темряви можна уважати такі діла, які не перенеслиб острої критики, якій супроти світла нового часу, який наставби в повній своїй повноті, не моглиб отримати похвали. Пам'ятаймо, що ми належимо до нового, а не до старого окресу часу, тому ми повинні жити відповідно до вимог нашого горожанства і відповідальности, а заразом маємо уникати Князя темряви, його доріг і його вчинків.

4 КВІТНЯ

Яко в день нумо чесно ходити. Рим. 13:13.

Кожний чоловік повинен бути чесний, не лише в матеріальних справах і речах, грошових, але також повинен бути справедливий в обходженні з ближніми, в трактованні своїх братів, а передовсім щоби бути праведним і щирим супроти Бога і в своєму визнанні піри. Під тим оглядом всі християни будуть досвідчені, щоби ці, які люблять людські погляди більше, ніж щоби мати ласку в Бога і воліють радше голосити брехню, ніж Правду, такі будуть оставлені їх власним стремлінням, які покажуться шкідливими для їх спасення, а тим самим докажуть, що не мають кваліфікацій дістатися до Царства, помимо того що остаточно можуть ще статися пожиточними.

5 КВІТНЯ

Радісним голосом хвалитимуть Тебе уста мої. Як згадую тебе на постелі моїй розмишляю про тебе у всі доби ночі. Пс. 63:5, 6.

Молтва не лише є привілеєм, але також konieczністю; є поручена, як konieczний середник до зросту чеснот християнських. Хто лиш тратить прагніння та охоту подяки, почитання та вдержування злуки з Богом, який є Отцем милосердя, то може бути певний, що він тратить духа синівства, тому відразу повинен старатися, щоби усунути стоячі на дорозі перешкоди, тобто світ, тіло і сатану. Додатний знак Божої супроти нас ласки був в тому, що об'явив нам свій характер і плян тож повинен вплинути не на зменшення, аде на посилення і побільшення нашої побожности і молитви. Якщо серця наші є добрим ґрунтом, то напевно видадуть обильний зріст.

6 КВІТНЯ

Колиж яко християнин, то нехай не соромиться, а прославляє Бога за що участь. 1 лист Петра 4:16.

Хвороби і різного роду невігоди, що виникають з причини нашої ревности в служенні Правді, Господь Бог дозволяє, щоби на нас приходили, а які мають служити, як доказ нашої вірности і любови, колиб однак хто не був здібним зносити таких прикростей або колиб терпіння були від нас відняті в чудесний спосіб, то тоді служба Божа з нашої сторони не малаби жертви і не булоб це пробою нашої готовости поношення трудів для Правди. Одначе в кожному разі всякі терпіння, болі, зранення тіла або почувань убивання моральне або фізичне для Правди, стається свідочством нашої вірности. З таких труднощів та утисків ми повинні дуже радуватися, після того, як нам говорять: Христос Господь, апостол Петро та інші.

7 КВІТНЯ

Бог же мій нехай сповнить усяку потріб вашу, по богатству своєму в славі, в Христі Ісусі. Филін. 4:19.

Якщо не посідаєш заналу до оповідання Євангелії, тої веселої новини, то молися щиро, вірно і проси Бога і старайся його здобути, а можеш бути певний, що вкортці його отримаєш. А якщо маєш любов і запал до Євангелії, але бракує тобі здібнощів до її представлення, то молися і проси Бога, а одночасно старайся зужити цілковито ці здібнощі, які посідаєш. А якщо маєш запал і здібнощі, але не маєш нагоди, відразу представ цю справу Богові в молитві, користаючи з принагідних нагод і на те, щоб не опускати рук у виконванні хочби й найменших послуг, які надаються.

8 КВІТНЯ

Коли хто малодушен, не вподобає душа моя його.
До Жид. 10:38.

Повертання (цофання в зад) може бути початково у формі малозначного збочення з вузької дороги по-жертвоування. Щось в роді оглядання взад і прагнення покннутих речей; або звільнення бігу в старанні про виставлену перед нами нагороду, а даліше мала охота погодження Правди з пожаданням упавшої природи. В той спосіб приготавлиється дорогу і дається можливість спокуснику, щоби випускав свої стріли і влярзв в наші слабі сторони, які він знає і використовує їх в спосіб відповідний до нашої справи. Вирафіновані блуди є представлені, щоби ними притемнити розсудок, а маючи певну повабу представляють справедливість похлібливим умам і діється це майже безпостережно, потім забувається про першу любов до Бога і перший запал до Його служби, даліше відхилення від правди і від її духа, аж стається опущеним і від Духа Святого.

9 КВІТНЯ

Хіба не знете, що ті, що на гонах біжать, усі біжать, а один приймає нагороду? Так біжіть і ви, щоб осягли. 1 Кор. 9:24.

Щоб здобути перемогу, не лише маємо приодіти на себе повну зброю Божу, але ми повинні показатися героями в боротьбі, ведучи бій проти пожадання очей, тіла і гордості життя, як рівнож проти всіх ворогів справедливості чистоти і чесноти. Любов для Бога, правди і справедливості, повинна бути нашою побуткою, в противному разі не покажемось переможцями. Лише любов може вдержати нас у вірності аж до смерті, і зробити нас гідним спадкоємства святих у світлості. Де ревна любов володіє серцем, там серце є ціле піддане Богу і значить, що девять десятих боротьби є виграні. А навіть і тоді, після слів апостола Юди (21) маємо заховувати самих себе в любові Божій, через пильнування, молитву і ревність; а де любов має перевагу, там і ласка буде обильна.

10 КВІТНЯ

Смиріться під сильну руку Божу, щоб підніс нас угору свого часу. 1 лист Петра 5:6.

Дійсно, це не є легка річ поступати в покорі і в пониженні, безнастанно гамувати природні пожадли-вості і прагніння, безнастанно держати палаючу жерт-ву на престолі, аж до повного її спожиття. Тим способом маємо справувати наше спасення зі стра-хом і з дрожанням, щоб ми не показалися негідними нагороди високого покликання, яка є обіцяна вір-ним, тобто тим, які поступають вірно слідами сла-вного Попередника . . . який був тихий і покірного серця.

Шойно тоді, коли ми стали покірними і вірними, що Бог може нас ужити, як свої посуду, вибрані до ношення, тобто голошення про Його ім'я іншим. На-скільки отже, опорожнимо, тобто очистимо ці посуду, настільки Він може нас наповнити Духом своїм і Правдою і настільки можемо бути сильними в Гос-поді і в сильній потузі Його для виконання доброї служби, як воїни Христові.

11 КВІТНЯ

Яко в день нумо чесно ходити . . . не в прожор-стві та пиянстві. Рим. 13:13.

Деякі люди упиваються бажанням посідання ба-гатства, грошей, інші мають пожадання інтересів, а ще інші мають запал до музики, до мистецтва і т. п. речей, які є властиві і слушні для інших, тобто для світових людей, яких ум не є так розбуджений як наш, ані не можуть так споглядати в майбутнє, як ми, які є народом Божим, який отримує вище по-няття про велике діло Боже, що має доконатися в тому дні, тому наші серця повинні бути перейняті ді-лом Божим і далекими від світових понять і стремлінь.

12 КВІТНЯ

Чаша благословення, котру благословляємо, хиба не єсть общенне крови Христової? Хліб, що переломлюємо, хиба не є общенне тіла Христового? Бо один хліб, одне тіло ми многі; всі бо від одного хліба причащаємось. I Кор. 10:16, 17.

Одна є чаша, хоч сік її походить з багатьох ягід, так само хліб є один, хоч складається з багатьох зерен. Зерна не можуть заховати своєї відрубности і цілоти, якщо мають статися хлібом і поживою для інших. Подібнож ягоди не можуть остатися ягодами, якщо мають статися оживляючим плином. З цього то приводу ми бачимо цю взнеслу заяву Апостола Павла, що нарід Божий є причасником одного хліба та одної чаші. Щоби отримати, тобто статися учасником нової природи, не можна інакше, а лише через за-прошення Господне до пиття Його чаші і терпіння з ним як частини одного хліба і бути погребаним через хрест в Його смерть, щоби тим способом можна з Ним і воскреснути, отримати славу і нестерельність

13 КВІТНЯ

Як не їсьте тіла Сина Чоловічого і не пете Його крови, не маєте життя в собі. Йоана 6:53.

З охотою, дорогой Господи, споживаємо (присвоюємо собі) заслуги Твоєї чистої природи, пожертвованої за нас для нашого усправедливлення. Рівнож охочо будемо пили з Твоєї чаші терпінь, будучи переконані, що це є великий привілей терпіти з Тобою, щоб ми у властивому часі могли з Тобою царювати, з Тобою померти, щоби в майбутньому, через цілу вічність з Тобою жити, бути Тобі подібними і статися учасниками твоєї любови і слави, як Твоєї Обручниці. Щоб ми могли бути вірними не лише у виконанні та обходженні памятки, але також і в дійсности. О, дорогой Господи! Слово Твое говорить нам: "Чашу мою будете пити і хрещенем яким я хрещусь будете охрещені". Ми самі з себе не є здатні вчинити такої жертви, але досить нам на твоїй ласці, бо ми є Повністю Твоїми, тепер і на завжди.

14 КВІТНЯ

Віддав свою душу (життя) на смерть і до лиходіїв дав себе прилічити. Іс. 53:12.

Христос Господь мав свої досвідчення в Гетсимані, а хто лиш хоче йти слідами свого Учителя, той мусить покушати хоч частинно його досвідчень. Тому не забуваймо, що маємо пильнувати і виглядати нагоди служення "братам найменшим" членам тіла Христового. Нехай кожний сторожить того, щоб не додавав ще більше наруг, які дістаються кожному з послідовників Агнця. але навпаки, уділив слів потіхи і поміг другим нести їх хрест і різні труднощі, які стрічається на дорозі. В той спосіб найкраще покажемо нашому Господу і нашій Голові, як уміємо оцінювати надаючись нагоду несення Його хреста по дорозі на Кальварію.

15 КВІТНЯ

Отче, у твої руни передаю духа мого. Лука 23:46.

З повним довірям і повною вірою Спаситель наш так своє життя, як і всі свої прийдешні надії поручив любові Отця і силі, через яку мав бути обдарований славою, згідно з пляном і після Слова Отця. Подібно і ми, як послідовники стіп нашого Учителя, споглядаємо вірою в майбутнє і так нашу останню хвилю життя як і всі наші справи поручаємо тому, який показав для нас так велику любов, що не лише дав нам свого Сина, щоби був нашим Спасителем, але в цілій нашій дорозі старається про нас, даючи нам при цьому великі і коштовні обітницї, які, ідучи перед нами, дають нам силу, потіху і заповнення.

16 КВІТНЯ

Вони будуть моїми говорить Господь сил небесних, будуть моєю питоменністю того дня, що наведу, й буду любити їх, як милує чоловік сина свого, що його слухає. Мал. 3:17.

Колиб Господь Бог поручив нам вибрати Обручницю, то напевно ми вибралиб багато такнх, які Він відкинувби, як негідні, для тієї причини, що ми не є злібні бачити людських сердець. Тому ця думка повинна вчинити нас покірними, лагідними і тихими супроти всіх, як рівнож покладаючим довіря в Бозі і глядіти до Господа за Його керівництвом супроти повіреної нам праці як Його слугам, так, як Самуїл, коли мав намастити Давида на царя, виглядав у тому відношенні волі і вказівок Божих.

17 КВІТНЯ

Та помазання, яке ви прийняли від Нього, в вас пробуває. 1 Йоана 2:27.

Хоч не розуміємо тепер в який спосіб благословенство, влада і сила Божя сплинули на Давида через помазання то однак вони вчинили його здібним до поступовання в знанні і т. д., приготовляючи та пристосовуючи його до повнення майбутніх чинностей, до яких буп помазаний. Чи не належалоб того помазання уважати як фігури, тобто позаобразового помазання, яке сплинуло на Церкву, від часу, як була прийнята Богом? Наше помазання не є фізичне, тобто видиме, ані благословенства, які отримуємо, не є дочасні. Ми ростемо в ласці, знанні і любові як Нові Творива і як такі, з часом будемо удосконалені при Першому Воскресенні і станемо перед троном з нашим Господом як нашим Учителем і Головою.

18 КВІТНЯ

Любі, не чудуйтеся розпаленням, що буває вам на спокусу, начеб вам що дивного довелось, а радуйтеся якож маєте участь в страданнях Христових щоб і в одкриттю слави його радувались і веселились. 1 лист Петра 4:12, 13.

В неприязному для нас світі можемо сподіватися лише наруг, якими докоряли нашому Учителеві, а слуга не може бути кращий від свого пана. Світ, тіло і сатана стають нам на перешкоді. Справедливі багато мають боротьби внутрі і багато страхів назовні, як рівнож є багато вогнистих стріл на них спрямованих. Але яке є найбезпечніше становище та успосіблення чоловіка, якнй переходить через тяжкі проби і терпіння. Чи не є воно це, щоби в тиші і з підданням волі Божій вичікував і в кожній справі уважав, як Його рука нами кермує, і яка є воля Божа в даній справі, заки здецидуємось щось підприйняти, заки підіймемо справу, яка часто може мати велике значення для нас. Тому Псальмист говорить: "Я онімів в мовчанню; я мовчав про добро" Пс. 39:2. (Повстримуєчись в говоренні, або робленні навіть того, що в нашому понятті може видавалосяб добрим).

19 КВІТНЯ

Від переповні серця уста промовляють. Добрий чоловік із доброго скарбу серця виносить добре, а лихий чоловік із лихого скарбу виносить лихе. — Мат. 12:34, 35.

Найпереднішою і найважнішою річчю, про яку ми повинні старатися і дбати, є наше серце; так, щоби його почування і склонності знаходилися цілковито під впливом ласки Божої, щоби кожна засада правди і справедливости в ньому царювали; щоби суд, милосердя, доброта, братня чемність, любов, віра, тихість, повстриманість, найвища пошана до Бога і Христа і ревна любов до всього, що є прикрасою святости, було сильно утверджене як життєві засади, які в тому серпі повинні справувати владу. Якщо ці засади будуть усталені в нашому серпі та уґрунтовані, тоді з доброго скарбу серця уста будуть висказувати слова правди, тихости, мудрости і любови.

20 КВІТНЯ

Вірний у найменшому і в великому вірний. — Лук. 16:10.

Не маємо розуміти, щоб нарід Божий мав бути задоволений зі звичайного бігу життя, так в своєму домашньому вогнищі, або в роботні, говорячи собі: "Бог приймає мою працю і труди так само, начеб вони прямо Йому були пожертвованні в інший спосіб, більш побажаний", але маємо розуміти, що кожна одиниця, що знаходиться в такому положенню, повинна щоденно старанно розважити і поділити свої денні зайняття та обовязки, шукаючи способу, через який можна властиво і слушно кілька хвиль, кілька годин або днів відірвати від звичайних зайнять в дочасних речах і від дочасних користей і щоби той час можна посвятити на справи духові і духовий пожиток так для нашого добра, як і для добра інших. Пожертвованим серцем, складаючи жертву, є те, яке вміє використати хвилини, які так скоро минають, зуживають їх (наскільки це можливе) для справи нашого Небесного Отця.

21 КВІТНЯ

Не маємо бо архієрея що не мігби боліти серцем в немощах наших, а такого що дізнав усякої спокуси по подобію, окрім гріха. Приступаймож з одвагою до престола благодати, щоб прийняти милость і знайти благодать на поміч зачасу. До Жид. 4:15, 16.

В разі спокус наше серце повинно взнестися до нашого Учителя, з повним запевненням віри, з визнанням Його любови, мудрости, здібнощів і готовости допомогти нам, і що Він може зробити так, що все буде помагати для добра тим, що Його люблять. Таке бажання помочі в разі потреби напевно може принести нам від Бога Його пораду, поміч і силу до виконання справедливости, правди, чистоти і любови; а тим способом можемо бути переможцями не лише на годину, на день, але статися повними побідителями.

22 КВІТНЯ

Я ж вам глаголю: Що за всяке пусте слово, яке говоритимуть люди, дадуть одніт судного дня. — Мат. 12:36.

Колиб ми щоденно застановлялися над нашими дорогами — що є обовязком кожного християнина — і завважили, що в якійбудь спосіб наші слова ображалиб Бога, то ми повинні пам'ятати, що ми маємо можливість зближення до трону ласки Небесного Отця в імені нашого Заступника, визнаючи наш блуд і виказуючи наш щирий жаль за брак ревности, щоб вшанувати імя Боже і його справу через святе поступовання і розмови, просячи покірно, щоб наші гріхи не були почитані, але щоб були змазані заслугами Христа, покірно відкликаючись до дорогоцінної крові в якій маємо цілу нашу надію і довіря. Тим способом ми повинні здати рахунок з кожного пустого слова, а через слова покути, доповненої заслугами Христа, які присвоюємо собі через віру, станемо звільнені.

23 КВІТНЯ

Що ж у добрій землі це ті, що вислухавши слово, в серці щирому і доброму держать і дають оwoц у терпінню. Лук. 8:15.

Хто лиш прагне бути пожеррвованим, з природи річи мусить бути покірний, тихий і понятний, бо в противному випадку він легко може відпасти на сторону. Мусить також навчитися, як розвинути в собі ласку Божу, що відноситься до терпеливості, щобн запертися самих себе і в даних випадках радше знести кривду, а ніж справа Божа, або хтось з віруючих на тому мав потерпіти. Відноситься воно також до вироблювання в собі братньої любови, розвивання повної волі Божої, так в наших серцях як і в нашому житті, словом, треба старатися про таку любов і в такій мірі, яка моглаб нам допомгти доповнити діло нашої жертви.

24 КВІТНЯ

Кожен бо з нас нехай ближньому догоджає, на добре, на збудування. Рим. 15:2.

Наукою для кожного члена Царського Священства є це, що особливим післаництвом їх уряду в теперішньому часі є пожертвовання . . . Царське Священство часто випускає з уваги певний рід праці, тобто нагоду виречення наших поглядів стремлень або першенства, щоби для милого спокою натомість прийняти пляни і погляди інших, там де лише розходиться про особисту справу, а де, як нам здається, Бог прийнявби цю річ в такий чи в інший спосіб. Тому, як щоб ми завважили, що посвячуючи наші користи, або колиб ми завважили, що через посаячення наших вигод або користей на бажання інших, ми моглиб через те осягнути щось добре, то для милого спокою ми повинні це вчинити.

25 КВІТНЯ

Без віри ж не можна угодити, вірувати мусить, бо хто приходить до Бога, що Він єсть, і хто його шукає, тих нагороджує. Жнд. 11:6.

“По вашій вірі, нехай вам станеться”. Є це метода, після якої Господь, здається поступає, з усіми, які є Його учнями, почавши від першої хвилни їх поклонання до християнського життя і досвідчень. Віра є вимагана, коли він здається не звертає на нас уваги, віра є потрібна, коли ми маємо поводження, так в речах духовних, як і дочасних. Рівнож сильну віру ми повинні посідати і тоді, коли всі потуги і противенства, здаються боротися проти нас.

Це, що поконує світ, є віра ваша, яка в усіх обставинах життя є здатна споглядати до Бога з новним довірям в Його доброту і вірність, памятаючи, що після Його приречення, всякі речі остаточно обернуться нам на користь, тому, що ми є його народом.

26 КВІТНЯ

Хто бо ввійшов у відпочинок Його, той відпочив від дія своїх, якож Бог від своїх. Жид. 4:10.

Замість вимагати одного з сімох днів, в дійсности право любови контролює і регулює наш цілий час. Сім днів у тижні ми є зобов'язані любити Господа Бога нашого з цілого серця, з усієї думки і цілої душі і сили; сім днів у тижні ми повинні також любити ближнього як самого себе; рівнож сім днів у тижні ми повинні відпочивати — відпочивати від наших справ — відпочиваємо, якщо віримо в докінчене діло Христа. Відпочивати в любові Божій означає посідати мир Божий, який переходить всякій розум, а який повинен постійно володіти в серцях наших.

27 КВІТНЯ

Так бо нехай думається у нас як в Ісусі Христі.—
Филип. 2:5.

Щоби посісти змісл Христовий, дійсно, потрібно багато зусиль. Змісл Христовий є той, який вірно і в тихості піддається під волю Божу, виражену у великому пляні віків, змісл, який посвятив би всю свою енергію для вивоннення волі Божої, второпно оцінює наслідки, які Бог має на увазі.

Якщо маємо цей змісл, який посідав Ісус Христос, то і ми рівнож, як і Він будемо прагнути (наскільки це можливе) увільнитися від обтяження дочасними справами і наш час мати вільним настільки, щоби можна було служити Богу, а цілу свою енергію, здібності та намагання викладати на Його службу.

28 КВІТНЯ

Хвалімось і горем, знаючи, що горе робить терпіння, терпіння ж досвід, досвід надію, надія ж не осоромлює, бо любов Божя вилилась у серця наші Духом святим, даним нам. Рим. 5:3-5.

Потребуємо посідати терпеливість, але вона може бути осягнена лише через досвідчення і проби. Потребуємо мати віру, але вона може розвинутись тільки через необхідність (бідноту). Потребуємо також ріжних досвідчень для нашої майбутньої діяльності, яку знова можна позискати через такого роду досвідчення, які вчинилиби нас здібними співчувати зі слабостями і труднощами тих, які нас оточують, для яких ми маємо бути представниками, яким маємо служити як осягнемо трон слави. Тож наукою для нас є, щоб ми в теперішніх досвідченнях давали відпір злomu, поконуючи його не злом, а добром.

29 КВІТНЯ

Покличе мене і озвуся, буду коло него в тісноті вислобоню його і прославлю.—Псалом 91:15.

Є це нашим привілеєм, що можемо наші терпіння та досади представити Богу;

“Бо Він знає (що болить і знає)
Як усунути горіч з життя недолі”.

Він це робить при допомозі ріжних досвідчень, показуючи нам пустоту і марноту земських речей, як рівнож їх абсолютну не здібність задоволення духа і брак знайдення потіхи для зболілої душі. Тоді приходить думка, що хоч докучливі є наші досвідчення, то однак вкортці вони скінчуться і якщоб тільки ми їм дозволили, то вони вчинилиби в нас і принесли овочі миру справедливости, розвинулиб сильний благородний характер, навчилиби докладно панувати над собою, розважно застановлятися, терпеливо зносити труднощі, бути вірним і покладатися на Бога.

30 КВІТНЯ

Ви ж — рід вибраний, царське священство, нарід святий, люди прибрані, щоб звіщали чесноти Покликавшого вас з темряви у дивне своє світло. — 1 лист Петра 2:9.

Ціль, для якої ми були покликані до того світла, є ця, щоб ми тим світлом присвічували. Якщо не даємо тому світлу світити, то ми не є гідні того світла; цей скарб, будучи від нас віднятий, оставивби нас в темряві. А як що ми дійсно отримали це світло і пожертвувались Богу, то запитаймо самих себе: Що я таке вчинив, щоб показати славу того, який мене покликав з темряви? Чи пішов я з тим посольством до моїх приятелів близьких, або далеких?

Чи може сказати душа моя; живу

“Для Ісуса, для Ісуса
Життя мое і те що маю,
Мої думки, слова і чини,
Всі дні мої і години”?

1 ТРАВНЯ

Син чоловічий не прийшов, щоб служено йому, а служити. Мат. 20:28.

Якщо ми є пожертвовані Богу, тоді всі наші добрі діла, які ми робилиб, або посвячували наші права і добра на користь отця, матері, мужа, жінки, або дітей, або нас самих як Нових Творив, або колиб ми зробили шось доброго нашим ближнім, приятелям, або братам в Христі, Господь Бог числить це, начеб ми зробили це для Христа. А колиб ці самі вчинки були зроблені з яких інших мотивів, через неусправедливлену особу і неосвячену Богу, або лише як добре діло для даної одиниці, то в таких випадках такі вчинки не числилисяб нам як жертви, нами понесені.

2 ТРАВНЯ

І всі, хто хоче благочестиво жити в Христі Ісусі, гонені будуть. 2 Тим. 3:12.

Противности, які стрічаємо в житті, напевно будуть тривати до кінця нашого життя. Терпеливе піддання тим противностям означає посвячення наших приємностей дочасного життя і зносити труди як добрі війни правди, маємо боротися в тій справі, поносячи невгоди в якійбудь формі, намагаючись чинити волю Божу відносно ширення Царства Божого і Його впливів.

Щоби дійсно бути в службі Божій, потрібно шперед стало і старанно досліджувати плян Божий, а дальше бути перейнятим Його духом і керівництвом, по трете, посідати запал і бути діяльними в міру наших здібнощів, без огляду, якої це вимагалоб з нашої сторони жертви і посвяти.

3 ТРАВНЯ

Звершеним же тверда пища, маючим чувства вправлені довгою наукою до розсуджування добра і зла.— До Жид. 5:14.

Ті, що мають дійсну і сильну віру в Бога є готові вірити Його слову і такі вже попередньо повинні бути уґрунтовані в початкових засадах християнської науки, потім постійно повинна поступати будівля до якої повинно вживатись золота, срібла і дорогого каміння. Такі, якщо є правдивими і вірними Богу можуть розпізнати різницю поміж правдою і блудом. Ми повинні розуміти в що і чому ми віримо а тоді сміло і відважно її голосити. Бо "Коли й сурма невиразний голос дає, то хто готовитиметься до бою". 1 Кор. 14:8.

4 ТРАВНЯ

Господь бо дивиться не так, як чоловік; чоловік бо дивиться на лице, Господь же дивиться на серце. —
І Сам. 16:7.

Якщо випустимо з уваги, що Бог дивиться на наше прагнення і якщо думаємо про нас самих після того, як нас Бог уважає після тіла, то можемо бути певні, що відповідно до того попадемо в темряву, замішання і знеохочення. Але не забуваймо, що з другої сторони наш дух, тобто воля числиться живою для її справедливості тому, що є в гармонії з Богом. Тому стараймося, щоб ми ніколи під оглядом волі тобто наших прагнень і стремлень які володіють нашим життям не показались недбалими, але ми повинні пам'ятати, що всяке занедбання має означати відповідну втрату духового життя. Але правдиво і правильно стреміти і прагнути, є для нас завжди можливе, тому лише абсолютно вірна воля може бути прийнята Богом і Христом.

5 ТРАВНЯ

Колиж духом діла тілесні мертвите, будете живі.
Рим. 8:13.

Умова, на силі котрої можемо тревати в злуці з Богом і посідати надію учасництва в Першому Воскресенні, є виразно зазначена, в котрій залічується умиртвлення учинків тіла, повстримання від тілесних склонностей, розпізнаючи їх і зуживаючи їх для справи Божої і на службу Богу. Таке умиртвлення учинків тіла, таку боротьбу проти слабостям тіла апостол Павло на іншому місці називає "Боем", коли говорять, що тіло пожадає того що є проти духа, а дух проти тілові, а ці дві речі є собі противні, і будуть противні до кінця життя; а якщо дух був охочий і боровся як міг найкраще проти слабостям тіла, то Бог почислить це як повну перемогу, для заслуг нашого Спасителя.

6 ТРАВНЯ

Котрі бо духом Божим водяться, ті сини Божі.—
Рим. 8:14.

Тож той є наш провідник, через якого ми можемо бачити властиво наше становище, не лише на початку нашого бігу, але аж до його кінця, тобто, якщо веде нас дух Божий — якщо цею дорогою поступаємо, якщо це є, чого шукаємо і про що стараємось — тоді ми є Синами Божими, таких Бог приймає за власних синів, які приходять до Нього через Христа, які вірують в Його заслуги, носять весільну одежу і які постійно тривають в духовому стані.

7 ТРАВНЯ

Горе мені, коли не благовістую. 1 Кор. 9:16.

Ми повинні завсіди бути готові до оповідання іншим тої найкращої відомости, яку посідаємо; співчуття до терплячого сотворіння в ріжних його досвідченнях життя повинно вести нас до Божих обітниць, супроти майбутнього царства і благословенств для всіх родів землі, які тоді будуть на часі. Хто про це знає, а не розкаже при кожній нагоді, яка надається, є це доказом, що йому бракує знання, або вірн в об'явлені речі, або теж з причини самолюбства, яке не може отримати похвали від Господа, якщо буде дальше тривати в тому настрою, то остаточно станеться для нього зопорою до гідности царства.

8 ТРАВНЯ

А се обітниця, котру обіцяв нам — життя вічне. —
1 Йоана 2:25.

Всі, які розуміють великі і коштовні обітнці нам від Бога даровані, повинні знати, що вони також є зобов'язані щось робити. Правда, що в сьогодишньому житті після Божого заповнення хліб і вода не перестануть, але це не значить, що ми маєм занедбати те, що самі можемо зробити, або заосмотритися в потрібні речі. Бог нас покликав і приобіцяв нам дати в своєму часі царство, але нашим обов'язком є, це покликання і вибір вчинити певним. Бог є сильний і в кожній справі є готов зі своєї сторони зробити все, але також є важною річчю, коли Він жадає від нас, щоб ми нашу віру потвердили вчинками і при кожній нагоді показували нашу свідчальність з Ним.

9 ТРАВНЯ

Одеж як прийняли ви Христа Ісуса Господа так і ходіть в Ньому вкоренившись і збудувавшись в ньому і впевнившись вірою так як навчилися достаткуючи в ній з дякуванням. Кол. 2:6, 7.

Загальне поняття, розповсюджене серед учителів фалшивих наук, які думають, що не лише не є потрібне, але навіть є невластиве ґрунтування у вірі, що хто є ревний та утверджений у вірі, того називають загорільцем. Загорільцем можна назвати того, хто, не будучи певний у своєму умі, вперто стоїть при тому, що не може бути доказане, ані не опереться ані на здороаому розумі, ані на Святому Письмі. Але не можна бездумним загорільцем називати такого, який в добрій вірі приймає Слово Боже, тому, що воно походить від Бога. Можна сказати, що єдино такі є утвержені в правді. Ріжниця, яка захопить поміж християнином непохитним і ревним а загорільцем є ця, що перший є утверджений у Правді, а другий уґрунтований в блуді.

10 ТРАВНЯ

Ти помазав голову мою і кубок мій повний аж переливається. Пс. 23:5.

Чаша повна та опливаюча має подвійне значення. Є це чаша радості і чаша смутку, а в обох випадках є опливаюча, переповнена. Хто хотівби статись учасником радості свого Господа мусить також статись учасником чаші Його терпіння; мусимо вперше з ним терпіти, якщо хочемо з ним царювати. Але терпіння теперішнього часу не є гідні тої слави, яка має в нас явитися і тому можемо радуватися в утисках, і як горе аж переливається, так і радість буде упливати, можемо також сказати з Апостолом: радуйтеся, і щераз кажу вам, радуйтеся.

11 ТРАВНЯ

Але ж задля тебе вбивають нас цілий день, вважають нас як овечок на заріз. Пс. 44:22.

Пам'ятаймо, що кожний з нас має лише одну жертву, яка повинна бути складана Богу день по дневі в поліпшенню кожної нагоди, яка нам надається, щоб ми служили Йому і тим, які є Його. Маємо також пам'ятати і то, що ця жертва складається з багатьох малих жертв, декотрі з них такі малі, що не варті згадки ані застанови над ними, а однак вони всі є потрібні для доповнення тої одної жертви, яку ми вчинили на самому початку, коли ми стали зачислені до Божої родини. Тому, коли ми віддаємо Богу нашу волю, то значить, що піддаємо все, що посідаємо; а затримати що будь іа малих справ щоденного життя — не пожертвованим хоч ми уважали, що булоб пріємне Богу то значить, настільки затримуємо собі з того, що ми Йому посвятили.

12 ТРАВНЯ

Мавши оце ці обітування, любі (мої) очищуймо себе від всякої нечисті тіла і духа, звершуючи святість у страхі Божому. 2 Кор. 7:1.

Як багато з тих, які стараються, щобн стати членами Царського Священства, завважують в собі недомогання, як ось: злість, підступ, облуду, ненависть, обмову. Сміло можна сказати, що кожний посідає певну їх частину, якщо не всі з вичислених слабостей тіла, з якими мусять вести боротьбу особливо на вступі свого священничого покликання. Тож як обережними повинні всі бути, щоб це від себе віддалити. Як далеко кожний повинен уважати не лише над своїми вчинками, словами і думками, але в додатку над тим всім, що спричинює його думки, мову і вчинки, так далеко, щоб вони ставалися щораз чистішими, вільними від земської змази і ставалися щораз більше приемними Богу.

13 ТРАВНЯ

Покора лучша за жертву й послух дорожчий від баранячого товщу.—1 Сам. 15:22.

Наш Небесний Отець жадає від нас, щоб ми були уважними на Його слово, ані на хвилину не думали, що можемо його в чому удосконалити або що час та обставини можуть змінити правильність нашого послуху Йому. Слухаймо пильно голосу Господнього, тримаючись Його Слова, не лякаючись наслідків, але маючи надію, що той, який нас стереже, не спить, ані не дремає, а будучи сам мудрістю, не може блудити, як рівнож є свідомий всього, що моглоб нам притратитись з приводу нашого послуху Йому.

14 ТРАВНЯ

А ходячи поправді в любові, помножаймо все в Того, котрий єсть голова Христос. Єф. 4:15.

Що це значить зростати в ласці Є де заскарблювати собі прихильність в Бога через духову злуку і зажилість з ним . . . Одначе це неможливо, щоби хтось зростав у ласці, а не ріс в знанні, тому, що ціллю такої злуки є будовання нас в досконалішому знанні і приязні з Богом, приведення нас до стислішої злуки і знання Божого пляну та уділення привілею, щоби ми могли статися помічниками Божими, у виконванні Його пляну. Тому, якщо любимо Бога, є йому послухні і прагнемо рости в Його ласці, то предмет щоденних наших роздумувань і досліджень повинно бути Слово Боже, щоби ми через те могли рости в знанні.

15 ТРАВНЯ

Та хочби не цвіла фіговина, не родив виноградник і оливина завела, хочби нива не дала хліба, не стало овець в кошарі а товару в стайнях, той тоді буду веселий в Господі і радуватись буду Богом спасення мойого. Авак. 3:17, 18.

Бачимо, що Бог дозволяє і допускає на світ зло, щоби через прикрі досвідчення довідався і наачнвся про природні висліди творення зла. Дається завважити, що і святі підлягають ріжним терпінням, але їх досвідчення і проби є замірні для вправлення і виполірування їх, через що моглиб статися готовими і гідними переможцями, щоби могли наслідити ці чудесні речі, які Бог приготував для своїх вірних.

16 ТРАВНЯ

І дадуть Тобі нове імя . . . і будеш наче корона в руці Господа, наче царський вінець в долоні Бога твого. Ісаї 62:2, 3.

Ми не повинні забувати, що ми є “народом набути́м” (для певної цілі) відлученим так від суспільства номінального християнства, як і від світу, з тої причини, що наші цілі і надії є вншними і що ми є обдаровані яснішим поглядом на глибокі Божі речі, будучи покликаними з попередньої темряви до дивного його світла. Тому, якщо ми є відлучені від світу і від номінальних християн, які по більшій частині посідають духа того світу, тож що в тому дивного, що навіть вони нас ігнорують або нам спротивляються.

17 ТРАВНЯ

Вилучатимуть вас із шкіл; ба прийде час, що всякий, хто вбиває вас, думатиме, що службу приносить Богу. Йоан. 16:2.

Переслідування наших часів є більш вирафіновані, ніж вони були колись. Вірних сьогоднішньої доби не каменують буквально дійсним камінням, а ні не стріляють їх стрілами, ані дійсно не стинають їм голов, але однак є фактом, що безбожні викидають на справедливих острі стріля, якими є “прикрі слова” і багато ізза своєї вірности є картані, очернювані та відтяті від суспільства — “стягнх для свідоцтва Христового”. Нехай такі наслідують Стефана, першого мученика. Нехай свідоцтво рівнож освітить їх обличчя, як і його, щоби їх очі віри могли доглянути Ісуса по правниці маєстату на висотах, як їх Заступника і Спасителя. Нехай слова їх будуть умірковані, як булн слова Стефана, щоби і про них можна було сказати, як є написано про нього, що був “повний віри і сили” і “повний Духа Святого”.

18 ТРАВНЯ

Входимо бо в відпочинок ми, що увірували. — Жид. 4:3.

Наш відпочинок в Господі є настільки повний, наскільки віримо Богу. Хто вірить сильно, відпочиває цілковито. Але хто вірить частинно, частинно теж відпочиває. Ідеальним станом, про який повинен старатися нарід Духового Ізраїля, є досконалий відпочинок, досконале і повне заховання Сабату, в теперішніх його досвідах, очікуючи і стараючись про інший повніший відпочинок правдивий досконалого стану — відпочинок, який остається народові Божому. “Старайтесь увійти в той відпочинок, щоб хто не впав тим же робом у невірство” (Тілесного Ізраїля). До Жид. 4:11.

19 ТРАВНЯ

Мусимо ми, сильні, немочі безсильних носити, а не собі догоджати. Рим. 15:1.

Від засад ми не повинні відступати за жадну ціну, але особисті права, як і свободу, можемо посвячувати на користь інших, щоб через те подобатися Богу. Апостол Павло був завжди готов боронити засади (Галат 2:5, 11) але що відноситься пожертвування своїх дочасних прав, як ріжних привілеїв та особистої свободи на користь Церкви і справн Божої то Апостол без сумніву займає перше місце по Господі Ісусі і є гарним прикладом для Церкви.

20 ТРАВНЯ

Собі людей вибраних, ревнителів добрих діл. —
Тита 2:14.

“Людей особливих”, не під оглядом убрання, або звичаїв, або мови ані в особливий в глупих, бездумних формах, або вражіннях, але особливий в тому, що є відлучений від світу і його самолюбних цілей. Є особливий в придержуванні Слова Божого, як його єдиного права. Є особливим і в тому, що відкидає любов того світу, якщо вона спротивляється Божому обявленню. Є дивним в тому, що перебуває зі світом, але не є зі світу. Є він особливий, що є здецидований у вірі і ділає згідно з його вірою і ревністю. Є особливий в тому, що відперачається самого себе і не визнає своєї власної волі, але волю свого Царя. Є також особливим, що знає правду і може здати справу з тої надії, яка в ньому є, підчас коли інші спекулюють, подивляють і сумніваються.

21 ТРАВНЯ

Всяке писання богоудуховлене і корисне до науки, до докору, до направи, до наказу по правді, щоб звершений був Божий чоловік, до всякого доброго діла готовий. 2 Тим. 3:16, 17.

Ми повинні пам'ятати, що овочі духа, як і роблення постулу в знанні справ Божих, до яких ми вже прилучилися, а які нам помагають до освячення і зближення до Бога, ми отримали це все так через Святе Письмо Старого Завіту, як і через слова Господа і натхнених Його апостолів, і булоб непотрібним вдаватися до інших джерел для здобуття правдивої мудрости, яка нас приготувалаб до обцяного спасення.

22 ТРАВНЯ

Бо дав нам Бог не духа страху, а (духа) сили і любови і здорового розуму. 2 Тим. 1:7.

Дух, якого отримує нарід Божий, не є духом страху, але навпаки, духом сили, енергії і ревности, побудженої через любов. Бажання приподобатися Богу як і посвячення себе Йому на службу, і віддання себе правді, як рівнож посвячення себе для добра братів і бажання будуватися в святих речах, творячи добро всім, коли надається нагода — дух "здорового ума" є це ум угрунтований і зміцнений через Слово Боже в кожному предметі, звідси, хоч цілком не боїться людей, то однак є розважним в розсуджуванні властивостей часу, місця і способів в зуживанні ревної любови, яка горить як вогонь в посвяченому серці.

23 ТРАВНЯ

То й ви повинні один одному обмивати ноги. — Йоана 13:14.

Обмивання ніг має означати, що члени тіла Христового повинні взаїмно старатися про добро одні других, щоб статися чистими, святими, непорочними, помагати один другому в перемозі і покаянні ріжних досвідчень і спокус теперішного віку, а які походять з трьох джерел, то є "світа, тіла і диявола". Лише тоді, як управляємо оочі духа, як покору, терпеливість, доброту, братерську любов і любов (безінтересовну) можемо сподіватися, що можемо бути помічними іншим до приоздоблення їх характеру тими прикметами та оздобами життя, з другої сторони позбуття речей, які опоганюють, речей, що належуть до світу і тіла.

24 ТРАВНЯ

Любов . . . не поривається до гніву. 1 Кор. 13:5.

Хоч природні та одіичені злі налоги, як рівнож нервовий стан дуже до того причинаються, що робить людину злісною, сварливою, яка легко ображується, насуплену або мовчазну, то однак серце людини, будучи наповнене Духом Божим, повинно спротивлятися і боротися з таким успосібленням, що є слабкістю тіла. Не можна говорити, що "це є моїм звичаєм", бо всі звичаї упавшої природи є злі, тож обов'язком нової природи є поконувати стару, як в тих чи других налогах тіла і диявола. Повинно показуватись добрий приклад як приятелям, так і товаришам віри щось більше понад те, радше показувати оwoч Духа, яким є любов. В міру того, наскільки вона змагається, робить дитнну Божу лагідною і милою.

25 ТРАВНЯ

Не давайся подужати злomu. Рим. 12:21.

Діти Божі не повинні уживати злих та образливих слів, ані практикувати злих способів чи звичаїв. Бо роблячи це значилоби злучитися з ворогом, або признавати, що його знаряддя і способи є кращі від способу нашого Вождя, до якого належимо. А віддавати гнівом за гнів, очерненням за очернення, переслідуванням за переслідування, ударом за удар, або чим-будь з цього, то означалаб поконувати зло злом. Те, що є природне для упавшої людської природи, цього власне маємо приказано уникати, щоб через те управляти краще нашу нову природу. Коли хто уживає вище згадані способи, то доказує, що був зведжений через злого, щоб практикувати його методу, а це означає, що був поконаний злом.

26 ТРАВНЯ

Знання ж надимає, а любов збудовує. 1 Кор. 8:1.

Хто старається навчатись інших річей, що належать до справ Божих, є виставлений на особливі спокуси. Почесті, які приходять з приводу служби Богу, і Його народові, вимагає відповідно в великій мірі дарів Духа Святого, як рівнож і знання. Тож хто навчає інших, хто є тим Божим мовним знаряддям, повинен вправлятися і старатися про різні овочі Духа Святого, в тому числі покору, щоб через ці всі (Любов) включно зі знанням, міг будувати так себе, як і інших, яким служить.

27 ТРАВНЯ

А смирним розумом один одного вважаючи більшим себе. Фил. 2:3.

Апостол Павло наповідає, щобні всі вправлялися і виробляли в собі чесноту покорн і щоби в кожній справі пам'ятали, щоб не перечились і не старалися пропусту славу, щоб само хвальба або охота відзначення були зовсі виключені і були уважані за найбільшу противність Духові Божому і нищення благословенств, які спливають на Церкву. Що більше, кожний повинен бути в тому переконанні, щоб міг доглянути в інших співчленах прикмети, якщо не вижчі, то принайменше рівні своїм. Не можна вимагати, щоб всі таланти та здібності знаходилися в кожній особі або в кожній громаді. Тому кожний, який є покірного духа, завсіди догляне добрі прикмети в інших, навіть виші від своїх, і повинен з того тішитися і визнати їх як рівнож відповідно цінити того, який пі прикмети посідає.

28 ТРАВНЯ

Опе ж маймо духа всякого часу, знаймо, що, до-
муючи в тілі (тобто доки ми є задоволені так з себе
самнх, як і оточення, доти ми не є з Господом, але)
ми далеко від Господа. 2 Кор. 5:6.

Якщо живемо по Божому, тобто "ходимо з Бо-
гом", то не будемо вповні задоволені з теперішного
стану речей та оточення і т. п., але будемо почува-
тися як прохожани і чужинці, що шукають кращого
відпочинку, кращу домівку, "яку Бог має заховану для
тнх, що Його люблять". Апостола Павло пояснює (у
вірші 7) що це відноситься лише до тих, які посту-
пають після віри, а не після бачення. Але маємо повне
довіря до Бога, і радуємось поступаючи вірою і во-
ліємо радше вийти з тіла як бездомні і захожі на
землі, а щоб бути в дома з Господом, бути полу-
ченими з Ним духом.

29 ТРАВНЯ

Упокій оставляю вам, мій упокій даю вам. Нехай
не трівожиться серце ваше. Йоан 14:27.

Чим більше перемагаємо світ, тіло і диявола, чим
більше стараємось чинити волю нашого Небесного От-
ця, який є на небі, настільки більше стараємось мати
звизок і злуку з нашим Спасителем і страємось біль-
ше робити ці речі, які є приємні перед Його лицем і
відповідно до того можемо мати радість і впокій,
яких ніякий чоловік не є в силі від нас відняти, а
ріжні терпіння, досвідчення, прикrostи і пересліду-
вання можуть тільки цю радість і впокій зміцнити і
вчинити дорожчими та приємнішими.

"І ви оце тепер смуток маєте; знов же побачу вас
і звеселиться серце ваше і радощів ваших ніхто не
візьме від вас". Йоана 16:22.

30 ТРАВНЯ

В надії веселі, в горю терпеливі. Рим. 12:12.

Боротьба, яку веде християнин, є важною хвилиною в його житті. Мусить він поборювати природні схильності старої природи і з вірою виглядати перемоги, яка полягає на силі Великого Бождя його Спасення. Не може він підлягати підхлібствам, ані не датися звести поводженню, чи впадати під тягаром противностей. Не може він дозволити, щоби прикрі досвідчення життя мали відемно ділати на його успосіблення, щоб через це він міг ставатися сердитим, прикрим або непримним. Рівнож не може дозволити, щоб гордість, хвалькуватість або власна справедливість могли зростати і користати з дочасних речей, які Провидіння Боже йому уділило а то в цілі досвідчення, його вірності в повіреному йому завданні.

31 ТРАВНЯ

Добре не їсти м'ясива, ані пити вина ні (такого) від чого брат твій спотикається, або блазниться або знемагає. Рим. 14:21.

“Хто згіршивби одного з тих найменших”—Мат. 18:6—це почислилосяб йому за великий проступок проти закону любови після Господнього висказу, але булоб пе також переступом в Його очах, колиб хто був причиною образи інших, тобто стався перешкодою комусь, щоб той стався братом товаришем віри. Тому є ясным, що хоч знання не обтяжує нашого сумління, ані не огранчує нашої свободи, то однак любов мусить вперше її узгляднити, заки можемо нашу свободу уживати. Любов ставить нам незрушиму заповідь, яка каже: Будеш любити Господа Бога твого з цілого серця свого, а ближнього свого як себе самого. Тому не знання, ані свобода, але любов остаточно децндує в кожній справі.

1 ЧЕРВНЯ

Хто має заповіді мої і хоронить їх, той любить мене, хтож любить мене, буде люблений від Отця мого і я любитиму його і обявлюсь йому. Йоан 14:21.

Щоб цей заживий звязок і злука з Христом могла уділити кожному з нас Його Духа, щоби світ довідався і пізнав, що належимо до Ісуса, і щоби кожного з нас молитва була:

“Господи Ісусе! будь для мене любовю
І дійсністю живою!
Більш баченим для очей віри
Ніж великі моря, скали і гори,
Дорожчим над скарби того світа,
І милішим над приязнь дорогого брата”.

2 ЧЕРВНЯ

Бо я надумавсь не знати нічого між вами тільки Ісуса Христа, та й Його розпятого. 1 Кор. 2:2.

Далось уже завважити, що декотрі, зачислюючись до пожертвованих, одночасно дозволяють, щоби їх час та увага були зайняті іншими речами, ніж Євангелією, таким радимо, щоби свій час і здібність радше ревно посвячували на службу Євангелії; а інші справи, хоч як важкі вони не булиб, щоби оставили іншим на тепер, а в майбутньому житті, коли будемо мати повне знання, будемо займатися також іншими справами. Далось також і це бачити, що такі, які для якої-будь причини відвернулися від служення правдивій і єдиній Євангелії, найчастіше звернули з дороги або стрінули дуже багато перешкод в старанні про нагороду великого покликання.

3 ЧЕРВНЯ

Небеса являють славу Богу і простір звіщає про діла рук Його. День днєві сповіщає про них і одна ніч дає вістку другій. Ні це мова, ні це слово, але чути їх голос. Ціла земля свідчить про них, аж до краю вселенної слова їх він зробив їх наметом сонця. — Пс. 19:1-4.

Велнчаве видовище небес, так підчас дня, як і в ночі повинно взбудити в нас восхвалення та адорацію для Творця, повинно натхнути святою почесстю і піднесення духа. Чи ця безголосна діяльність, досконалий послух законіві Божому і велична ясність небесних снл, не повинна поділати на нас і побудити до ревної чинности без заколоту, або остентації до досконалого послуху тому, якнй ділає досконало, який не блуднть і є за добрий, щоб мав зробити прикрість і старатися, щоби слава Господня, якою ми самі стали освічені, відбилася від нас на тих, які глядять на нас.

4 ЧЕРВНЯ

Щоб випробувана віра ваша, геть дороща золота пропадущого хоч і огнем випробуваного, знайшлась на похвалу і честь і славу в одкриттю Ісус Христовому. 1 лист Петра 1:7.

Це, що тепер є пробоване — це віра наша. За спокійних днів, коли проміння ласки нам присвічували, ми могли спокійно закладати ґрунт знання правди, зносячи будову характеру властивого християнинові. А тепер знаходимось в печі упалення, на те, щоби кожний з нас був досвідчений. Тому набери відваги, зміцни терпеливість, успособися до витревалости, тримайся сильно надії, згадай на обітницї, вони ще належуть до тебе і не відкидай своєї віри, яка має велику заплату. “У відвазі і надії буде твоя сила”. “Піддайся Господу та очікуй Його, а віра пере-може”. (Ісаїя 30:15; Пс. 37:7).

5 ЧЕРВНЯ

На тебе вповаю, Господи. Пс. 31:1.

Ніщо не може поставити християнина в більш прикрому положенні супроти його ворогів як те, коли хоч на хвилину випустить якор віри. Нехай це вчинить, а зараз темнота зачне збиратися навколо нього і не буде міг бачити ясности обличчя Небесного Отця, бо “без віри не можна подобатися Богу”, а коли наново старається схопити цей якор, тоді сила темряви намагається оточити його сумнівом і страхом, звичайно опертимн на людській недосконалості, про яку завжди треба пам'ятати, що вона є покрита шатом Христової справедливости. Якщо хочемо, щоби мир Божий завжди панував у наших серцях, то ми не повинні впускати з рук нашого якора віри, ані не дозволити сатані, щоби він міг вживати своїх погубних старань і знищив нашу відвагу. Почування наших серць повинні висказувати слова Йова: “Ось він убиває мене, та я не перестану надіятись” — Йов 13:15.

6 ЧЕРВНЯ

Остерігайтеся, щоби часом не обтягчилися ваші серця прожорством та пиянством та журбою життя цього. Лук. 21:34.

Признаємо, що велике діло маємо перед собою до виконання, яке вимагає великого помірковання, пильности і втрезалости. Є це діло цілого життя і боротьба проти сильного ворога, який окопався в нашому тілі. Власті назовні дійсно є сильні, але домової війни, тобто внутрішньої боротьби, найбільше належить побоюватися. Якщо до певної міри станемо упоєні духом того світу, почнемо собі догоджувати, полюбимо вигоди і приємности позволимось склонностям старого чоловіка, і дамо місце зависті, алобі, гордості, пустій славі, зарозумілості, обуренню, сварам або іншим подібним речам — хочби тільки в малій дозі, о як страшною є згуба, на яку ми є виставлені.

7 ЧЕРВНЯ

Бог же всякої благодаті, покликаний нас до вічної своєї слави в Христі Ісусі, коли трохи пострадаєте, Він нехай звершить вас, утвердить, і оснує (не порушило). 1 лист Петра 5:10.

Лише через витривалість в трудах, як добрі воїни Христові, можемо дійти до того пожаданого стану, тобто до повного панування над собою і здібності опертися злему, постійні у вірі, терпеливості і чесноті, до триваючого миру в Христі і надії в дані обітниці, які містяться в Його Слові. Напевно таким му- сіло бути досвідчення апостола Петра, в міру, як він старівся в службі свого Учителя таким теж може бути наше досвідчення. Тому нехай кожна минула хвилина зближає нас до того вершка досконалости.

8 ЧЕРВНЯ

Нехай знає, що навернувши грішника від блудної дороги його спасе душу від смерті і покрие множество гріхів. Якова 5:20.

Коли бачимо когось, що поступає невластивою дорогою, то ми не повинні йти за ними, щоби їх звідти відістати, або допомогти до виходу, але радше вказати їм дорогу правдиву через обережне поступовання на цій дорозі звертаючи їх уваги. Коли бачимо, що хтось змішається людськими догмами і науками, про які знаємо, що вони в засаді є злі, то не маємо входити в ці науки, щоби їм допомогти або їх переконати і відвернути, але радше пригадати їм, що досліджування якоїбудь науки, яка не згоджується з засадою, не лише є стратою часу, злим зужиткованням посвяченого часу, але понад те, якщо знаємо, що це є блудом і тим ааймаємось, то є злим і небезпечним тому що всякі насилля сумління і засад це небезпечна річ.

9 ЧЕРВНЯ

У світі горе матимете, тількиж бодріться, я побідив світ. Йоан 16:33.

За вірність Богу не була обіцяна ніяка земська нагорода або поводження, але навпаки, були предсказані: поневірка і переслідування, і то аж до смерти. Був це "чоловік зазнавший горя і болів", зневага зневажаючих Тебе впала на мене, який, будучи багатий, стався для нас убогий, так далеко, що сказав: "Птиці мають гнізда і лисиці мають нори, а Син чоловічий не має де своєї голови приклонити . . ." А не є слуга більший від Пана свого: якщо Його переслідувано і нас будуть переслідувати, а зневаги, якимн Його зневажали, стануть також нашим уділом. Єдиною теперішньою нагородою, якої послідовники Христа тепер можуть сподіватися, що отримують, це об'явлення і признання любови Божої, яку відчують їхні серця.

10 ЧЕРВНЯ

Господи, навчи нас молитися. Лук. 11:1.

Коротко говорячи, наші молитви, щоб могли бути вислухані Богом, мусять виказати непохитну віру, вдячне визнання і любов, повне погодження з Божим порядком і піддання Божій волі, повне сполягання на Бога, признаючись до гріхів і слабостей, як і бажання, щоби позискати їх прощення а також вказати прагніння, щоб нас Бог провадив і зберігав. Ці речі не завсіди можуть бути всі висказані словами, але таким принайменше повинен бути стан душі.

Молитва є щирим бажанням душі висказана словами або внутрішньо.

11 ЧЕРВНЯ

Браття, я про себе не думаю, що я вже достиг.—
Фил. 3:13.

Якщо котрий з християн думає, що він вже осягнув задовольючий духовий стан, то від тої хвилини може числити, що розпочався його духовий упадок. Щирий і правдивий послідовник Христа, який старанно старається щоби наслідувати досконалий взір, не може бути задоволений з посіданих прикмет в теперішньому часі. Тільки тоді, коли відвернувши очі від Христа, починаємо подобатись собі; але коли приглядаємось першовзпріві, наші недосконалості стаються більш видними. І коли в гордості серця ми випускаємо це з виду, то вони тим більше стаються явними для інших. Єдино лише в подібності Христа і в безнастанному помноженню в тій подібності християнин може знайти вдоволення.

12 ЧЕРВНЯ

Одно ж роблю. Филип. 3:13.

Можемо тут завважити простоту повзятої мети апостола Павла. Це "одне роблю". Не пробував він кілька речей, якщоб робив то, напевно йому це вдалосяб. Він посвятив ціле своє життя для одної цілі, для якої теж був покликаний і з цього приводу покинув всі інші, які мав передтим. А вчинив це тому, що вибрана піль яка мала спровадити певні страти в дочасному житті, недостаток, працю, труди, переслідування та безнастанні зневаги. А вибравши єдину ціль стався тим самим звільнений від багатьох спокус, які тягнулиб його в сторону уживання добрих речей дочасного життя, або вганятися за облудними обманамн.

13 ЧЕРВНЯ

Пробудившись, буду образом твоїм насичатись. —
Пс. 17:15.

“Даймо тепер взнеслий полет своїм думкам,
Нехай на хвилню відірвуться від марноти життя,
Розхили зникаючу заслону і приглянься
Незміримій славі вічності”.

Нехай наші серця будуть натхнені, а уми наші
займуться думками про Бога і Христа, так про свя-
тих майбутнього, як і теперішного часу, про небесне
спадкоємство, про благословенства майбутнього діла
нашого співудію з Христом, про велич і добродій-
ство Божого пляну і про славу та благословенства з
причини нашої злуки з Христом, коли наше діло до-
часного життя буде скінчене. До тих роздумувань до-
даймо ще потіху і благословенство особистої злуки
з Богом через молитву і досліджування Святого
Письма? як і спільне згромадження для взаємної по-
шани і слави Божої.

14 ЧЕРВНЯ

Бог гордим противиться смирним же дає бла-
годать. 1 Петр. 5:5.

Передовсім, найдорожші, хоронім нашу покору.
Єдино лише тоді, коли в нашій думці ми є малими,
Бог може нас вживати з безпекою для нас самих. А
однак він нас не хоронить від всякого роду досвід-
чень нашої вірности до Нього. Тому, якщо Бог за-
охочує тебе сьогодні через певне поводження в
Його службі і спричинює твоє вивищення, то приймай
це в пониженні і покорі, памятаючи про власну не-
гідність і недатки за винятком, як подобається
Богу ділати через тебе; будь рівнож готовий прийняти
упокорення наступного дня, як конечну виправу для
тебе і властиве зрівноваження твого характеру. Як-
що поводження вчорашнього дня дратують тебе з
приводу сьогоднішнього упокорення, то стережися! Ти
ще не є достаточо духово розвннений, так як ти
повинен бути.

15 ЧЕРВНЯ

І дам вам віковичний завіт незмінної милості, яку я обіцяв Давидові. Ісаїя 55:3.

Всі, які голодні і жадні справедливості, яких душі прагнуть до Бога, як олень до потоку з водою, і які, знайшовши Його, посвятилися Богу, які отримали помазання Духом Святим, який свідчить їх духові, що є синами Божими, і які, як помазані сини, можуть завважити в собі риси правдивого синівства, тобто вірність, ревність, енергію, відвагу, передбачення, обережність і т. п., такі становлять класу, з якими Бог заключає Завіт вічний і яким належаться милосердя, обіцяні Давидові.

16 ЧЕРВНЯ

Усяка кара на той час не здається радіщами, а смутком, опісля ж дає овоц упокою тим, що нею навчені правди. До Жид. 12:11.

Через таку дисципліну чоловік м'якне і стається готовий до уяглости і послуху, зі спокоем може сказати: могу вчинити все, знести все через Христа, який мене зміцнює. В міру поступенного усування нечистоти старої природи, а золото стається більше і більше очевидним, ті дорогі душі стаються дорожчими їх любому Господеві. Так є вони Йому дорогі, що в кожному терпінні є він їм ближчий зі своєю ласкою для підтримування і потішення їх своєю присутністю, а чим більший смутком, тим більше освячуючими є спогади тих хвилин, в яких Зоріння світило найясніше.

17 ЧЕРВНЯ

Хтож видержить день приходу Його й хто встоїть, як він явиться? Він бо вогонь розтоплюючий і як те зілля очищуюче. І засяде він до перетоплювання срібла. Мал. 3:2, 3.

Той, Великий Рафінатор золота, уважає коли може доглянути в дорогоцінному металі твого характеру свою подібність. Або, говорячи виразно, Він уважає в кожній пробі і досвідченню, які впливи володіють нашми вчинками, чи вони є під впливом дочасних користей, світових зглядів, особистих приязней або земської любови — мужа, жінки або дітей, або також замилування до вигод, для спокою за всяку ціну, або теж з другої сторони ми є ведені і управляємось засадами правди і справедливости, і чи будемо боронили тих засад ревно й енергічно без огляду на те, скільки це має коштувати праці терпінь, або коштом обох, і так воювати цей добрий бій віри аж до останку, тобто до кінця життя.

18 ЧЕРВНЯ

Перед лицем твоїм повнота радощів, по правниці твоїй блаженство по всяк час. Пс. 16:11.

В присутності Господній є завсідн повнота радості, без огляду, де це не булоб. Тож розвиваймось щораз більше в запізнанні з Богом приступаючи до Нього щораз ближче в молитві, через прослідження Його Слова, в роздумуванні про Його добродійства, Його Провидіння, обявлення Його ласки в наших особистих досвідченнях, як рівнож в Його великих і коштовних обітницях, які всі є Так і Амінь в Христі Ісусі. Тому "приблизіться до Бога, а приблизиться до вас" (Якова 4:8) обявить вам самого себе і вчинить собі в вас прибуток, то є помешкання.

Дійсно, є це воля Божа, щоби всі Його діти чулися в Ньому щасливі, повинні завсідн радуватися і веселитися, а якщо кому бракує того благословенства, то значить, що живе ниньке стану, до якого прислуговує йому право.

19 ЧЕРВНЯ

Світло (Правди) сиплеться на праведника, а радість (з посідання Правди) на щирих серцем. Пс. 97:11.

Правдиві діти Божі люблять правду, тому, що між ними і нею є певне посвоячення . . . Коли вони знайшли правду, зараз розпізнали її вартість, оцінили її і роздумували про неї . . . Говорячи: є вона така, яким є і Бог; є вона представленням Його хвальної доброти, відбиває Його милосердя, мудрий і праведний характер. Тому люблять Правду і Бога, який її дав, складають до сердець своїх та утверджують в пам'яті; а коли більше в неї внкають, тим більше бачуть в ній краси і симетрії, а як вислід того стараються більше і більше підпорядкувати свій характер після того ваору, досконалого, як рівнож стараються так словом, як і ділом побуджувати і заохочувати інших, щоби також могли отримати подібне благословенство.

20 ЧЕРВНЯ

Не любіте ж світу, ані того, що в світі. Коли хто любить світ, нема любови Отцівської в ньому. 1 лист Йоана 2:15.

Любити світ значить поступати в гармонії з його поняттями і стосуватися до його звичаїв. В тому сенсі можемо його не любити, але то не досить. Мусимо від нього відлучитися, а навіть бути проти нього. Така дорога є нам вказана і в певній мірі принайменше є не дорога трудна і відлюдна, але єдина дорога, яка веде до миру і щастя. Світ, а усіми своїми пожадливістями дуже скоро мнає, є пустий і неволючий і остаточно провадить до нещастя та упадку. Але ті які розкошуються на дорозі Господній, мають благу злуку і звязок з Богом. Їх радість походить з джерела, якого світ не може зрозуміти. Вони знаходяться на вищому поземі, віддыхають чистішою атмосферою і користають зі святішої і приємнішої приязні, а ніж світ міг колибудь уділити.

21 ЧЕРВНЯ

Навчіться від мене, бо я тихий і покірного серця.
Мат. 11:29.

Дійсно в тихому і спокійному душі спочиває таємниця відпочинку. Щоб статися тихим, треба вправлятися в терпеливості; в добровільному підданні волі Божій, постійно надіючись на Його любов і перемагаючи провидіння та опіку, як і мудрість Його провидництва і поради. Про ці речі треба витривало старатися, без огляду, на те, чи хто говорить про це добре, чи зле, чи в приязних обставинах, чи в неприязних.

Нехай діти Божі стараються щораз більше наслідувати Христа в Його тихому і спокійному душі, приймаючи Провидіння Боже, будучи послухними Його приписам і керівництву, озброєні силою, якої лише він сам може нам уділити та з охотою уділить тим, які беруть на себе Його ярмо та навчаються від Нього.

22 ЧЕРВНЯ

Ще й до того від доморядників вимагають, щоб кожного знайдено вірним . . . кожному по його сназі . . . 1 Кор. 4:2; Мат. 25:15.

“Мина” є одна і та сама для всіх і досконало представляє благословенства ласки Божої, яка є спільна цілому народові Божому, то є усправедливлення. Інші набуті таланти ріжняться в кількості, відповідно до наших природних здібностей або нагод і походять звичайно від Бога — наприклад Слово і Дух. Наше усправедливлення, хоч постановлене через Отця, то однак є даром від Ісуса, тому, що Він заплатив за нього дорогоцінною кровю. “Мина” ставить всіх на одному загальному степені слуг, прийнятих до служби, яким, кожному з них, було дозволено виказати ревність в посвяченні себе. Але “таланти” будуть роздані після їх змоги, означає нагоди служення Богу відповідно до здібностей, які посідаємо. Можуть не бути таланти освіти, або грошеві, впливу, доброго здоровля, часу, такту, або особливі здібності з нагодою ужиття їх в службі Божій.

23 ЧЕРВНЯ

Засіяний же на добрій землі, се той, що чує слово і розуміє й дає оwoц; й родить одно в сотеро, друге в шісдесятеро, інше в тридцятеро. Мат. 13:23.

Ріжниця в обильности принесеного пожитку, яка є висказана під числом тридцятий, шістдесятій і сотій, або теж десять і п'ять мін, означають радше ріжницю в перешкодах, які були до переможення і т. п., радше як їх невірність в зужиткованні повірених дарів. Декотрі можуть працювати довго і пильно з малим наслідком, а інші, не наклавши більше старання, могли доконати більше і з більшим наслідком у висліді. Деколи, через спотикання, декотрі через пофанняся взад, з того одначе пізніше видужали але страшили час і нагоду, які може ніколи не будуть повернені хоч їх упадок був би їм ласкаво дарованній і вони були б знова привернені до ласки Божої і звідти знова можуть бігти з пильністю і терпеливістю до кінця.

24 ЧЕРВНЯ

Колиж діти, той наслідники, наслідники Божі а спільні наслідники Христові, коли тільки з Ним страждаємо, щоб і з Ним преславитись. Рим. 8:17.

Просліджуючи шлях нашого Небесного Отця в світі вказаної Його волі, яку виказав у поступованні з нашим Учителем, можемо зараз завважити, що це не є волею Божою, щоб ми мали бути заховані від болів, досвідчень і терпінь, а ведені до слави по цвітистій дорозі внод. Навпаки, зовсім противною мусить бути наша дорога, якщо хочемо бути послідовниками Того, якого Бог вставив не лише ублаганням і задосить учиненням за гріхн всіх людей, але також вставив Його за взір для Церквн, яка є Його Тілом. Це маємо знати і того навчає Божий Шлях, що не маємо сподіватися, ані жадати визволення від болів і клопотів, які Його мудрість передбачила, що така, а не інша має бути дорога до слави.

25 ЧЕРВНЯ

В молитві кріпиться, пильнуючи в ній з подякою.—
Кол. 4:2.

Кожне досвідчення віри і терпеливості є нагодою до молитви і просьби про обіцяну поміч. Невдача в перемозі повинна служити за нагоду до молитви і благання пробачення, як рівнож і просьбу про благословенства, щоб розпізнання наших слабостей могло бути глибоко відчуте, щоб ми, коли трапиться другий раз подібне досвідчення, щоб ми були готові схопитись, відкликатись і застосувати приобіцяну поміч в потребі. Кожна перемога над собою повинна бути причиною до молитви, щоб ми не уносились гордістю і більше про себе не думали, але держалися в покорі і пильнували, коли надійде наступний атак зі сторони великого Противника. Кожна нагода служення правді є причиною до молитви з подякою, за привілей, якими ми стали наділені, щоб ми могли служити Великому Цареві, хоч могло статися, що треба було щось терпіти з тої причини, зараз потім надається нагода до просьби про нову нагоду служення, як рівнож про ласку і розумне їх вживання.

26 ЧЕРВНЯ

Тим же браття святе, покликку небесного спільника, вважайте на Посланика і Святителя визнання нашого, на Христа Ісуса. До Жид. 3:1.

Така є воля Бога, щоби кожний член Тіла Христового мав відчуття над недугою світа, о тій пілі, що коли будуть вивищені в Царстві, щоби могли бути чулими, милосердними, вміючими пожалити і великодушними в часі, коли, як Царське Священство будуть судити світ. Наш Господь та Учитель, який не посідав ніяких слабостей упавшого людства, але був святий, непорочний, відлучений від грішників, змушений був від людей прийняти їх слабості і хвороби, щоби тим способом міг співчувати з нашими слабостями і бути вірним Найвищим Священником. Булоб зовсім нелюбогідно думати, щоби наука і досвідчення, які були конечні до приготування Найвищого Священика на його уряд і службу, щоби не були конечними для під Священиків, які є покликані, щоб з Ним терпіли, а також з ним і царювали.

27 ЧЕРВНЯ

Той же, що утверджує нас із вами у Христа й намастив нас — Бог, Він і запечатав нас і дав задаток духа в серцях наших. 2 Кор. 1:21, 22.

Знаком, тобто печаткою Нового Творення є посідання Духа Христового. Об'явлення того Духа Святого є потрійне: 1) Найвища любов для Бога, радісне і вірне піддання себе Його справі навіть коштом певних терпінь; 2) Несамолюбна любов до братів, але чиста і благородна — прагіння для них добра, яке завжди пильнує, щоб їм вчинити щось доброго; 3) Любов, яка малаб симпатію для терплячого світу, спонукуючи добрі вчинки в принагідній нагоді, прагіння і старання жити завжди в мирі з усіма людьми.

28 ЧЕРВНЯ

Премудрим себе не величай у думці; бійся Бога та остерігайся лихого. Прип. Сол. 3:7.

Це, що може бути найнебезпечніше для дитини Божої, це зарозумілість. Ставить вона заір на дорозі до поступу і переміни серця є правдивою перешкодою, щоб бути позиточним іншим, а особливо перешкоджує, щоби можна бути позиточним в службі Божій, бо слово Господнє говорить: "Бог гордим спротивляється, а покірним дає ласку". Замість бути зарозумілим, певним себе, Мудрість інакше вказує, щоб собі не довіряти, памятаючи на слабості та недосконалості і відповідно більше пошани для Бога і сполання більше на Ньому, які можуть зміцнити нас більше, чим будьщо інше і допоможе нам до відступленні від злого, яке володіє нашим упавшим станом.

29 ЧЕРВНЯ

Блаженні чисті серцем, бо такі побачать Бога. —
Мат. 5:8.

Думка, яка міститься у висказі чисті серцем, не означає досконалости в поступованні, слові або думці, але досконалість інтенції, тобто охоти відносно тихже. Наші прагіння і намагання мусять бути досконалі як у ділі, так в слові і думці. Взір, який стоїть перед нами, до якого теж повинна скланятися наша воля і наше серця, є Божим взором. “Будьте досконалі, як і ваш Отець є досконалий” (Мат. 5:48). Бог не може ставити іншого взору і правила, як абсолютну досконалість, але Він заосмотрив нас в ласку, милосердя і мир через Христа, під умовиною, що будемо поступали Його слідами. Чистота серця є одним з головних степенів, що знаходяться на цій вузькій дорозі.

30 ЧЕРВНЯ

В жнива я скажу женцям . . . пшеницю зложіть у клуні в мене. Мат. 13:30.

Час є короткий: жниво велике; робітників мало: час наш є посвячений; мусимо працювати, поки називається день, знаючи, що надходить ніч, в якій ніхто не буде міг працювати. Ми посвятили наше життя аж до смерті, поручення маємо від Господа жнива, щоб ми шукали правдиву “пшенилю” і згромадили її до клуні. Чи можемо мати час на дрібниці, на світові речі або на суспільні поліпшення? Радше ми повинні якнайменше звертати уваги на такі речі, а спішитися і бути цілком похлоненими працею, яка нам була повірена, якщо прагнемо отримати похвалу від Господа та Учителя: “Добре, слуго вірний.”

1 ЛИПНЯ

Ходіть же яко діти світла . . . допевняючись, що є угодне Богові. Ефез. 5:8, 10.

Якщо ми стали приведені до Бога і посвячені в правді Божій, то є якщо наша воля сталася мертва, а в заміну ми прийняли волю Божу цілковито не лише в думці, але в слові і в ділах, то значить, що виповнюємо волю Божу і заслугуємо на назву переможців, помімо того, що ми не мали нагоди говорення проповідей, давання милостині вбогим ані ніколи ми не терпіли як мученики для Правди. Добре завважмо цей пункт: "То є воля Божа, (супроти вас) то є посвячення ваше". Нехай нічого не захмарує ані не затемнює цей правди; навіть інші правди, або блуди. Нехай вона має перевагу і витичний пункт в нашому бігу життя, а тоді, якщо воля Божа є дійсно нашою волею, то є доказом, що стежка, якою поступаємо є ясно зарисована перед нами, а це є дуже важна річ.

2 ЛИПНЯ

Коли нас хулять, ми молимося . . . нас гонять, ми терпимо. 1 Кор. 4:13, 12.

Якщо хто є пильним учеником (в Школі Христовій) то вкортці завважить, як досконале право свободи, цраво Христове розпізнає думки і прагніння серця. Пізнає також, що ненавидячи всякий гріх і несправедливість, не можна осуджувати грішників, що поповняють зло, а рівночасно посідати в серці досконалу любов Божу. Якщо завважимо, що з яких-будь причин вироджується в нас гіркість, або ненависть супроти наших ворогів, то ми повинні такі почування поборювати так довго, аж не віднесеться повної перемоги, щоб не виродилось в нас щось таке, що булоб противне науці нашого Господа, який сказав: "Любіть ворогів ваших . . . моліться за тих, які вам зло чинять і вас переслідують". Благословіть, а не чиніть кривди.

3 ЛИПНЯ

По всяк час сяє Господь передо мною; якщо Він по правиці в мене, то не захитаюсь. Пс. 16:8.

Хто лиш прийняв волю Божу за свою волю, той не може бути розчарованим, але в кожній справі свого життя бачить Боже керівництво і чує Слово Боже, яке його зацвнює, що "Тим, які люблять Бога, всі речі цомагають до добра, то є тм, які після постанови Божої є покликани". Коли переносимо протнвенства, спроваджені на нас нашим противником, як також світом і нашим тілом і зносимо їх терпеливо, без нарікання, а з радістю приймаємо як з руки нашого Небесного Отця, який є Мудрістю і Любовю і в переконанні що ці досвідчення і вправи мають нам послужити для нашого добра—то це є доказом, що наші серця дійшли до вищого степеня досконалости.

4 ЛИПНЯ

Хто пійме віри тому, що ми чували й кому явна правиця Господня? Ісаія 53:1.

Покликанням членів Церкви в теперішньому часі є, щоб їх світло світило перед людьми. Це, натурально, спричинює переслідування, яке повинно зноситись зі спокоем і вправлятися в терпеливості, братній любові, поблажливості і співчуття так супроти всіх людей, як і переслідувачів. Тому нехай всі, які бачуть нагороду покликання і бачуть світло слави Божої, сяючої в обличчі Господа нашого, Ісуса Христа, будуть вірні покликанню і службі Божій. Нехай ці всі звертають бачну увагу на повірене їм діло і нехай не перестають, нехай не знеохочуються, чн їх люди слухають, чи ні, чи думають або говорять про нас добре, або зле, памятаймо, що при кінці нашої праці і досвідчення маємо здати справу самому Господу, який згромаджує своїх вибраних.

5 ЛИПНЯ

Зброя воювання вашого не тілесна, а сильна Богом на зруйнування твердинь. Руйнуючи видумки і всяку висоту, що встає проти знання Божого і займаючи в полон усякий розум на послух Христу. — 2 Кор. 10:4, 5.

Пам'ятаймо, що найпершою річчю, якої Бог від нас вимагає є: щоб ми були послухні Його Слово, що zarazом служить за доказ, що віримо і любимо Бога. Пам'ятаймо також, що наступною річчю, якої Бог від нас вимагає, це любити братів. Ми повинні бути не лише готові до терпінь, але терпіти і навіть положити своє життя за тих, які є дійсно посвячені діти Божі, що стараються йти Його дорогами.

6 ЛИПНЯ

Хто такий чоловік, що боїться Господа? Вкаже він дорогу йому, котру має вибрати. Пс. 25:12.

В нашій силі це не лежить, щоб ми мали владу над нашими досвідченнями і труднощами, які на нас приходять. Наша річ, щоб ми цілковито жертувалися Богу, а тоді оставили Йому децизію, якими мають бути наші проби, спокуси і досвідчення, як великі, після його розпорядку мають бути наші жертви і т.п. Господь сам найкраще знає, яких вправ хто потребує. Одні потребують більше від других. Речі, які для одних булиб тяжкою пробою і вимагали великих жертв, для інших, ці самі речі (з приводу великої любови до Бога і ревности до Його справи) є легкі, так як апостол висказується про свої власні терпіння. "Бо теперішня легкота горя нашого надто над міру приготвяє нам вічну вагу слави".

7 ЛИПНЯ

Ось Агнець Божий. Йоан 1:36.

Кожний слуга Божий повинен звертати увагу до Бога, а не до себе. Кожний з них повинен старатися, щоб звернути увагу людей на Агнца Божого, а не прославлявати самого себе. Скромність, де лиш вона показується, є завжди цінна, є одною з овочів духа, яку всі пожертвовані повинні в собі виробляти. Пам'ятаймо, що наслідувати Ісуса означає в повному значенні того слова поступати Його слідами; старатися, наскільки це можливе так поступати і так ділати, начеб Він це Сам робив сьогодні, беручи за приклад це, що Він говорив і творив особисто і вказівки, які нам оставив через апостолів відносно зеднання в Його терпіннях як рівнож супроти дороги, що веде до слави і співнасліддя в Його Царстві.

8 ЛИПНЯ

Церква Бога живого, стовп і утвердження правди.
1 Тим. 3:15.

Церква Бога є єдиною, до якої вислів Еклезія, тобто Церква є застосована властиво, є так малозначною, незамітною і стосунково такою бідною в багатстві цього світу, що зовсім не є визнавана зі світової точки бачення. Вона не є людським ділом, ані людина не може нею володіти; а також імена її членів не є записані в книгах на землі, але на небі (Жид. 12:23). Головою та Єпископом цієї Церкви є сам Господь; її законом—Слово Боже. Має одного Господа, одну Віру, одне Хрещення. Є збудована на свідоцтвах Апостолів і пророків, а її головним угодьним каменем є сам Ісус Христос.

9 ЛИПНЯ

І як вижене вівці свої, йде поперед них, а вівці йдуть слідом за ним, бо знають голос Його. — Йоан 10:4.

Голос Доброго Пастиря складається з різних звуків, получених в такий спосіб, що інші не є і не можуть бути згармонізовані. Його голос дає гармонійну мелодію справедливості, сполученої зі звуком любови, а цілість настроєна мудрістю і силою. Інші теорії і пляни людські та диявольські винаходи не мають так гармонійного звуку, як послання Великого Пастиря, який благовістив нам через Свойого Сина. Що більше, коли правдиві вівці чують голос Доброго Пастиря, чують задоволення їх прагнень, яких що інше не могло задоволити. Нема для них більше іншого голосу, або звуку, яким малиб бути притягнені, тобто через різні теорії і людські винаходи. Всіх відправляють словами: "Ісус мене вдоволів; Ісус є мій".

10 ЛИПНЯ

І всі свідкували Йому й дивувались благодатними словами, виходячими з уст Його. Лук. 4:22.

Таке свідкування (наскільки це є можливе) повинно бути видане про всіх, які ступають слідами Христа. Їх мова повинна бути приємна, поміркована, впливаюча з серця, сповненого любовю до Правди і для всіх, які її люблять і шукають її. Їх слова повинні завжди мати причину і слушність і стисло відноситися до Слова Божого. Їх поведінка та обходження з другими повинні бути згідні з голошеною ними наукою, так далеко, щоб навіть вороги подивляти і переконалися, що ці люди поступають за Ісусом і є Його учнями.

11 ЛИПНЯ

Хто родився від Бога, не грішить . . . тільки хоронить себе а лихий не дотикається його. 1 Йоана 5:18.

Так довго як серце люднини (ум, воля) є в стані усвячення, перебуває в гармонії з Богом і справедливістю — інакше говорячи: так довго, як духове насіння нашого сплодження, тобто дух святости в нас перебуває, новий ум не може дозволити на гріх, але буде йому спротивлятися. Помимо того, що мусимо вести боротьбу зі слабостями впавшої природи, з багатьма пожаданнями, то однак ми, як "Нове Твориво" ми є відділені і відріженні від тіла, а його недосконалості і слабості не є почитані Новому Твориву в Ісусі Христі, але зачисляються як прикриті заслугами жертви викупу нашого Господа.

12 ЛИПНЯ

Колиж Син визволить вас, справді вільними будете. Йоана 8:36.

Правдиві учні, які перестерігають науки Великого Учителя і поступають в усьому як Його учні, є вільні не лише від пересуду і несвідомости, але є також вільні від улягання і служення гріхові; в заміну за те отримують властиве поняття про свої природні слабости і недостатки, як рівнож оцінку ума Божого, яким є правда. Вислід з отримання свободи є той, що ця свобода приносить їм благословенство на місце шкоди; спроваджує покору замість гордості і хвалюватости, спричинює терпеливість замість гніву, втворює високодумність і доброту замість самолюбства, яка спроваджує радість і мир замість невдоволення і гіркости духа. Дійсно, до такої волі може нас привести лише сам Син.

13 ЛИПНЯ

Сам бо Сатана прикидається ангелом світлим. Не великаж річ, коли слуги його прикидаються слугами правди. 2 Кор. 11:14-15.

Якщо хтось запитав: Яку ж користь може мати сатана, роблячи добро? На це відповідаємо: Сатана, коли приймає на себе шату ангела світла і добра, то не тому, щоби привести до світла світу, не на те, щоби привести до Христового хреста, або привести до Біблії, але тому, щоби відвести від того всього, а вказати іншу надію спасення, іншого учителя, щоби звести, якщо можливо, і вибраних. Пам'ятаймо добре, що слова нашого Господа вказують, що дійде до того стану, що сатана буде виганяв сатану, лічити різні хвороби, і це буде знаком і доказом, що його престіл вже хитається і хляється до упадку — інакше говорячи, що це буде найбільше зусилля сатани, щоби міг звести.

14 ЛИПНЯ

Усяка гірність і гнів і ярость і крик і лайка нехай зникне од вас з усім лихом. Ефез. 4:31.

Християнин, який запізнався з правом Божим і вміє оцінити його вартість, знає, що з Божої точки бачення ненависть є убійством, обмова є відібрання доброго імені ближньому числиться як рабунок і крадіж. Доконання чогобудь з того в церкві, тобто поміж людьми, що називають себе народом Божим — християнами — є подвійно злом — тобто воно є подвійним убійством і рабунком брата. Єдиний виїмок, що може бути відносно закону: "Щоб ви про нікого зле не говорили", бувби той, коли знаємо про необхідну конечність об'явлення зла — коли зовсім не чуємо охоти об'явлення зла, але лише з конечности про нього агадуємо, з любови до інших, які про те не знають, а моглиб бути покривдені.

15 ЛИПНЯ

І роздам весь маєток мій і коли тіло моє передам, щоб його спалено, любовиж не маю, то ніякої користі мені з того. 1 Кор. 13:3.

В нашій службі для інших ми не повинні забувати, що гроші, це не завжди єдина річ, якої люди потребують. Є декотрі, що не потребують грошей, але потребують співчуття і симпатії. Одним з таких був наш Господь. Його серце, повне любови, знайшло стосунково дуже мало спілкування у вибраних собою учнів, помню того, що це були найшляхотніші з цілого упавшого роду людського, а це ізза їх менше або більше грубоватого ума. Здається, що в Марії Ісус знайшов істоту, яка мала глибоку любов і пошану, що були для Нього тим мнлим запахом ладану, оживленням і зміцненням. Марія рівнож оцінювала більше як інші величину Його характеру. Вона не лише бажала сідати у Його стіп і вчитися, але також прагнула за всяку ціну виказати Йому своє посвячення і любов.

16 ЛИПНЯ

Будьте сповнені духом. Ефез. 5:18.

Міра отримання духа відповідає пропорційально мірі, наскільки позбуваємось духа самолюбства, а наскільки посідаємо духа віри і послуху. Хоч послух не може обявлятися інакше, як в щоденному житті, то одначе залежить, яким цей послух є в інтенції, чи він є з доброї волі, чи походить з серця, це є власне, на що Бог глядить і вимагає від тих, які Йому по-жертвувались. Та є деякі, яких серця є цілковито віддані Богу і Йому подобаються, хоч не можуть подобатися тим, з якими стрічаються. Але є інші, яких люди цінять ізза їх зовнішньої оглади і моральности, що може бути гндке для Бога, для їх холоду і нещирости серця. В кожному разі той, що має в собі нову надію і нового духа, буде старатися, щоб очистити самого себе не лише в думці, але в слові від учинку та в усіх своїх справах, як назовні, так і в середині.

17 ЛИПНЯ

Твердого духом хорониш ти в повному упокої, зате, що він на Тебе вповає. Ісаї 26:3.

Упокій Божий не є упокоєм, який дає світ, ані упокоєм, що походить з байдужности або недбалства, або що виникає з фаталізму, але це є упокій, про який Христос говорить: "Мій упокій". Споглядаючи взад, можемо завважити, що наш Спаситель мав упокій Божий під кожним оглядом в усіх обставинах. Є пе упокій, який безоглядно уповає на Божу мудрість, любов, справедливість і силу. Є це упокій, який сполягає на вчинених обітницях віруючим, що ніяким чином ніщо таке не може статись, що моглоб принести кривду його вірним і що всі речі помагають до добра тим, які люблять Бога. Упокій пей може прийняти вірою все, на що дозволить Боже провидіння, а через сльози може споглядати з радісним вичікуванням благословенств, які остаточно мають виповнитися, з яких теперішний упокій і радість є лише вступом до тих, що мають наступити.

18 ЛИПНЯ

В послідні дні настануть времена люті. Будуть бо люди самолюбці, сріблялюбці, пшні . . . що більш люблять розкоші, ніж Бога. 2 Тим. 3:1-4.

Правдивий християнин не може бути високодумний, зарозумілий, навпаки, його посвячення Богу поабавило його свого "я". Від коли Христос стався його головою, а він позбувся своєї, від тоді став "відтятий", відрікся своєї волі і управління собою, піддаючись, як член тіла Христового під цілковиту владу Ісуса, як Голови . . . Тому правдивий християнин в кожній справі життя, що відноситься до його приемностей як рівнож до його трудів і досвідчень—відкликнується до свого Голови по вказівки, щоби знати, що і як говорити і ділати—навіть щоби мати свої думки в повній гармонії застосованні до волі Божої в Христі.

19 ЛИПНЯ

Чашу, що дав мені Отець, хіба мені її не пити?—
Йоан 18:11.

В усіх, навіть найменших справах підчас справовання місії нашого Спасителя, дається бачити покора; навіть у хвилині віддання себе своїм ворогам, не показує гордоців, що сам себе здає добровільно, ані не шукає похвал, що терпить наче мученик! Він єдино голосить правду, що така є воля Отця, щоб її чинити, доказує свою вірність до Нього. Самого себе проголошує як слугу Божого, Сина, який навчився бути послухний у всьому що терпів.

Найбільше, чого послідователі Христа потребують собі присвоїти є це: готовість та охота пити чашу, яку наш Небесний Отець наливає — визнання, що Він це провадить і заряджує всіми нашими справами життя, тому, що належимо до Нього, як члени тіла Помазанника Господнього.

20 ЛИПНЯ

Я правдива виноградина, а Отець мій виноградар... кожну вітку, що родить овоч, обчищує її, щоб більш овочу родила. Йоан. 15:1, 2.

Навіть найкращі галуски, які приносять овоч, вимагають очищення, як подібнож найчесніші і найревніші з послідовників Христових потребують старання і вправи Господньої. В протівному випадку моглиб зазнатись, і як галуски розвивалисяб в дерево, замість родити овочі. Правдива дитина Божа, якої воля є погребана у волі Божій, напевно не буде ображуватися ані згіршуватися з приводу тих вправ. Через ці вправи ловідується про свою несвідомість і набирає більшого переконання і довіря до мудрости Великого Виноградаря. Тому, коли Боже провидіння в тому чи іншому напрямі перехресує і нищить його намагання і пляни, то однак приймає цю суперечність з радістю, будучи певний, що воля Божа і дорога через яку веде, є найкращі і є в тій цілі, щоби спроводили благословенство.

21 ЛИПНЯ

Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Йоан 18:37.

Вірність нашого Господа до правди спровадила проти Нього ненависть тих, яких осліпив сатана. Свідкування Правді коштувало Його життя, а віддання життя в обороні правди становило відкуплення. Подібно всі послідовники Христа мають свідкувати Правді, відносно Божого характеру і Його Плян. Таке свідкування правді має коштувати життя правдивих послідовників Христа, через ставлення самих себе жертвою живою, святою, приємною Богу через Ісуса Христа. Тож нехай кожний, хто посідає надію учасництва з Князем Життя в Царстві, нехай свідкує правді — добре визнання відносно Царства, його встановлення і об'явлення в славі.

22 ЛИПНЯ

Господь близько від тих, в кого роздерте серце; і в кого дух розбитий, він спасе його. Багацько лиха у праведника та від усього збавить його Господь. Пс. 34:18, 19.

Бо праведний впаде сім раз і встане. Прип. Сол. 24:16.

Якщо нам колинебудь притрапилось вчинити щось злого, що є непоправне, то ми повинні вдатися до Бога, який дозволив, щоб це сталося, як рівнож замірив, щоб з цього виникнули певні благословенства, наприклад скрушення серця, покора, униження перед Богом, більший запал, обережність і більша вірність на майбутнє. В такий спосіб навіть декотрі блуди в житті можуть бути помічними до поступлення на вищий ступінь ласки і правдн.

23 ЛИПНЯ

Колиж хто про своїх не промишляє . . . той відцуравсь віри і гіршій від невірного. 1 Тим. 5:8.

Висказ "віра" в повншому тексті має в собі значення любови, симпатії, старання про добро інших, а особливо домовників віри. Зацікавлення Ісуса і старання про других, підчас коли Він сам знаходився у критичній хвилі — дає нам можливість вникнути в Його чутливе і милосердне успосіблення. Його власні терпіння не перешкоджували йому старатися про добро своєї матері в забезпеченні потрібних їй вигід. Чому передав Іоанові опіку над своєю матір'ю, можемо вносити, що найперше напевно з приводу його милого і лагідного успосіблення, а далі з приводу його ревности для Господа і Правди, а також для Його відваги, щоб знайти близько свого улюбленого та вмираючого Учителя, за що міг заплатити власним життям. Завважмо ці прикмети, як такі, які Господь похваляє, щоб і ми такі прикмети в собі управляли і щоб таким чином була нам дана самим Учителем нагода до служення.

24 ЛИПНЯ

Много бо може молитва праведного ревно. — Якова 5:16.

Злука з Богом через молитву приносить більше довіря в Божий нагляд над нашими справами; помножує віру в усі великі і коштовні обітницї Його Слова; побільшує дійсність Його керівництва в майбутньому і тепер; помножує любов до всіх братів у Христі і побільшує старання про їх добробут і духовий поступ. Тому поступ в духових справах залежить від молитви, яка допомагає до розвитку оочів Духа супроти Бога, братів і всіх людей.

25 ЛИПНЯ

Один єсть Законодавець, що може спасти і погубити; хто єси, що судиш другого. Якова 4:12.

Згідно з тою думкою, апостол Павло заявляє на певному місці, що як світ, так і брати не є здатні і не могли його судити, а судити може лише Бог, який знає серце людини, знає всі його обставини життя і досвідчення, через які переходить, знає і слабости, проти яких мусить боротися, тому Він є здатний судити властиво, а Павло навіть говорив: "Я сам себе не суджу"—1 Кор. 4:3—. Тому це є властива річ, щоб не посуджувати тих, які кажуть, що поступають свідомо, як діти Божі, так само не осуджувати і самих себе, які в той спосіб поступаємо. Отже ми повинні з дня на день поступати вперед, творячи добро, наскільки нас стати, виробляючи в собі прикмети і чесноти, щоби служити нашому Господу, оставляючи висліди наших зусиль Богу.

26 ЛИПНЯ

Хто побідить, дам йому камінь білий, а на камені нове ім'я написане, котрого ніхто не знає, тільки хто прийняв. Одкр. 2:17.

Всі переможці мусять бути досвідчені і доказати, що жертвували все для Бога і якщо покажеться потреба, щоб виказали, що є здатні посвятити навіть свою репутацію, прязнь і любов милних осіб, щоб лише захватити та втримати любов і ласку Божу. Ми є переконані, що того роду досвідчення щораз більше зближається до посвячених Богу люлей; ми повинні пам'ятати і можемо бути певні, що того роду досвідчення прийде на кожного з нас, як досвідчуючий середник, тому ми повинні відповідно до того займатися і роздумувати над духовними речами, а умиряти прихильність до земних людей і до речей світових, які могли б статися суцерниками в почуваннях і стараннях про славу Божу і т.я.

27 ЛИПНЯ

Не знайти нам приключки на Даниїла, коли не знайдемо її проти нього в законі Бога Його. Дан. 6:5.

Не всі можуть відзначатися так, як відзначався Даниїл; не всім могли б бути дані такі об'явлення, або пояснення снів, як Даниїлові, але всі можуть мати такого духа, схованого до добрих засад, до справедливості, який оздоблював характер Даниїла. Всі, які бажають поступати слідами Того, який оставив приклад: наш Провідник, наш Господь, Ісус Христос — всі будуть досвідчувані поступово на цій вузькій дорозі. Їх замишування до справедливості буде випробуване. "Тому нехай відступить від неправедності кожний, який називає ім'я Христове", нехай всі будуть такі вірні, як Даниїл.

28 ЛИПНЯ

Коли б і страждали задля правди, блаженні ви. — 1 Петр. 3:14.

Лише тоді можемо чути вдоволені, коли терпимо для справедливості (прямо або посередно) коли ми є вірні правді-справедливості. Апостол Петро згадує, що декотрі терплять з приводу вмішання і втручання в справи інших людей, або з приводу їх шорстокости, неделікатности, або браку помірковання і мудрости, яку поручає Слово Боже.

Нашим обов'язком є не лише просліджування волі Божої, але також уважати на обставини, які нас оточують. Ми повинні так влаштувати своє життя, щоб воно могло бути згідне з волею Божою, а також, щоб ми своїм поступованням приносили якнайменше клопоту або неприємностей іншим — а рівночасно сподіялися на мудрости Бога, Його Провидінню і Волі.

29 ЛИПНЯ

Бог наш може нас визволити. Дан. 3:17.

Тому що Боже Провидіння є різнорodne, тому на-рід Божий не може рiшати, коли має прийти для них визволення, а коли є неначе оставлені на ласку їх ворогів, без ніякої ознаки ласки для них від Бога. Нарід Божий, будучи деколи позбавлений свободи голошення правди, як були позбавлені ці три молодці, то однак буває, що вогонь, в якому знаходяться, палить лише їх вязи і робить їх вільними та в дійсності дає їм більшу нагоду видавати свідoctво для слави Божої, ніж, колиб знаходився в інших обставинах. Тому це не є наша річ постановляти, яким повинно бути Провидіння супроти нас. Нашим обовязком повинно бути виконання наших зобовязань і це, що є справедливе, без огляду на наслідки, довіряючи лише Богу.

30 ЛИПНЯ

Ловіть нам лисиці, молодії лисинята, що псують наш виноградник. Пісні Сол. 2:15.

Декоتری неначе не дбають за дрібні проступки та занедбують свої зобовязання і постанови, говорячи: "Відріжнення від людей в загальному і стисла докладність у виконюванні обовязків є непотрібна". Навпаки! Є це дуже корисне, бо перемога над малими речами приготюляє до більших речей і дає можливість їх перемоги, якщо хтось улягає волі тіла в малих речах, то можна бути певним, що буде переможений і в більших.

Ми, які стали визнані як "Нові Творива" в Ісусі Христі, знаємо, що будемо досвідчувані (якщо наші досвідчення ще не розпочались) і ми повинні пе зрозуміти, що лише тоді, коли вправляємось в переможенні самих себе в речах малої ваги, коли умертвляємо звичайні склонности тіла, що відносяться до корму, напитуку, одежі і т. п. можемо ставатися сильними духом і вкінці статися переможцями.

31 ЛИПНЯ

Кожного діло буде явне; день бо (Господень) покаже і яка в кожного робота огонь випробує. —
1 Кор. 3:13.

Апостол Павло говорить про цей день досвідчень, в яких віра і вчинки ревного христіянина є уподіблені до дому, збудованого зі золота, срібла і дорогих камінів. Говорить він, що вогонь того дня (при кінці того віку) досвідчнть роботу кожного чоловіка, щоб переконатися, чим вона є. Цей вогонь, (досвідчення) знищить все, крім правдивої віри і будови характеру. Але це відомо, що правдиві характери не творяться раптом, в кількох днях і годинах—щось начеб гриби—але це є поступенний розвиток, тривалий і твердий як олівне дерево.

1 СЕРПНЯ

Смерть і життя в руці язика. Прип. Сол. 18:21.

Сила і вплив язика переходить власті всіх членів разом взятих, тому його опанування і застосовання до служби Господньої не найважніша річ для народу Божого, що відноситься до їх смертельних тіл і до справ, якими стараються служити Богу. Деколи трапляється, що кілька приемних слів, помічних або симпатичних, мають вплив на цілий перебіг життя людини, а навіть були причиною зміни долі народів. З другої сторони, як часто злі слова, прикрі, обмови, сталися вбивчими, творили велику несправедливість і т. п., або, як Апостол заявляє: “запалює круг життя”, побуджує пристрасть, свару, ненависть, а яких зовсім на початку не передбачувалось. Нічого дивного, що такий язик є “запалений від вогню Гегенни”—другої смерті.

2 СЕРПНЯ

Прийдіте поклонімся Йому богомільно, приклонім коліна наші, перед Господом, що сотворив нас. — Пс. 95:6.

Є неможливе, щоб християнин міг постунати властиво по вузькій дорозі, будувати характер і віру, як це представляє Апостол Павло, які мають репрезентувати “срібло, золото і дорогоцінні каміння”, без молитви і то регулярної — можнаби сказати, що навіть приклякання підчас молитви. — Досвід і свідцтво є найкращим і найсправедливішим з поміж народу Божого, які колибудь жили, це доказують.

3 СЕРПНЯ

Відлучітесь від народів краєвих. Ездр. 10:11.

Хтось добре сказав: “Християни на світі як корабель на морю”. Корабель так довго є безпечний на морю, доки море не дістанеться до корабля”. Труднощі, які сьогодні стрічаються в християнстві є ці, що до нього допускається “чужинців” (профанів), яких уважається за християн. Не лиш спричинює кривду християнству, обнижуючи його вартість, (бо пересічне число буде уважане за взір) але робить також кривду і самим прибувшим, які, будучи толеровані, думають про себе, що є зовсім безпечні і так добрі (якщо не краці) що не потребують реформи лише тому, що посідають зовнішню огладу, позірну доброту, або з приводу частого перебування на богослуженнях.

4 СЕРПНЯ

Слуга ж Господень, не повинен сваритись, а бути тихим до всіх, навчаючим, незлобним, щоб нагідно навчав противних. 2 Тим. 2:24, 25.

Деякі, проголошуючи Слово Боже, (особливо до вчених людей) дуже ослаблюють свій вплив і роблять кривду Правді, коли показують надмірну певність себе, представляючи Божий плян. Покора є завжди побажана, особливо при голошенні Правди. Представлення Правди може бути в цілій її силі, але завжди в тиші і покорі. Представлення Правди у формі насування думок або запитів, дуже часто показується більше успішніше, чим красномовство.

5 СЕРПНЯ

Знаємо ж, що люблячим Бога, усе допомагає до доброго, котрі по постанові (Його) покликані. — Рим. 8:28.

Маючи це на увазі, люди, що люблять Бога, завжди повинні бути задоволені що лиш дає їм Боже Провидіння. Коли зробили, що лиш було в їх силі, повинні чути задоволені і спокійні, а не пілбурені, невдоволені, або нарікати на Боже Провидіння. Дуже можливо, що Бог їх досвідчує, пробує і підготовляє до особливого діла, а дізнання досвідчення є для нас тим приготуванням до заміреного діла. Також ми повинні пам'ятати що ми не є достаточо здібні до оцінки наших недомагань, а тому нездатні до судження, які досвідчення ми повинні переходити, які нам допомогли до вироблення потрібних здібностей.

6 СЕРПНЯ

Противтеся ж дияволіві, то й утіче од вас. Як. 4:7.

Якщо завсіди і постійно відпихаємо від себе всякі спокуси сатани, тоді наш характер стається сильніший і не лише тоді, коли відбувається боротьба, але також в наступних спокусах. Крім цього наша витривалість знеохочує нашого противника, який, завваживши нашу рішучість, не має охоти поновляти своїх атаків та вважає безкорисним міряться і змагатися з людьми сильного характеру і стійких переконань. А колиб ці самі спокуси були поновлені, і не булиб відразу відіпхнуті, але відложені до часу, тоді вивязалисяб нові аргументи і причини зі сторони противника, що моглоб показатися для нас шкідливе, бо ми булиб покрані його аргументами. Апостол каже, що сатана є хитрий, підступний і зрадливий "але його задуми не є для нас таємницею". Скорє і рішуче застосовання того, що нам диктує Слово Боже, як рівнож послух Духові Божому, це найбезнечнїша і найпевнїша річ для кожного з вірних.

7 СЕРПНЯ

Хоч же хто й бореться, не заслужить вінця, коли незаконно боротиметься. 2 Тим. 2:5.

Ісус перестерігав, часи, хвилі і способи, які Бог постановив. Він ніколи не наражував свого життя, аж до хвилі, коли довідався з пророцтв, що прийшла Його година, щоб був виданий в руки його ворогів. Ісус ніколи не відмовляв довгих молитов на рогах вулиць, щоб Його люди бачили, ані не говорив людям вогнистих проповідей вісля пророцтва, яке про нього говорило, що Його голос не мав бути чутий на вулицях міст. (Ісаї 42:2). Він поступав Божою дорогою, яка є властна і розумна, яка теж є успішна, щоб вибрати з поміж всіх людей певну класу яка має статися учасником в обіцяному Царстві. Тому ці, що стараються про здобуття нагороди, поступають слідами свого Учителя і є наповнені Його Духом.

8 СЕРПНЯ

У котруж господу ввійдете, перше скажіть: Впокій дому сьому і коли там буде син упокою, спочине на йому впокій ваш, колиж ні, до вас вернеться. — Лук. 105, 6.

Повищі слова нашого Господа повинен пильно завважити кожний працівник, зайнятий працею в тому часі жнива. Де лиш покажеться представник справи Божої, впокій повинен йти з ним в парі, а не сварка, неспокій, галас і замішання. Хоч разом з прийняттям правди повстає роздвоєння та опозиція, але нехай це буде з приводу Правди, а не з приводу невластивої поведінки, грубоватості або прикрих слів того, що голосить Правду. Є дуже багато речей, які в теперішніх часах побуджують людей до гніву та зле настраюють, але ці, які прийняли Правду, повинні прийняти також і її духа, голосячи впокій в Ісусі Хресті.

9 СЕРПНЯ

Коли світло, що в тобі буде темрява, то яка велика це темрява. Мат. 6:23.

“Жниво” це час віяння і пересівання “пшениці” — часом відділювання від кожного з нас вимагається, щоб ми доказали, який наш характер. “А вчинивши все, стійте”. Проба того часу “жнива” мусить бути подібна до жидівського віку, тобто образних жнив. Одною з проб є хрест, інша присутність Христа, а також покора і любов. Жиди були мартані, бо вони не пізнали часу свого навідання. Для тих, які пізнали Правду, а потім попали “в зовнішню темряву”, справа є шкідлива подвійно. Це означає їх невірність.

10 СЕРПНЯ

Колиж оце є утішення в Христі, або яка одрада любови, коли є яка спільність духа, коли є яка милость і милосердя, то сповніть мою радість, щоб однаково думали, одну любов маючи, один дух і один розум. Филип. 2:1, 2.

Повищі слова Апостола Павла є напiмненням до єдності, впокою і братньої любови. Вони насувають нам на думку терпеливiсть, лагідність, вспомогання і потiшення один одного в громаді, щоб так поступаючи, Дух Божий мiг мешкати в усіх і щобн кожний мiг робити якнайбiльшій поступ у властивому напрямку. Дорогі брати і сестри, стараймося, щоб ми показалися гідними отримати імя Варнава — син одради. — Стараймося мати щораз бiльше і бiльше Духа Святого, бо через це можемо подобатися Богу, щоб ми, через посiдання обильності Його Духа могли стати синами і дочками потiхи на Сионі, представниками нашого Небесного Отця, знаряддям Духа Святого, як рiвнож голосителям Павди.

11 СЕРПНЯ

Будь вірний аж до смерті, і дам тобі вінець життя. Одкр. 2:10.

Передбачуємо, що на правдиву Церкву, (а не на номінальну) прийде переслідування, щось в роді того, що прийшло було на Івана Хрестителя. Здається, що прийде повна перемога Вавилонської (символічної) жінки і її любовника (світу) над вірними членами тіла Христового, що будуть ще в тілі. Це нас зовсім не буде дивувати, коли так воно станеться; але так ці, як і всі інші речі мусять вийти на добро тм, які люблять Бога. Всі мусять вмерти, щоби отримати небесну нагороду поза заслоною. Кляса Ілії з тої сторони заслони буде поконана, але позірне поконання лише присніщать славу в Царстві Христовому.

12 СЕРПНЯ

І від гордих бережи мене; не допусти, щоб взяли верх надо мною . . . Слова уст моїх і думки серця мого нехай будуть до владоби Тобі Господи, моя Скеле і Спасителю мій! Пс. 19:13, 14.

Здається, що кожний інтелігентний християнин повинен відмовляти цю натхненну молитву, щоб бути очишеним від гордих виступів, щоб таким чином міг уникнути великого проступку; а також, щиро молячись, міг берегтися від початкуючих гріхів і захвати своє серце чистим через безнастанне зближення до джерела ласки з проханням про поміч в разі потреби. Якщо хтось старається бути близько Бога і веде святе життя через уникання лише великих проступків, а занедбує зберігатись від гріхів гордості — початкуючих, що витворюються в його умі, такий старається робити добру річ, але не в розсудний і недоречний спосіб.

13 СЕРПНЯ

Замість Христа, ми послали . . . 2 Кор. 5:20.

Щоб ми могли пам'ятати, як християнин: до якої слави ми є покликані, то це моглоб багато причинитися до зміпнення нашого характеру. Як великою силою для переміни нашого ума це булоби, як дуже помічним Новому Твориву в боротьбі з низькими і злими нзхилами нашої старої упавшої природи, яка тепер числиться за помершу. Апостол Павло говорить, що наша домівка є на небі. Помимо того, що живемо на світі, але ми не є зі світу, але належимо до Небесного царства... А тепер, як назначені до того Царства, помимо того, що ще перебуваємо на світі, поміж чужими і посторонніми, як представники і послі Христа, ми повинні оцінювати як гідність і як честь нашого становища у величині нашої відповідальности і також пам'ятати на слова Апостола: "Що лиш робите ділом чи словом, все робіть в імені Ісуса Христа.

14 СЕРПНЯ

Доволі з ученика, коли буде як учитель його, а слуга, як пан його. Коли господаря дому названо Великим, то як більше домашніх його? Мат. 10:25.

Без оглядно на те, як обережно булаб представлена Правда, то вона є обосічним мечем, що проникає, а Ісус Христос предсказав, що станеться причиною повстання родичів проти дітей і дітей проти родичів, тому, що темрява не любить світла і старається противитись йому всякими можливими способами. З огляду, що навіть найбільш розсудне та обережне може бути перекрученим і фальшиво повтореним, тому належиться тим, які вірно її служать, щоб були обережні, наскільки це можливе, щоб не дали причини до мильного вирозуміння; повинна бути ясно представлена та зрозуміло, особливо в тому, що ми не беремо участі, не підтримуємо ані не симпатизуємо з анархією під жадним оглядом, але навпаки, обстоюємо о справедливість і твердо стоїмо при найвищому праві, яким є Закон Божий.

15 СЕРПНЯ

Благаємо ж вас, браття . . . довго терпять усім. —
I Сол. 5:14.

Це напiмнення апостола Павла вiдноситья до тих христiян, якi, маючи бiльше знання i зрозумiння, повиннi виказувати бiльше поблажливостi, вживати бiльше терпеливостi не тiльки супроти слабих i боязливих, але супроти всiх маеться розумiти i тих, якi занадто чуютья певними i випихаютья наперед. Бiльше знання помагає нам рости i здобувати бiльшу терпеливiсть, бо якщо оцiнюємо терпеливiсть нашого Небесного Отця супроти нас, настiльки вона помагає нам застосувати цю саму засаду супроти iнших. Думка, що Бог зi своєї ласки всiх покликав, повинна послужити нам до надто обережного поступовання, щоб ми показалися гiдними спiвдiлати з Господом супроти того покликання i щоб ми були (наскільки це можливе) корисними i помічними тим, якi стараються поступати по вузькій дорозі i слiдами нашого Господа.

16 СЕРПНЯ

За все дякуйте. 1 Сол. 5:18.

Нарід Божий, будучи в єдності з Богом, посвячений до сповнювання Його волі, не лише на початку кожного дня, але також при Його закінченні, складає подяку за отримані ласки і добродійства; і не лише це, але в усіх справах щоденного життя, памятаючи про своє повне пожертвування, вдається з усім до Нього за поміччю і керівництвом, а в міру важности справ, розуміє ділання Божого Провидіння і це Його приводить до ще більшої вдячності і подяки. Воля Божа супроти нас така: щоб ми безнастанно старалися про Його благословенства і сповняли волю Божу, яка про нас дбає, щоб ми знайшлися в такому стані і мали все, що нам помагає до поступовання цю вузькій дорозі, яка теж помагає нам, щоб ми могли вчинити сильним наше покликання і вибір.

17 СЕРПНЯ

Духа не вгашуйте. 1 Сол. 5:19.

Дух Святий, який наповняє серця всіх правдивих вірних є порівняний до полумені горючої любови. Ця полумінь запалюється в серці кожного, який прийнявши Боже посольство, і став сплоджений з Духа Святого а тим самим став прилучений до єдності громади, що є під керівництвом тогож Духа. В міру, як ця громада (Церква) росте в знанні, любові і єдності зі своїм Господом, той вогонь горючої любови стається світлом світу — містом, що є на горі, яке не може скритися.

18 СЕРПНЯ

Всього досліджуйте, доброго держітесь. 1 Сол. 5:21.

Наскільки віруючі христіяни повинні поважно відноситися до пророцтв і публичних викладів, то однак повинні те, що почули старанно і критично прослідити; повинні досвідчити все, що почули: чи було логічне і чи погоджувалось зі Святим Письмом, чи лише було припущенням, а може й фальшивим розумованням. Щоб могли задержати це, що почули, повинні досвідчити, чи ці речі витримують пробу Слова Божого і чи покажуться згідні з Духом Святим. А як лише завважать, що не погоджується і не витримує застосованої проби, то відразу повинні це від себе відкинути.

19 СЕРПНЯ

Од всякого виду лихого вдержуйтесь. 1 Сол. 5:22.

Апостол Павло згадує, щоб не лише втримуватися від усього злого, без огляду який вигляд воно має, але радить уникати навіть усього, що має хочби позір злого, а що є здоровою і розумною засадою. Після тієї вказівки ми повинні не лише повздержуватися від усього, що в засаді є злом, але також повстримуватися від роблення речей, про які знаємо, що в засаді не є злі, але наші сусіди чи приятелі зле зрозуміють і можуть їх уважати за зло. Дух здорового розсудку вказує, що злого не лише в його засаді, але навіть того що на вигляд є злом, належить уникати, щоби наш вплив супроти голошення правди і старання про славу Божу був ще більший.

20 СЕРПНЯ

Кому ж ви невідаючи поклоняєтесь, того я проповідую вам. Діян. 17:23.

Метода Апостола Павла в представленні Правди є гідна наслідування. Розумні люди не довіряють новостям, а є радше схильні сказати, що це, що має вартість, було вже давно. Ми, подібно як і Апостол Павло, повинні старатися виказати, що правдива Євангелія не належить до нової, але старої теології; що не є новою Євангелією, а старою, тією, яка була голошена Авраамові, ця сама, яку голосив Христос і Його Апостоли. В міру, як ми виказалиб, що існуючі сьогодні похибки, що мають в номінальному християнстві перевагу, беруть свій початок в середніх віках, мусимо також виказати, що ми не фабрикуємо нових теорій рівнож мильних, але покннувши середньовічні блуди, ми пдалися до джерела перших засад, приписів та євангельських вказівок, які голосив наш Господь та уповажені Його представники—Апостоли.

21 СЕРПНЯ

А шукайте перш Царства Божого та Правди його. Мат. 6:33.

Нарід Божий, який називає себе духовим Ізраїлем, повинен пам'ятати, що духовним речам належить завжди давати першенство; що дочасні справи повинні завжди бути стосовані до триваючого вічного добра і старатися про духовий добробут, зріст і розвиток, а також про якнайбільший вплив і користі для їх дітей. Повинні за всяку ціну уникати всяких обставин, які моглиб їх, або їх родини поставити в некорисних умовах, або в оточенні безбожних, навпаки, повинні вдержувати товариство з віруючими людьми, хочби це мало для них давати менші вигоди і приємності дочасного життя.

22 СЕРПНЯ

Хіба ж не знали, що в тому, що єсть Отця мого, треба бути мені? Лук. 2:49.

Чи слова нашого Учителя, вище зацитовані, не повинні бути вираженням тогож самого духа, який повинен бути у нас всіх? Правдиві християни не мають особистих справ, бо при пожертвованні все, що мали, посвятили, віддали Богу. До справ, якими завідують, були уповажені Богом, щоб їх провадити. Коли знайдуться в щасливих обставинах, то це не означає, щоб при смерті, це, що мали, — чим завідували — мали оставити дітям, або приятелям, а що часто могло статися для них шкодою. Повинні за життя зарядити повіреними собі справами так вміло, наскільки це можливе, бо зі смертю кінчяться уповаження і мусять здати рахунок з повірення.

23 СЕРПНЯ

Тепер же пробувають віра, надія, любов; ці троє, більша ж з цих любов. 1 Кор. 13:13.

Так як любов є найдосконаліша річ, так теж є вона найвитриваліша бо чиж віра не кінчається, коли дійдемо до повного знання і побачимо це, щого сподіваємось? Або чи надія наша не скінчиться, коли дійдемо до посідання повноти обітниць нашого Небесного Отця? Одначе любов ніколи не перестає бути, так як вона ніколи не мала початку. Бог є любовю, а тому що Бог не мав початку, тож і любов є без початку; вона творить Його характер, Його успосіблення, а тому, що Бог триває вічно, тож і любов буде вічно тривати.

24 СЕРПНЯ

Отче Святий, збережи їх в ім'я Твоє, тих, котрих дав еси мені, щоб були одно яко і ми. Йоан. 17:11.

Коли розважаємо про гарне і взнесле вираження почувань нашого Господа, що відносяться до Церкви, то можемо мати маленьке поняття про славу благословенної єдності родини Божої. Є це єдність заміру, спільне і взаємне довіря, єдність симпатії і любови, спільність почесі і слави, як рівнож єдність і спільність посідання. Ця єдність, про яку наш Господь згадує, вже існує поміж Ним і Його Отцем, але те, що відноситься до єдності з його послідовниками, то ще належить до майбутнього; її цілковите доповнення є тою нашою ціллю, до якої зміряємо і про яку стараємось.

25 СЕРПНЯ

Знаємож, що коли явиться, подібні Йому будемо, бо побачимо його, якож єсть. 1 Йоана 3:2.

Надія, що в коротці будемо перемінені при воскресенні, приподобані нашому Спасителеві і що маємо побачити Його таким, яким Він є тепер і мати участь в Його славі при "Епіфанії", тобто засіяють славою синів Божих в Царстві, повинна натхнути і побудити серця наші, розвинути нащ язк, зміцнити до сповнювання наших обовязків, отримавши (маючи) привілей і нагоду служення нашому Господу, і товаришам віри. Якщо ця надія була наче якір для народу Божого на протязі багатьох віків, то наскільки більше повинна бути для нас, які живемо в часі присутности Господньої, очікуючи Його Апокаліпси, тобто обявлення в славі Царства.

26 СЕРПНЯ

Любов . . . милосердує. 1 Кор. 13:4.

Як це не було б властиве говорити непродуктивній особі, що вона є погана, так рівнож невластиво було б для християнина картати тих, які роблять зло, а яких стрічаємо кругом себе . . . Чемність є завжди уділом характеру християнина. Світова чемність може бути поверховна, але у християнина вона є виразом внутрішніх почувань, які становлять духа життя, любов. Любов провадить до чемності, терпеливості, доброти і т. п., а навіть в противності буде повільна і не виразиться прикрим словом та буде уникати на стільки, на скільки дозволяють становниче та обов'язок.

27 СЕРПНЯ

Тимже ми віднині нікого по тілу не знаємо. — 2 Кор. 5:16.

Апостол Павло не мав через це на думці, що ми не повинні зовсім звертати уваги на недостатки і слабості тіла, як в нас, так і других членах Тіла Христового. Проти слабостей тіла належить боротися, а часто навіть уживати острих і різких середників з огляду на Нове Твориво; однак ми повинні відрізнити Нове Твориво від його смертельного тіла, ми повинні бути в симпатії і любити даного брата або сестру, хоч деколи може показатися потреба з огляду так на їх добро як і для добра Церкви, докорити, скартати або в який інший спосіб напровадити на добру дорогу. Апостол, виказуючи різницю поміж тими двома клясами, як окреслює: невідроджені (зіпсуті) думки та ум, це речі тілесні, а відроджений ум і воля, це речі, що належать до Духа.

28 СЕРПНЯ

Проповідуй слово, настоюй в час і не в час. —
2 Тим. 4:2.

Зацитовані повище слова апостола Павла не мають означати, щоб при голошенні Слова Божого можна було нам не додержуватись права слухності і приличності, накидати кому Правду, або проповідувати у невідгіднім або невластивім для них часі. Але це означає, що ми повинні мати таке велике замилювання до правди, таку велику ревність та охоту служення їй, що приймемо кожную нагоду, яка лише нам притрафиться, хочби це для нас самих не було вигідно. Це повинно бути головним завданням нашого життя, якому саме життя повинно підлягати і тому кожна нагода проповідування і служення Правді не може бути відложена.

29 СЕРПНЯ

Просите та й не приймаєте, тому, що погано просите. Як. 4:3.

Навчімося молитися властиво, як рівнож ділати і надіятись властиво щоб ми це могли успішно перевести і виконати, будьмо скорними до послуху, а повільними до говорення, скорними до слухання Слова Божого і тих наук, які Бог вже нам дав і до способів, які нас навчають, ведуть і стаються благословенством для нас. Будьмо повільні розказувати Богу, що ми воіліб мати. Стараймося дійти до такого розвитку характеру, якій нам дозволивби радше шукати і сповняти волю нашого Небесного Отця, чим нашу волю.

30 СЕРПНЯ

Так нехай сяє світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла й прославляли Отця вашого, що на небі. Мат. 5:16.

Християнин повинен не лише визнавати і вивищувати Помазанника Господнього понад всіх і все, але також повинен до певної міри тих всіх, які мають єдність з членами Тіла Христового в дочасному житті — закн Христос буде проголошений як Цар цілого світу — визнавати чесність характеру в тих, яких Господь покликкує і вибирає на це почесне становище. Повинен розпізнавати їх, що є приклонниками та учнями Христовими, узнавати їх прикмети, їх моральне становище, як рівнож духа здорового ума.

31 СЕРПНЯ

Бог наш, котрому ми служимо, може нас із палаючої печі і з руки твоєї, царю визволити; а колиб се й не сталось, то нехай тобі, царю, буде звісно, що ми твоїм богам служити не будемо й золотій подобині, котру ти поставив, не поклонимось. Дан. 3:17-18.

Відповідь, яку дали три молодці цареві Навуходнозорові "Бог наш, котрому ми служимо", є гідна уваги. Вони не лише заявили, що вірують і почитають правдивого Бога, але крім цього служать Йому після нагод, що трапляються. Постановімо собі, дорогі браття, поступати так, як поступили ці три молодці: почитати і прославляти правдивого Бога — не шоби покланятись і служити церковщині або сектярству в якійнебудь формі, або служити мамоні з цілою її облудою, ані приятелям, або собі, але Богу. Бо "Бог таких шукає, які Його прославлялиб . . . в душі і правді". Так заявив Христос Господь.

1 ВЕРЕСНЯ

Рече ж до него Господь: іди, бо сей в мене вибрана посудина, щоб нести ймя моє серед поган і царів і синів Ізраїлевих. Діян. Ап. 9:15.

Подібно ж і ми, видячи, що Ісус є Вибранцем Небесного Отця то і ми сполучуємося з ним, тому, що бачимо в Ньому властивості характеру Отця. Отже, якщо стараємось помагати якійбудь людині в звязку пляну Божого, служачи в тім напрямі, то це завжди повинно бути зроблене з тих самих мотивів то є, що наші серця є переповнені любовю Божою, а не з влодоби величності та охоти прилодобатися особі, розуміючи, що наш вожд є Божим Вибранцем.

2 ВЕРЕСНЯ

Душі ваші очистивши в послуці правди духом на братню любов нелицемірну з чистого серця любіте один одного щиро. 1 лист Петра 1:22.

Знання має бути цінене дуже вірним і повинно бути визнаване як доказ зросту і поступу, бо ніхто не може зростати сильним в Господі і силі Його, тобто в ласці, якщо рівнож не зростає в знанні. Найбільше цінимо тих, яких любов для Бога і для Правди показується в ревному дослідженні Слова Божого, а доказ, що знаходяться в ласці в Бога, показується в тому, що є ведені до щораз глибших речей Божих. Помимо того, як в земській родині виховання немовлят і малих дітей вимагає любови, старання і опіки, так подібно в товаришів вірн потрібно, щоби маленьких і тих, що ще не доросли, оточувати любовю і старатися про них, щоб могли рости і зміцнюватись в силі Його.

3 ВЕРЕСНЯ

Я бо милості хочу, не жертви, а знання Бога любійше мені над всепалення. Осії 6:6.

Хто віддає свою волю, своє серце Богу, той віддає все, а хто не віддає своєї волі, хто в своєму серці не є послухний Богу, не може складати жертви Богу, яка булаб Йому приємна. "Бо послух лучший ніж жертва". Повинно послужити за науку і бути глибоко вирите на серцях тих, які є посвячені в Ісусі Хрсті. Такі повинні мати духа послуху, а хто посідає того духа, то не лише буде послухний волі Божій, але буде старатися, щоб шораз більше пізнавати цю волю, а пізнавши її, викопувати. Це є ця кляса, про яку Св. Письмо передказувало, з якої першм був Ісус Христос, який висказав цій клясі почуття свого серця. Чинити волю твою, мій Боже, моя радість, і закон твій в глибині серця мого".

4 ВЕРЕСНЯ

Страху нема в любові а звершена любов геть виганяє страху, бо страх має муку. 1 Йоана 4:18.

Вплив боязні і страху є дуже застрашующий, але не для тих, які пізнали Бога через попередні досвідчення і навчилися довіряти Йому навіть тоді, коли виглядає, що він далеко від них. Той велитень боязні і розпуки повинен бути вдарений камінцем, взятим з потоку, на яким є "Так Написано". Слово обітниці повинно бути випущене з прощі віри з такою силою, щоби звалило Противника і визволмо нас зпід його влади. Узброєні лише в Слово Боже та довіряючи Його номочі, можемо відважно і сміло відповісти нашим противникам, як Давид відповів Голятові, вождеві Филистивів: "Ти йдеш на мене з мечем і списом і щитом, а ж іду на тебе в імені Господа Сил, Бога військ Ізраїльських, що ти зневажав".

5 ВЕРЕСНЯ

Любов бо як та смерть кріпка; стріли її — стріли огняні; вона полумя страшно палаюче. Пісні Сол. 8:6.

Заздрість, яку кожний християнин має можливість стрінати, є одним з великих і небезпечних ворогів. Коли такий ворог з'явиться, відразу повинен бути поконаний, тому, що є неприятелем Бога, чоловіка і всього, що є добре до того степеня, щоб хоч хвилину її присутність є встані сплямити серце людини. В таких випадках не можна очиститись від тої змази, потрібно, щоби дух любови і святости зайняв її місце. Заздрість, сама собою, є не лише страшною потворою, але її ідовита отруя задає невникними терпіння другим, спроваджує на них різні клопоти і лихо, як рівнож стається загальним нещастям і погубою для них, які її до себе допускають. Заздрість, почата в думці, є гріхом а злоба в думці легко може замінитися на гріх і неправність в ділі. Коли серце людини раз було затроене заздрістю, то з великим трудом можна її цікаковито позбутися.

6 ВЕРЕСНЯ

Не постигне тебе жадне нещастя. Пс. 91:10.

Нема нічого такого, що моглоб нам в якийбудь спосіб шкодити. Моглоб трапитись що дочасні справи нам не укладалисяб добре, для дальшої вигоди і задоволення, але коли візьмемо під увагу, що від хвилини нашого пожертвування Богу, ми більше не є в тілі, але в дусі і що як Новим Творивам у властивому часі Він обіцяв Царство, то тоді можемо зрозуміти, що ніякий зовнішній вплив не може стати на перешкоді нашому духовому добру, ані перешкодити в осягненні слави Царства Небесного, яку Бог обіцяв тим, які покажуться вірними. Одне лише моглоб нас відлучити від любови Божої і позбавити даних обітниць, то брак довіря до Бога і наша невірність.

7 ВЕРЕСНЯ

Тимже, коли хто в Христі, він Нове Сотворіння, старе минуло, ось стало все нове. 2 Кор. 5:17.

Нові Творива в Ісусі Христі не знають одні других після тіла, але після духа. В душі, тобто в новому умі кожного містяться найшляхетніші почування, найвищі стремління, це, що є добре, праведне, чисте — без огляду, які є їх слабості відносно тіла. Один другого любить з того приводу, інтенції, волі, і гармонії з Богом і їх приязнь зростає в міру, як узнає один другого енергічну борбу в бою віри проти злих впливів світу, тіла і диявола. Язик ані цери не є здатні висловити приязні і любови, яка сполучує Нові Творива в Ісусі Христі, для яких старі речі проминули, а все сталося новим.

8 ВЕРЕСНЯ

Хіба не знаєте, що любов світа сього—вражда проти Бога? Оце ж хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога. Як. 4:4.

Бог навмисно так речі оставив, щоби нарід Божий міг виказати свій вибір і замилування, щоби показав, що воліє вибрати: чи приязнь і злуку з Богом, чи теж злуку і приязнь зі світом, тому, що ці речі, які Бог любить, світ їх ненавидить, а ці речі, які світ творить, як наприклад злі думки, злі вчинки або обмови, є гидкі перед Богом, а ці, що творять такі речі і любуються в них, не можуть мати злуки з Богом, не можуть мати Духа Божого, як написано: "Якщо хтось не має духа Христового, той не є його".

9 ВЕРЕСНЯ

Щоб ви були безвинними і чистими, дітьми Божиими непорочними серед лукавого і розворотного роду, що між ними ви сіяєте як світла в світі, держачи перед ними слово життя. Филип. 2:15-16.

Обов'язком кожного, що іменується бути дитиною Божою є розсівати, тобто розповсюджувати Правду—щоби світло його світло перед людьми і щоби це світло було оздоблене і горюче. Що маємо через це розуміти, щоби було очищене і горюче? Це значить, щоби ми звертали особливу увагу на Слова Життя, щоби ми мали добре знання Правди і що ми повинні старанно і вірно позбуватися блуду, як лише завважимо який блуд, без огляду, чи він є в речах віри, в справах щоденного життя, або в розмові, словом, щоби це чисте світло правди, наскільки це можливе, могло присвічувати без найменшої перешкоди за посередництвом нашого характеру, який повинен бути чистий і прозорий.

10 ВЕРЕСНЯ

Всяке гниле слово нехай не виходить з уст ваших, а тільки таке, що годиться на збудування віри, щоби подало благодать тим, хто чує. Ефес. 4:29.

Зіссуті уподобання звичайно заступаються сумлінням, твердячи, що завжди належить говорити правду, звідси Бог не уважає що говорення правди було обмовою, або очерненням, але злі обмови та очернення як вчинки тіла і диявола, коли вони є фальшиві і неправдиві. Але таке поняття є блудом: обмова є завжди обмовою, без огляду, чи вона є правдива чи фальшива і є так уважана не лише через закон Божий, але також через закон цивілізованих людей. Обмовою або очерненням є все, що лише є висказане в інтенції шкодження або обниження вартости людини, без огляду на те, чи це, що говорить є правдивим чи фальшивим представленням речі. Закон людські згоджуються під тим оглядом із законом Божим, що того роду кривда, зроблена другому, є злом.

11 ВЕРЕСНЯ

І хто не носить хреста свого і не йде за мною, не може бути учеником моїм. Лук. 14:27.

Чинення волі Отця ...Небесного, яку виконував Ісус Христос при неприязних обставинах називається ношенням Його хреста. Того роду поступовання викликало проти Нього задрість, злість, ненависть і переслідування від людей, які уважали себе і представлялися за нарід Божий, але Він, який читав їх серця, сказав їм, що є дитьми диявола. Якщо поступаємо слідами нашого Учителя, по тій вузькій дорозі, по якій Він ходив, то наші хрести будуть подібні до Його хреста. Нас зустрінуть протнвности, коли будемо чинити волю Божу, так само стрінемось з противенствами, коли будемо служити Його справі, або коли наше світло буде присвічувати так, як нам це показав наш Учитель і Вождь.

12 ВЕРЕСНЯ

У терпінню вашому досягніть душі ваші. Лук. 21:19.

Святий Яків, заохочуючи до терпеливості, говорить: "А терпіння нехай має звершене діло, щоб ви були досконалі, ні вчому не маючи недостатку. З того показується, що терпеливість має в собі до певної міри і інші прикмети характеру. В пароді Божім віра мусить попереджувати терпеливість, а висоту терпеливості міряться звичайно кількістю посіданої віри. Християнин, як є неспокійний і нетерпеливий, показує, що йому бракує віри до Бога, в протнвному випадку сполягавби на Бога та Його обітниці, терпеливо очікуючи їх сповнення. Будучи відловідно пильним і ревним в поступованні, належить решту оставити Богу, який свого часу покаже вислід своєї волі.

13 ВЕРЕСНЯ

Глянь, як добре і як любо, коли брати живуть вкупі.
Пс. 133:1.

На взір нашого Господа стараймося бути творцями миру і перебувати з братами в єдності духа і в звязі покою. Стараймося спрямувати нашу ревність та енергію проти нашого найбільшого ворога і всякого гріховного діла вчисляючи в це і то, яке ділає в члепах наших, нашого упавшого тіла. Не лише ми, але всі брати знайдуть досить праці поборюючи нашу стару природу і злі навички в такий спосіб, щоб це подобалося Богу, а разом зуживати всі добрі прикмети, які посідаємо в будованні один другого і ділаючи всім добро.

14 ВЕРЕСНЯ

Вести добре своє життя поміж поганями, щоб у чому судять нас, яко лиходіїв, наглядаючи добрі діла ваші, славили Бога в день одвідання . . . Се бо угодно перед Богом, коли хто ради совісти Божої переносить смуток, страждаючи не по правді. 1 лист Петра 2:12-19.

Люди можуть про нас говорити зле і нас обмовляти, але ці які нас знають і перебувають з нами повинні переконатися про нашу вірність до Бога і справедливости, про наше старання, щоби слова наших уст, як рівнож роздумування наших сердець і ведення нашого життя були приємні Богу, для слави Його імені і діла Божого, щоби Бог був прославлений через Христа, якому належить всяка почесність, слава і царство, по всі часи.

15 ВЕРЕСНЯ

Тимже вийдїть із між них і відлучїться, глаголе Господь, і до нечистого не приторкайтесь і я прийму вас. 2 Кор. 6:17.

Лише ці, які свідомо, в духовних речах відлучилися від світу, а за братів уважають лише тих, які визнають обрізання серця і усиновлення до родни Божої, такі звичайно будуть зненавиджені ріжними моралїстами, лібералами, модерністами, як рівнож масами людей, які ненавндять світло, яке виявлює їх темряву, як умову, так і догматичну. Помимо всього, це є єдина певна і добра дорога, щоб нею поступати. Є о много краще, щоб лнше правднві христїяни були визнавані за братів і таким чином правднва пшениця могла бутн відлучена від куколю.

16 ВЕРЕСНЯ

Господь дасть потугу народові свому, Господь дає супокій народові свому. Пс. 29:11.

Якщо переходиш через проби і спокуси, які ти є встані перемогти, які при цьому виробляють прикмети характеру, як: терпеливість, досвід, симпатію, братню любов і т. п. радуйся і складай вдячні молитви, оцінюючи Божу поміч і милосердя. А якщо проби і досвідчення є тяжчі ніж можеш їх знести, які моглиби тебе пригнобити, представ свою справу Тому, який обіцяв носити наші тягарі, просячи о поміч в ношенні того, що моглиби вийти на твоє добро, а звільнить тебе від усього, що моглоб принести тобі шкоду.

17 ВЕРЕСНЯ

Христос в нас, надія слави. Кол. 1:27.

Правдива дитина Божа повинна мати окремий, властивий собі характер, який не сполягавби і не бувби залежний від духового існування іншого християнина. Зі Слова Правди, проголошуваного та прикладу і діл інших християн, повинен витягати для себе засади життя і т. п. які установилиб його характер і відрубність. Так далеко повинна бути рішуча і утверджена духова індивідуальність кожного християнина, що колиб навіть трапилось, що котрийсь з улюблених братів або сестер, через яких ми дійшли до знання правди і були приведені до повноти уформування нашого характеру, відпали від правди (а що є можливе, як виказує апостол Павло—Жид. 6:4-6; Гал. 1:8) то однак ми повинні стати самі, здатні самі присвоїти собі духа Правди.

18 ВЕРЕСНЯ

Лице моє йтиме з тобою, і я дбатиму про упокій твій. 2 Мойс. 33:14.

Бог є завжди присутній зі своїм народом. Думає про нас, дбає про наше добро, хоронить від небезпек і дає нам як дочасні, так і духові добра, читає наші серця, зазначає кожне почуття любови до Нього, формує та мірить окружаючі нас впливи, які мають служити для нашого полірування і вправи, слухає нашого кликання о поміч, симпатію і єдність з Ним. Бог завжди є на сторожі, без огляду на те, чи підчас оживленого дня, чи спокійної ночі. Як блогіє є врозуміння такої вірности! Ніяка дитина Божа не є позбавлена того доказу приспособлення Синівського.

19 ВЕРЕСНЯ

Освятити їх правдою Твоею; слово Твоє правда. —
Йоана 17:17.

Бог застосовує наш поступ і духовий розвиток в міру, наскільки ми приймаємо і є послухні Слово і Правдн. Дитина Божа повинна стерегтися наук, які мають претенсії до знання більшого від Слова Божого і можна бути певним, що так Христос як і Дух Святий не промовляють до таких християн, то є незалежно Слова Божого. Такі претенсії управляють гордість і хвалюватість роблячи безсильними остороги і представлення Святого Письма без значіння тому, що зведені таким чином думають, що посідають у собі вищого учителя. Сатана користує з їх мильних понять і довільно робить їх невільниками

20 ВЕРЕСНЯ

Так бо говорить високий, величний, вічно живущий, святий на імя: Я живу на висотах і в святині та й з тими, в кого дух сокрушен, в кого серце смиренне, щоб оживляти духа смиренних і додавати життя серцям сокрушених. Ісаї 57:15.

Маймо завжди в пам'яті, що Бог серцем сокрушеним і смиренным ніколи не погорджує, ані Його не вісуває. Тому якщо хтобудь, будучи Новим Творивом, попав у якийсь блуд і спіткнувся, але спостерігши жалує свого поступку, прагнучи пробачення і єдності з Богом, будучи сокрушеного серця, нехай такі не втрачють надії, пам'ятаючи, що Бог, через заслуги Ісуса Христа, вчинив можливість усправедливлення кожного від всіх гріхів, хто приходить до Нього через Ісуса Христа і віру в Його пролиту кров... Ці, які є сокрушеного серця, з огляду на їх гріхи, повинні знати, що не "поповнили гріху на смерть", тому, що їх стан серця це доказує, так, як це апостол Павло заявляє, що таким, які допускаються смертельного гріху, є неможливо, щоб відновилися до покути.

21 ВЕРЕСНЯ

Хочби я ходив по долині тіни смертної, то не боюся жадного лиха, ти бо еси зо мною; твоя палиця і підпора дає мені духа. Пс. 23:4.

Вівці, що належуть до маленького стада, не потребують боятися злого, тому, що Господь стоїть по їх стороні та показав їм велику ласку, заплативши за них велику ціну викупу. Є Він також з ними через Слово обітниці — Його запевнення, що смерть не означає для них затрати життя, але сном в Христі. Що ж в тому дивного, що вони можуть переходити долину тіни смертн, співаючи в своїх серцях Господу, вихвалюючи і прославляючи велике і святе імя того, який нас полюбив, відкупив дорогоцінною кровю і покликав, щоб ми могли статися співспадкоємцями з Господом нашим Ісусом Христом.

22 ВЕРЕСНЯ

Так, милосердя і благодать будуть провозжати мене по всі дні життя мого і житиму в домі Господнім по всі дні. Пс. 23:6.

Доброта і милосердя, яких сподіваємось отримати в майбутньому, мають свій початок в дочасному житті, а тим самим повинні бути оцінювані. Хто не досвідчивби того роду радості, в теперішньому часі, то напевно не є приготований до осягнення радостей Господніх в Його Царстві, яке мігби отримати в новому заряді Царства, в Тисячлітті. Радість і благословенства, які вірні Господні отримують, не належить уважати лише за хвиливі, які первісно досвідчували, коли були прийняті до ласки Божої і коли Йому пожертвувались. На милосердя і добродійства Господні не належить споглядати в далеке минуле, але належить визнавати та оцінювати також і теперішнього часу. З дня на день милосердя і доброта Божа поступають за нами, відсвіжують наші сили, зміцнюють і спроваджують благословенства.

23 ВЕРЕСНЯ

Вважав я за кінечне написати вам, вговорюючи, щоб боролись за віру, святим раз передану. Юда 3.

Наш добрий бій віри залежить в значній мірі від боронення Слова Божого, яке має в собі рівнож боронення Божого характеру. Це значить, що ми є готові за всяку ціну стати в обороні правди, без огляду на число напасників, вір і людських теорій, які фалшиво представляють велику радість проповідувану нашим Господом і його Апостолами, а яка, одначе, в своєму часі буде уділом всіх народів. Апостол Павло говорить про себе: Я є поставлений, щоб боронити Правду. І ми не можемо робити інакше, чим боронити Правду. Правда представляє Бога і Христа, звідси є нашим гербом, а як правдиві і вірні воїни, мусимо аж до смерти боронити нашого прапору.

24 ВЕРЕСНЯ

А морю тіло моє і підневолюю, щоб іншим проповідуючи, самому іноді не бути нікчемним. — 1 Кор. 9:27.

Стремлінням і склонністю тіла є, щоби повстати, видобутися зі стану, через який є уважане за мертве, тому нова природа потребує безнастанно берегтись і матись на острозі, щоби тримати перевагу, щоб вести добрий бій віри та отримати нагороду переможця. Ці змагання нового ума проти тіла тому називаються добрим боем, що є спрямовані проти слабостей тіла і гріха, які належать до упавшої природи. Є це бій віри в тому сенсі, що він є ділом нового творива, ділом віри, як говорить Апостол: Поступаємо вірою, а не баченням . . . Є боем віри також і в тому сенсі, що ніхто не може вести боротьби проти власного тіла і його склонностей та пожадлиностей, аа виїмком, якщоб вірив у Божі обітниці, і в Господа як його помічника.

25 ВЕРЕСНЯ

З Негож і ви в Христі Ісусі, що стався нам премудрістю від Бога і праведністю і освяченням і викупленням. 1 Кор. 1:30.

Той, що спас, тобто викупив нас пожертвованням за нас свого життя, дав нам також (як наш Пророк та Учитель) мудрість через пізнання Його Євангелії, щоб ми могли пізнати наш упавший стан, а Його, як нашого Спасителя з того стану; як наш Архисвященик нас усправедливив, а потім нас жертвував, тобто посвятив як священників; а на останок, як Цар, визволить своїх вірних з під влади гріху і смерти до слави і нескортності в Божій природі. Бог збудить нас (з мертвих) через Ісуса, який є сильний і прагне спасти кожного, який приступає до Бога через Нього.

26 ВЕРЕСНЯ

Угловий камінь сам Ісус Христос, на котрому вся будівля, до купи споена, росте в церкву святу в Господі. На Ньому й ви збудовуєтесь на оселю Божу Духом. Єфес. 2:20-22.

З бігом часу памятаймо про наше потрійне відношення до Святині: 1) як живе каміння ми є в процесі приготування до того будинку. 2) Як члени Царського Священства, несучи скриню завіту переходимо зі стану намету до стану Святині; декотрі з нас вже дійшли до того стану, а інші є ще в дорозі; 3) Будучи народом Божим, прийшов на нас час, щоб ми знали і співали Духом і зрозумінням нову пісню Божої справедливості, милосердя, любови і правди. Тож будьмо вірні під кожним оглядом, сповняючи це, що до нас належить, а наша дорога вкортці скінчиться і слава Господня наповнить Святиню.

27 ВЕРЕСНЯ

Не спокушуй Господа Бога твого. Мат. 4:7.

Вірні Господні підлягають безнастанним спокусам, а між іншим, щоб творити великі діла в імені Господньому, переконуючи себе та інших, що є Божими вибранцями. То, чого ми повинні навчатися і знати, є: що діло, яке подобалось нашому Небесному Отцеві нам повірити, не полягає на переконанні світу, або показання Його ласки супроти нас, або нашої величини в Ньому, але радше покійно і зі спокоем, а однак успішно, наскільки це можливе, старатися, щоби наше світло світило і щоби ми показали чесноти Того, який нас покликав з темряви до дивного свого світла, а замість показувати охоту творення надзвичайних речей, щоби задовольтися становищем служення правді, як її слуги.

28 ВЕРЕСНЯ

Противник ваш, диявол, як лев рикаючий ходить, шукаючи, кого пожерти; проти него вставляйте тверді вірою. 1 Петр. 5:8, 9.

Як з одної сторони сатана є нашим противником і ми є змушені вести бій не лише проти тіла і крові, але проти князівств і властям злих духів, які є високо—положення високої влади булор жахливим для нас як би ми не були переконані що отримуємо поміч від іншої невидимої влади. Від хвилини, коли ми дали різкий опір спокусам та виказали нашу вірність для Господа і Його справи, стаємося сильними в Господі і в міці Його сили, бо сильніший є той, що є з нами, від того, що є проти нас.

29 ВЕРЕСНЯ

Всякий гордий серцем — гидота в Господа. —
Прип. 16:5.

Одною з тяжких проб, які є уділом Нового Творива, є боротьба проти світового духа що є під проводом гордості. Світова гордість визиває до боротьби віру в Бога і послух Йому. І лише ці, які мають відвагу і повне довіря до Бога можуть поконати цього великана. Є потрібне також, щоб перемога була повна — гордість повинна бути цілковито поконана та упокорена, щоб більше не могла повстати і шкодити. Є це боротьба особиста, а єдиною властивою зброєю проти цього великана може бути камінчик з річки, якою є Боже післанництво, вказуюче нам, що є приємне перед Його лицем, запевнююче нас, що хто вивищується, буде понижений, а хто цонижується, буде ввищений.

30 ВЕРЕСНЯ

Любов Христова вимагає від нас. 2 Кор. 5:14.

Окреслити саму любов є неможливо; найкраще, що можемо зробити, це накреслити її діяльність. Ці, які посідають любов з її ділами, є здібні її оцінити, але не здібні її окреслити. Любов є Божа, котра видає Боже подобіє в серці, в думці, в слові і в чині, заряджує людськими прикметами і старається мати над ними повну владу.

Як учні Христові, ми є в Його школі, в якій з дня на день нас навчає, і чого мусимо досконало навчитися, якщо хочемо дійти до нашої мети, високого покликання, то є маємо вчитися любови в її різних зарисах і ділах; вона також опановує і володіє думками, словами і ділами в нашому щоденному житті.

1 ЖОВТНЯ

Буду пильнувати дороги моєї, щоб не согрішити язиком моїм, забезпечу уста мої, як довго беззаконник передо мною. Пс. 39:1.

Майже кожний, що має досвід, згодиться з тим, що язик є потугою, яка посідає вплив на всі інші члени тіла, так в добрих речах, як і в злих. Досвід нас навчає, що без порівняння легше є мати владу над кожним іншим членом тіла, ніж над язиком. Так здібним слугою є він, що кожна амбіція запал і хотіння унавшої природи намагається уживати його як слугу або протоку на зло. Тому зі сторони християнина є потрібна велика обережність, мудрість і старання, щоб міг опанувати, мати владу і володіти тим членом свого тіла, щоб привести його під владу нового ума Христового, щоб не був занорою і перешкодою так собі, як і іншим, але навпаки, щоб стався знаряддям і слугою на добро і поміччю на вузькій дорозі.

2 ЖОВТНЯ

Забуваючи вже те, що позаду і сягаючи по те, що зпереду. Филп. 3:13.

Про минувші речі, особливо про злі речі, забуваємо. Пускаємо в забуття з тої причини, що Бог їх забуває і заявляє, що Він всі наші проступки викидає поза себе; що всі наші недосконалости і гріхи є прикриті тим, який нас полюбив і помер за нас, і якого ми також любимо і на Нього покладаємось і стараємось поступати його слідами, помимо недосконалости тіла, яке ми менше або більше одідичили. Не маємо розуміти, щоби наші слабости або упадки мали бути легко трактовані, або скоро забувалися; навпаки, повинні бути направлявані в міру наших здібностей і ми повинні старатися в Бога про пробачення за щоденні упадки.

3 ЖОВТНЯ

Великим спокоєм радуються ті, що люблять закон твій і нема для них спотикання. Пс. 119:165.

Наші просьби до Бога повинні бути заношені про ласку, мудрість, оwoчі духа, про можливість служення Богу і братам, як рівнож про щораз більший зріст в подобі Сина Божого. Хто може сумніватися, щоби в тих умовнах обіцяний "Мир Божий, який переходить всякий розум", не стеріг таких сердець і думок? Цей мир є здібний розігкати все зло, яке мучить серця багатьох. Самолюбство та амбіція не малиби доступу до такого серця. Мир Божий може провадити владу в наших серцях і хоронити від журби і клопотів світу, помимо того, що живемо в некорисних обставинах, навіть і тоді коли сам сатана нас напастує, через своїх чинних приклонників.

4 ЖОВТНЯ

І промовив до них: Ідіть за мною, то зроблю вас ловцями людськими. Мат. 4:19.

Всі справи людського життя можуть бути для нас пожиточні, якщо вміємо їх використати. Дуже можливо, що в риболовлі, якою апостоли займалися, було щось особливе, яке мало послужити їм і допомогти до виконання великого діла через решту їх життя. Наприклад риболовля вимагає: енергії, такту, властивого оживлення, а до того, щоб рибалки не було видно. Ці чотири речі є вимагані, коли ми є покликані Господом, щоб ми займалися духовою риболовлею. Ми повинні знати, що рибу легко сполошити, коли завважить, що хтось хоче її зловити, подібно світові люди маються на оосторозі, не хочуть на щобудь зловитися, особливо коли підозрівають, що моглиби втратити свободу. Так принайменше представляється світові, якщо йдеться про посвячення Богу.

5 ЖОВТНЯ

Подумайте бо про Того, хто витерпів од грішників такий перекір проти себе, щоб не внивали, ослабши в душах ваших. Жид. 12:3.

Багато з дітей Божих впало на дусі, та ослабло в своїх умах, а тим самим виставилось на небезпеку втрати великої нагороди, тому, що не прослідияли, не застановлялися і не порівнювали, наскільки Христос Господь зносив ріжні противності і терпіння. Якщоб взяли під увагу Його досконалість і наскільки ця світлість, яку він репрезентував, була погорджена, то моглиб сподіватися, що і їх світлість не буде оцінена, ані визнана. Колиб застановились, скільки Господь терпів невинно для справедливости, а при цьому порівнали свої поступки (хочби виконані в найкращих інтенціях) що вони є далекі від досконалости — тоді булиб зміцнені і захочені до витривалости в знешенні трудів, як добрі воїни не переставалиби в чиненні добра і не впадалиби під тягаром трудів і противностей.

6 ЖОВТНЯ

Не знаєте, якого ви духа. Син бо чоловічий не прийшов душі людські погубляти, а спасти. — Лук. 9:55, 56.

Подібно повинні поступати ці, що називають себе учнями Христовимн. Їх безнастанним намаганням повинно бути, щоб уникати склонностей до суворого критикования, як рівнож посуджування і понижування других підчас коли для себе жадають милосердя і поблажливости. Закон Божий позволяє нам сподіватися від Бога лише стільки милосердя, скільки показуємо його іншим. Склонність до доглянення хиб в інших, посуджування і картання, вказує на алий стан серця, — чого християнин повинен вистерігатися. Милосердя, доброта і любов, є прикметами характеру, яких Бог вимагає від тих, які називають себе своїм народом, беа яких не можемо довго остатися дітьми Божими.

7 ЖОВТНЯ

А всякий, хто слухає сі слова мої, та й не чинить їх, уподобиться чоловікові необачному, що збудував свій будинок на піску. Мат. 7:26.

Надія, оперта на Божих обітницях, якій не товаришать вчинки, є надія, як дім, збудований на піску. Є лише квестією часу, коли така надія покажеться без значення, коли на неї прийде досвідчення. Така надія заведе того, що її посідав і чувся безпечним отримання уділу в Царстві. З другої сторони якщо чиясь будова складається з послуху, яких серця, як рівнож уста виславляють і вихвалюють Бога, а вчинки співділають з їх вірою, при цьому овочі духа свідчать про їх відношення до Бога, такі перейдуть і знесуть всякі бурі і труднощі шоденного життя і не будуть порушені тому, що їх будівля має властивий ґрунт, вони будують на скалі.

8 ЖОВТНЯ

Не обманюйте себе . . . бо хто сіє тілу своєму, од тіла жатиме зотління, а хто сіє духу, од духа пожне життя вічне. Гал. 6:7-8.

Сіяння тілу означає, коли дозволяємо пожадливістю тіла, які завжди є самолюбні, несправедливі, щоби заволодити нашим серцем і життям, то значить сіяти тілу, а кожний такий посів влегшує дорогу наступному, аж вкінці стрічається смерть—Друга Смерть. А з другої сторони, коли поборюємо пожадливістю тіла, самолюбства і т. п. або коли новий ум і воля розвиваються в духовних речах, які є чисті, благородні, добрі і правдиві — означає, що сіється Духові. Такий посів спроваджує овочі Духа, які, якщо їх плекається, вдержують нас в єдності з Богом і Його обітницями, які є життям вічним в Царстві.

9 ЖОВТНЯ

Чого ви злякались, маловірні.. Мат. 8:26.

Кожне досвідчення повинно бути нам помічне. Якщо з початку ми лякались, кличучи о поміч, то з певністю ми отримали поміч, з певною вимівкою: "О маловірний"! але коли з часом набираємо більше досвіду, то наш Господь сподівається від нас, як рівнож і ми повинні сподіватися, щоб мати більшу віру, більше довіря, більший впокій і радість в Господі, більше довіря в Його перебування з нами, розтягає над нами Його опіки, як і Його силу, що здатний є вирвати нас із сидія сатани і всякої злої речі, а вкінці привести нас безпечно до побажаного порту — Царства Небесного.

10 ЖОВТНЯ

Скинувши з себе давнього чоловіка з ділами його і одягнувшись у нового, що обнювляється в розумі по образу того, хто сотворив його. Кол. 3:9, 10.

Старі речі минули і сталися всі новими, то значить, що стался лише в наших умах через відміну нашої волі. Властиво ця переміна наступить тоді, коли все, що є смертельне, приодіє несмертельність і то, що є тлінне, повстане в нетлінню, збуджене в славі і силі, як істоти духові. А в міжчасі, щоб показатися гідними учасництва в першому воскресенні, є вимагане, щоб ми показали нашу добру охоту і ревність ставнсь тим, чим нас Господь Бог жадає, щоб ми були. Найкращий спосіб, через який можемо вказати і доказати так Богу, як переконати самих себе, тоді, якщо держимо в стислій контролі наші серця і наші думки.

11 ЖОВТНЯ

Очистіть себе ви, що носите посуди Господні. —
Ісаї 52:11.

Закон Божий робить розділ: поміж слугами Божими і слугами злого. Приголей свідчення про Бога, або бути представником Правди належить лише народові Божому. Бог зовсім собі не бажає, щоби сатана, упавші ангели або злі люди мали проповідувати Правду. Люди, посвячені Богу, повинні особливо це завважати і чути ся обурені, якщо хтось не дає доказів повної гармонії і єдності з Богом, а проповідує правду: "До грішників говорить Господь: Чого ти говориш про уставн мої і носиш в устах твоїх завіт мій? Ти ж зненавидів докір і кинув слова мої позад себе" Іс. 50:16, 17.

12 ЖОВТНЯ

Придивіться до польових ллій, як вони ростуть. —
Мат. 6:28.

Наш Господь звертає увагу, як на позір малі речі о природі, а однак повинні бути розважані — досліджувані. Наука, яку можемо з того витягнути, може бути помічна тим, які обсервують з правдивої точки бачення, тобто почавши від віри в Сотворителя, а через зрозуміння, що Він є втіленням найдосконаліших і найблагородніших прикмет, які ум людський міг собі уявити. Бог є досконалий так в Справедливості, Мудрості, як в Силі і Любові . . . Чоловік є здібний над тим застановлятися, може робити поступ, зростати в ласці, в знанні і любові. А ум, що занедбує розважування малих речей не буде міг бути здібний оцінити більших, а через це стріне перепону до розважування і застанови над величиною Бога і над Його справами, а не маючи змоги опінити справ Божих, не буде також в стані оцінити Його характеру.

13 ЖОВТНЯ

Я тобі покажу з діл моїх віру мою. Яків 2:18.

Помимо того, що нарід Божий теперішного віку Євангелії не має бути суджений після діл, але після його віри, то одначе діла є вимагані. Ділами показуємо нашу віру, і дякуючи Богові, що хоч діла наші не є досконалі, то тими вчинками можемо доказати нашу вірність, нашу охоту і наш намір. Якщо наші діла виказують щирість нашої віри, то таку віру Бог прийме, буде уважав за досконалу і дасть нам уділ в Царстві, як рівнож дасть нам всі ці великі і коштовні речі, як Бог має приготовані для тих, які Його люблять не лише словами, але і ділами, які намагаються своїм життям цю любов виказати.

14 ЖОВТНЯ

Як хто чинить правду й правий суд, се подобаєсь Богу більше, ніж жертва. Прип. 21:3.

Нашим обов'язком є зростати в любові, а любов це найважливіша річ. Але заки дійдемо до посідання і розвитку любові, то мусимо вперед навчитися, щоб бути справедливими, чесними. Це, що є показане в проповістнях, є правдивим представленням речей, тобто, що чоловік, заки станеться щедрий, вперше мусить бути справедливий. Тому належиться народові Божому, як Новому Твориву, щоби пильно просліджували цей предмет про справедливість і щоденно старалися впроваджувати в чин ті речі, які Слово Боже хоче в нас впоїти. Такі, що заложили правдивий ґрунт під свій характер, ааки почали управляти любов, переконаються, що властиво роблять поступ. Любов, заложена на несправедливості або на блудному понятті про справедливість, є звідничою, і не є любовю такого роду, якої Бог вимагає, як випробування учнівства.

15 ЖОВТНЯ

Майте віру в Бога. Мар. 11:22.

Від коли ми сталися послідовниками Христовими, від тоді наші щоденні досвідчення були стережені і керовані невидимою силою в тій цілі, щоб ми, як учні в школі Христовій, могли бути Ним навчені, щораз більше розвивалнся, приносячи овочі духа, а передо-всім віру. Як важною є віра ми тепер не можемо зрозуміти. Здається, що це є одна з найважливіших речей, яких Бог вимагає від тих, які є покликані, щоби сталися послідовниками Христовими . . . Після нашої віри (якщо вона є живою вірою) будемо здібні радуватися навіть в труднощах. Не можемо радуватися з терпінь, але потішаємось думкою, що це хвнлеве і легке горе приготує нам надто славу і переважуючу вічну вагу слави. 2 Кор. 4:17.

16 ЖОВТНЯ

Переміняє хуртовину на тишину. Псал. 107:29.

Ми сьогодні репрезентуємо справу Божу серед лютих елементів людської запальчивости, противностей і т. п., а наші серця булнб дуже перелякані, колиб не те, що вірою можем бачити Господа з нами в судні і можем збагнути думкою Його могучу силу, і у Його властивім часі і способі промовить до світа успокійтесь . . . Але не повинно нас дивувати, колиб прийшла на нас хвиля хуртовини, якщоб бурливі вітри стали такі страшні, що багато кликалоб о рятунок в страсі і тривозі. Отже користаймо з досвідчень теперішного часу, щоб наша віра не уставала, коли прийде пора найбільшої проби і смутку, щоб ми могли співати в серпі і радуватися в Ньому, який нас полюбив і купив своєю дорогоцінною кровю, і могли Йому співати пісню Мойсея і Агиця.

17 ЖОВТНЯ

І закриє тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами Його. Пс. 91:4.

Слова ці показують, як близькими є серцю Єгови Його вірні діти, як Він їх згромаджує і дає відчутти свою гарячу любов, а у відповідь їх серця відзиваються: "Дай мені жити в шатрі твоїм по віки". "Бо ти Боже, вислухав обітниці мої, дав мені насліддя тих, що бояться імені твого" Пс. 61:4, 5.

"Тобі, Сило моя, буду співати псалми, Бог бо защита моя, Бог помилує мене" Пс. 59:17.

18 ЖОВТНЯ

Недбалий в своїй роботі, се рідний брат розтратника. Прип. 18:9.

Не можемо без прикрого почування споглядати на марнотравство людей, пожертвуваних Богу; які часто, помимо поступу в знанні Господньому, недомагають під цим оглядом. Оцінення дару Божого і пошана для Давателя вимагає осторожності і второпності управляти речами так дочасними, як духовими. Після притчі нашого Господа, він мірить нашу ревність і любов у значній мірі через наше уживання і надуживання талантів, або нагод, які надаються, і благословенств так дочасних, як і духових, які Бог нам посилає.

19 ЖОВТНЯ

Дармо прийняли, дармо й давайте. Мат. 10:8.

Ми повинні уважати, щоб духовий покарм, який нас так зміцнив, уділяти тим, які його прагнуть і бажають. Якщо того корму не отримують, то ослабнуть на дорозі життя і будуть вглядати за іншим. Можемо дуже тішитись, що маємо те, чого всі товариші по вірі потребують. Без того корму не можуть вдержатися, не можуть поступати вперед, і напевно знеохотилибись. Якщо ми посідаємо матеріальні здібності в посланні хліба життя іншим, або посідаємо знання представлення Правди, то ми не повинні лише самі цим кормитися, або нагромаджувати, але це повинно бути пожертвоване Богу, а з тієї жертви Бог уділить дару іншим, побільшить наші благословенства і спровадить нашому серцю мир і вдоволення.

20 ЖОВТНЯ

Бувайте мудрі як вужі та тихі як голуби. Мат. 10:16.

О, колиб всі діти Божі могли зрозуміти та оцінити вартість мудрости і второцности влучно з їх намагання служити правді. Господь Ісус не лише наказав бути мудрими як вужі, а покірними як голуби, а дав нам також приклад того, коли відізвався до своїх учнів: "Багато ще маю вам сказати, але тепер того не можете знести". Ми рівнож повинні знати, коли є властива пора на виповідження декотрих правд, а коли невластива. Є також різні методи представлення, одні є мудрі, розумні, а другі нерозумні. Це не досить, що говоримо правдиві речі, або не говоримо неправдивих, але ми повинні заертати увагу, щоб ми говорили правду Божу в любові, а любов, коли є застосована, уживає мудрости, щоб зробити якнайбільше добра.

21 ЖОВТНЯ

Отче наш, що на небесах, нехай святиться імя Твое. Лук. 11:2.

Слова ці вказують прославлення та оцінку доброти і величі Бога та відповідного Його почитання. В заслугі нашої просьби до Бога, ми повинні мати на увазі, щоб наша молитва не була самолюбна, щоб ми не жадали чогось для себе або для інших, яких любимо, але в усіх наших думках і замірах, передовсім і понад усе повинен бути Бог. Ми не повинні просити про ніщо таке, що не погоджувалося б зі славою Імені нашого Небесного Отця; ми не повинні просити про ніщо такого для себе, або для дорогих нам осіб, чого Він не похваляв би і не поручав би, щоб ми Його просили.

22 ЖОВТНЯ

Чи зможете пити чашу, яку я питиму Мат. 20:22.

Відвага і мужність Господа на тій вузькій дорозі переймають нас прославленням характеру, який Він мав! Він не думав про поворот в зад, але мав постанову виповнення волі Отця через пожертвування самого себе за інших. Апостоли Ісуса бачили в ньому благородний взір для себе — велич в покорі — перемогу в службі.

Було б добре, щоб ми пам'ятали, що якщо не будемо пити його чаші, і не будемо погребані в Його смерті, не можемо мати участі в Його славнім Царстві. Тож ми повинні уважати всякі інші речі за ніщо для себе, а навіть за шкоду, щоб ми тільки могли мати кінцеве досвідчення. А коли вони на нас приходять на те, щоб ми були випробувані, не біймося ані не припускаймо до серця, начеб нам щось надзвичайне трапилось. Навпаки, ми повинні знати і чути ся шаслиаими, що нам Бог дозволив і що на те нас покликав, щоб ми тепер з нашим Господом терпіли і опісля були з Ним прославлені.

23 ЖОВТНЯ

І хто хоче між вами бути перший, нехай вам буде рабом. Мат. 20:27.

Між поганами діється, що володарі є панами, які не служать, а приймають услуги, але між послідовниками Христовими діється навпаки; той, який служивби має бути найбільше уважаний, яка краса знаходиться в Божому порядку речей! Кожний, що має властиве поняття згодиться на того роду закони. Які розумні ці засади, а як дуже протнвні духові цього світу. Послідовники Христові, в того слова значенні, показуються дивними людьми в своїй ревності творення добра, служачи одні другим, роблячи добро всім, коли трапиться нагода.

24 ЖОВТНЯ

І як повели Його то взявши одного Симона Кирея, ідучого з поля, положили на него хрест нести за Ісусом. Лук. 23:26.

Часто застановляємось, де булн Петро, Йоан і Яків, що не бачили тягару свого Учителя і не спішили Йому на поміч. Якщо хтось хотівби позаздрити того привілею Симонові, що міг допомгти в несенні тягару хреста, ми повинні памятати, що багато послідовників Христа носить символічні хрести і що нашим привілеєм є помагати їм і що Ісус Христос за явив, що всяку поміч, виказану котрому з його послідовників, визнає, начеб це було вчинене Йому самому . . . Як дерево хреста не було найтяжчим тягарем, які наш Господь носив, так подібно Його послідовники мають хрести, яких світ не бачить, але "брати" повинні розуміти. "Зносіть тягарі одні другим, а так доповните закон Христовий".

25 ЖОВТНЯ

Будьте постійні і робіть, а Господь буде при до-
брих. 2 Кн. Парал. 19:11.

Хто лиш має виконати який не дуже милий обо-
в'язок, нехай не боїться, але нехай в лагідний спосіб,
слухний і з любов'ю старається це зробити. Не бій-
мося людини, але радше біймося Бога, стараючись
Йому приподобатись.

Нехай світ провадить свою боротьбу; Бог, одначе,
буде мав над тим владу та у висліді покажеться
славний наслідок. Тож хто належить до нової дер-
жави, нового Царства, яке не належить до світу, хто
не вживає тілесної зброї, але меч Духа — нехай
воює добрий бій віри, нехай держиться хвальних ре-
чей, які є перед ним виставлені, і не лише, щоб ми
могли стати сильно самі, але помагати тим, які є
сплоджені через того самого духа і як члени тої са-
мої Небесної Армії, щоб ми стали вповні з Ним, якні
є Головою тіла і Вождем нашого спасення.

26 ЖОВТНЯ

Всяку журбу вашу скинувши на Него, бо Він ста-
рається про вас. 1 Петр. 5:7.

Є це дуже потішаюча та заохочуюча рада Св.
Письма. В міру як літа приналежності до родини Бо-
жої і науки в школі Христовій минають, нарід Божий
повинен щораз більше вчитися докладно, що не ма-
ють просити Бога, щоби перевів їх старання і нама-
гання після їх мудрости і не мають домагатися, щоби
їх воля сталася або в небі або на землі, але радше
щоби оповідали Богу свої труди і тягарі великі чи
малі, повнні поняті і присвоїти собі прихильність
і любов Божу і застосувати до власних серць, як усми-
рюючий бальсам і потішаюче запевнення Його Сло-
ва, що Він є готов, хоче і є здібний вчинити, щоб
всі перенесені досвідчення показалися корисними для
тих, які сподіваються на Бозі і мають в Нім довіря і
віру.

27 ЖОВТНЯ

Дні мої в руках Твоїх. Пс. 31:15.

Всі слуги Божі посвятили своє життя тоді, коли сталися послідовниками Агиця, і колиб вони зрозуміли свою безнастанну жертву, то в дійсності були б раді, щоб ця жертва докінчилася, звершилася, якщо така є воля Божа, без огляду в який спосіб, або якою дорогою Його Провидіння цього доконає. Всі пожертвовані, що належать до класи Ілії, мають пам'ятати, що без знання і дозволу Божого ані волос з голови їм не спаде. Їх успосіблення сердець повністю бути як висказав наш дорогий Спаситель: "Чашу, яку наливає мені Отець, чиж не маю її пити"? Серця їх рівнож повинні відчувати, як висказує поет:

. . . Я є вдоволений зі своєї долі
і керівництва руки мого Господа".

28 ЖОВТНЯ

Дух Господа Бога (спочив) на мені; бо Господь помазав мене на те, щоби . . . потішити всіх засумованих . . . що даний їм буде вінець замість попелу, елей радощів замість сумовитого серця. Ісаї 61:1-3.

Нашим обов'язком є шукати покірних і засмучених, які бачуть свої недостатки і слабости, які шукають втечі і визволення. Є це частинно нашим післанництвом, щоби їм вказати на Агиця Божого, який гладить гріхи світу, вказати їм красу воскресення на місце попелу смерті, і славу, яку Бог обіцяв, що займе місце смутку, розчарувань, клопотів і болів телепішного віку. Нашим обов'язком є говорити таким, що "звечера буває плач, а сщоранком радість". Помогти їм, щоб піднеслися і вложили одержу слави замість стисненого духа", щоб могли почати поступати в новості життя і з новою піснею на устах про милосердя нашого Бога.

29 ЖОВТНЯ

У всьому горюємо, та не нарінаємо; трівожимося, та не теряємо надії; гонять нас, та ми не покинуті, повалені ми, та не погублені. Всякого часу мертвість Господа Ісуса на тілі носимо, щоб і життя Ісуса в тілі нашому являлося. 2 Кор. 4:8-10.

Котрі по причині Правди і для Бога переносять радісно в тому житті ганьбу, встид, переслідування і тяжкі проби, а тим самим мають досвідчення зближене і подібне до терпінь нашого Господа і Учителя, який є їх взором, то можуть бути певні, що відповідно до їх вірності, показуваної через такі жертви, будуть малі в майбутньому житті відповідну нагороду — що теж потверджує, коли говорить: “Зоря від зорі різниться в славі”.

30 ЖОВТНЯ

Ніхто не може служити двом панам.—Мат. 6:24.

“Не можете служити Богу і Мамоні”. Досвідчення та обсервація цього навчає, тому як норму можна завважити в людей, що в духовних справах будуть холодні або гарячі . . . Маємо вперед шукати “Царства Божого”. Це значить, що старання про Царство Боже повинно зайняти цілий наш час, увагу, думки, зужиткувати нашу енергію, вплив і серединки, якими розпоряджаємо—розуміється по заспокоєнні найконечніших потреб для підтримання нашого життя. Наша ревність і любов покажуться в стосунку, наскільки навіть з тих речей ми є готові посвятити на користь небесних речей.

31 ЖОВТНЯ

Так, буду тебе хвалити поки життя мого, руки свої підносити в ім'я Твоє. Пс. 63:4.

Котрі скоштували ласки Божої і прийшли до переконання, що Його ласка є краща як життя, і хто радісно кладе на вістар всі земські речі, надії і стремління, тішитися, коли може голосити славу того, який їх покликав з темряви до дивного свого світла. Це посольство є задобре, щоб держати Його в таємниці, воно не лише не потребує, щоб когось наймати до оповідання, але є готові, навіть колиб оповідання і посідання ласки Божої мало їх коштувати гроші і багато труду, втрату земських приязней, а навіть родинних звязків, або погорду від світу і церковщини.

1 ЛИСТОПАДА

Постав, Господи, сторожу губам моїм. Пс. 63:4.

Число чинників, які сторожать над нашими поступками як і над нашими словами, є стосунково менше, а ніж чинників, що стережуть наші думки. Тут власне ми повинні матися на острозі, бо з "повноти серця уста промовляють". Ця засаднича правда особливо проявляється в людях, в яких ум став відновлений, які стосунково так в своїому поступованні, як і в мові, відзначаються від інших. Будучи праведних почувань, є менше острожні в своїм поведенню і словах, ніж попередньо, але якщоб мали на увазі слова апостола, що: "Коли хто в слові не грішить, це звершений чоловік, то переконалисяб, що вони потребують більше матися на острозі.

2 ЛИСТОПАДА

Він Господь — що йому до вподоби, те й учинить.
1 Кн. Самуїл. 3:18.

Ми не знаємо, що є властиве для нашого найвищого добра. Деколи речі, яких пожадаємо і прагнемо, думаємо, що вони для нас добрі, а в дійсності можуть бути для нас шкодою. Благословенні є ті, що є здібні вірою проникнути понурість проби, труднощі збен-теження і мати переконання що “знає Господь тих, що є Його”, і що Він чинить, що всі речі зміряють для їх добра.

Маємо терпеливо вичікувати на Господа і терпеливо зносити всякі досвідчення, які провидіння Боже на нас дозволить, щоб ми досвідчилися не розтрясаючи, ані не сумніваючись в Силу, Любов і Мудрість Того, з яким маємо злуку.

3 ЛИСТОПАДА

Пильнуйте та моліться, щоб не ввійшли в спокусу.
Дух то охочий, тіло ж немощне. Мат. 26:41.

Деякі християни поповнюють бруд в тому, що моляться а не пильнують, а інші пильнують, а не моляться, але найбезпечніший і найвластивіший спосіб є той, який вказав нам Ісус Христос, то є пильнування і молитва. Маємо пильнувати і матися на острозі проти нападям тіла, світу і диявола. Маємо обсервувати всякі захочення та обітниці Слова Божого і на доказн виконання їх, знаки, обявляючі присутність нашого Господа і псякі зміни і знаки часів, які діються. Маємо пильнувати, щоб здобути все, що може зміцнити нашу віру і надію, побудити нашу вірність і любов і підчас коли пильнуємо, ми не повинні переставати молитися. Ми повинні молитися в згромадженні народу Божого, молитися в дома, в родні, а також ми повинні молитися на самоті.

4 ЛИСТОПАДА

Тільки ж умалив себе прийнявши вид слуги. —
Филип. 2:7.

Як ніхто не може служити двом Пана́м, щоб міг обох задоволити, тимбільше, коли їх бажання суть суперечні, так подібно і ми не можемо служити Богу — справедливості — і в тому самому часі, служити, приподобатися сатані, і тим, що є з ним в згоді, який тепер панує як “Князь того світу”. Всі посвячені Богу, які заскарбляють собі ска́рби в небі, щоб були багатими в Бозі, мусять конечно згодитися, щоб бути без пошани поміж непосвяченими без огляду до чого вони признаються, то однак служать Мамоні, самолюбству, стараються про дочасне життя і не посвячують земських речей, щоб осягнути Царство Небесне.

5 ЛИСТОПАДА

Маючи Єрея великого над домом Божим приступаймо з щирим серцем в повноті віри. До Жид. 10: 21, 22.

Памятаючи що Той, який розпочав в нас добре діло, не змінється; а якщо наші серця є в гармонії з Богом, якщо наша віра є ясна і певна відносно поєднання Бога з людьми, якщо наше пожертвоування є повне, так, що не стараємось чинити своєї волі, але в усіх наших справах стараємось чинити волю Божу, то тоді можемо мати повне заповнення віри. Знаючи, що Бог не змінється і що знаходимось в згоді і в гармонії з Божими постановами та обітницями, тому можемо бути певні, що Його провідіння досі чуває над нами. Отже можна сказати, що це є повне заповнення віри — повне довіря Богу.

6 ЛИСТОПАДА

Тож благаю вас браття, щедротами Божими представляйте тіла ваші як жертву живу, святу, угодну Богові, це розумне служення ваше. Рим. 12:1.

Віддати все на службу Богу це не лише розумна річ, але це дуже малий чин, багато менший, чим ми хотілиб зложити тому, який показав нам стільки любови і ласки. Коли посвячуємось Богу, то ми повинні так чутися, начеб не було ніякої нагороди, привязаної до того посвячення. Але тому, що Бог назначив велику нагороду і благословенства за віддання і посвячення себе на Його службу, тому ми повинні уважати, що відмовлення прийняти таку службу булоб не лише вказівкою браку оцінення милосердя Божого, але також вказівкою умової слабости і браку розсудку, який не є здатний зважити мало-значні і проминаючі приємності самоволі на кілька років в порівнанні до вічності і нескінченої радости, благословенства і слави в згоді і гармонії з Богом.

7 ЛИСТОПАДА

І бачив я душі тих, що постинано їх задля свідчення Ісусового. Одрк. 20:4.

Хоч стннання про яке мова, не є буквальне, але образове, то однак має воно глибоке значення . . . Воно означає не лише виречення своєї власної волі, але також відтяття від всіх інших голів, урядів, праводавців, а визнання лише Ісуса, якого Бог постановив за Голову Церкви, яка є тілом Його, то є головою кожного члена. Означає також не тільки бути відтятим від ріжних голів, але також позбуття власної волі і голови, приймаючи в ааміну голову і волю нашого Господа Ісуса. Є це ця сама думка, яку висловив апостол Павло в листі до Римлян (6:3, 5) де заявляє, що будучи охрещені в смерть Христа через повне посвячення нашої волі, то означає що тоді ми є вщеплені в тіло Христове, як члени тогож тіла.

8 ЛИСТОПАДА

Не призиватимеш імені Господа Бога твого марно.
2 кн. Мойс. 20:7.

Хоч ця заповідь не була дана духовому Ізраїлеві, то однак можемо завважити, що дух тої заповіді відноситься до нас . . . Будучи визнані як члени тіла Христового, таким чином ми прийняли імя Христа як Наше імя. Святе імя Голови належить до всіх членів Тіла. Чесне імя Жениха належить також до Його Обручниці. Думка про це повинна побудити нас до осторожності, щоб ми могли сказати: "Мушу старатися, щоб імені Господнього не брати надармо — щоб оцінити честь, достойність і відповідальність мого становища, будучи Його післанцем і представником в світі. Буду поступати осторожно, наскільки це можливе, щоб не принести ганьби тому імені, а навпаки, принести йому славу в кожній думці, слові і вчинку.

9 ЛИСТОПАДА

Бо тіло бажає того що проти духа, а дух що проти тіла; се ж одно другому протнвиться, щоб не що хочете, те робили. Гал. 5:17.

Життя християнина це велика і безнастанна боротьба. Хоч нова воля признає собі владу і змушує тіло та піддає силі нового ума, то однак тіло, не будучи в дійсності мертво, стрічаючись зі світом і впливом сатани, ніц дивного, що є безнастанно спонукуване через то і побуджуване журбою про дочасні справи, амбіції, намагання, непіддаючись новій волі. Ніякий святий чоловік не може бути без досвідченя того роду, але мусить боротися внутрі і лавовні. Боротьба мусить бути ведена до кінця, в іншому випадку нагорода, про яку стараються, не буде досягнена. Хоч Нове Твориво з ласки Господа має владу над смертельним тілом, то однак боротьба не припиниться, аж доки смерть не положить її кінця.

10 ЛИСТОПАДА

Любов . . . не веселиться неправдою, а веселиться правдою. 1 Кор. 13:6.

Питання, чи засади доброго і злого є так сильно закорінені в моєму умі і чи я є зовсім згоді зі справедливістю а противний злому настільки, щоб не дозволити на зле, а опрокинути його навіть тоді, колиб мало принести мені певні користі? Чи я є настільки в згоді з добром, з Правдою, щоб тішитись з Правди і її поводження, колиб це мало повалити декотрі з моїх попередних поглядів, а навіть колиб мало спровадити певні некористі в моїх земських справах? Любов Божа, яку Апостол тут вичислює як дух народу Божого, це любов, яка далеко перевищує самолюбство та операється на засадах, які повинні бути щораз більше розпізнані і стисло додержувані за всяку ціну.

11 ЛИСТОПАДА

То доложіть до сього усе ваше старання і подайте у вірі вашій чесноту а в чесноті розум. 2 Петр. 1:5.

Одна з найбільших труднощів, якій підлягає нарід Божий, навіть тоді, коли постановив собі поступати справедливо, а тим чином оператися спокусам, що не ділають досить певно. Деякі відповідають спокуснику в той спосіб: Я постановив тим разом не датися звести. Така думка дає можливість зближення противникові іншим разом, коли трапляється нагода. Господь Ісус показав, як справитись з спокусителем. Ми повинні дати йому відпір раз на завжди. Ми повинні вчинити таку сильну постанову, щоб навіть наш противник не мав відваги повертати з поновною спокусою. "Іди проч, сатано, — самому Богу буду поклонятися і Йому одному служити".

12 ЛИСТОПАДА

Не будь невірний, але вірний. Йоан 20:27.

Неможливо для нас зблизитися до Бога, за виїмком, якщо б ми управляли віру і довіря в Нього в Його доброту, силу, мудрість і Його любов. Віра це річ, яку треба розвивати і плекати. Ці самі апостоли, які кликали в перестрасі підчас хуртовини на Галилейському морю, поступенно зростали у вірі, ставалися сильними у вірі, аж, як каже передання, дійшли до того, що довіряли Йому навіть в Його неприсутності і коли не могли Його знайти. Це повинно бути для нас наукою в нашому щоденному житті, щоб ми плекали наше довіря до Бога і згадували про минулі досвідчення в нашому житті та в усіх науках слова Божого, щоб таким чином наша віра була уґрунтована.

13 ЛИСТОПАДА

Знає ваш Отець, чого потребуєте. Мат. 6:8.

Наші просьби, бажання і клич до Бога повинні бути про освячення серця, про наповнення Духом святим, про духовий корм, силу та відсвіження. Що ж до природних речей, Він знає, яку дорогу вибираємо і що булоб для нас найбільш корисне як для Нового Творива. Мусимо це Йому поручити. Не подобалосяб Богу, колиб ми наперали на речі, яких Він нам не дав, бо колиб ми це чинили, це не булоб доказом віри в Нього, але навпаки, це булоб доказом недовіря, побоювання, що Він нас забув, або занедбав дотримати своїх обітниць, що дасть нам потрібні речі.

14 ЛИСТОПАДА

Тим достерігайте себе . . . бо знаю я се, що після виходу мого придуть вовки хижі між вас та не пощадять стада і з вас самнх устануть люди, говорячи розворотне, щоб потягти учеників за собою. — Діян. 20:29-30.

Для карности, досвідчення й остаточного випробування Церкви Божої потрібно, щоб була піддана і виставлена на того роду впливи; бо тому, що переможе є обіцяна велика нагорода. Щоб ми могли царювати з Христом, мусимо доказати, що на це заслугуємо. Мусить бути досвідчена наша вірність до Бога, віра в Його Слово, ревність до правди, досвідчення в терпеливості і витривалості, в перенесенні докорів і переслідувань і то аж до смерти, а також в непохитному довірю в силу і замір Божий у визволення і вивищення Церкви у властивому часі. Для таких вірних дітей Божих є дані обітницї, що містяться в псалмі 91.

15 ЛИСТОПАДА

Хто говорить, що в ньому пробуває, повинен, як той ходив і він так ходити. 1 Йоан. 2:6.

Християнин є зобов'язаний поступати так, як поступав наш Господь в загальній поведінці та у відношенні до всього, що є добре, а уникати всього, що є зле. Повинен поступати і наслідувати стопи Ісуса, наскільки це можливе. Це, одначе не означає, щоби мусів, або міг в недосконалому тілі поступати так досконало, як поступав наш Господь, який навіть в тілі був досконалий. То значить так як сказано, що ми повинні поступати так, як Він поступав — в той сам спосіб, в тому самому напрямі і до тої самої цілі і після тієї засади, яку встановив.

16 ЛИСТОПАДА

Вчинила, що могла. Марка 14:8.

Не може бути нашим привілеєм, щоб особисто служити нашому Спасителеві, але можемо служити Його "братам", намазати олієм любови, співчуття, радості і покою, а є коштовнішим настільки, наскільки то вимагає самозапертя, нас самих, тим більше буде оцінене нашим старшим Братом, котрий запевнює, що лиш було зроблене одному з найменших, Йому це було зроблене . . . Нашим алябастровим слоїком є наше серце, яке повинно бути наповнене найкоштовнішим і милим запахом, доброї охоти, чемности і любови до всіх, але особливо супроти Христа — супроти Голови, тобто Господа нашого Ісуса і всіх членів Його тіла — Церкви, а особливо останніх членів, які є тепер з нами (Його ноги) на які можемо мати привілей вишити милі почування наших сердець в Його імені, тому що належимо до Нього.

17 ЛИСТОПАДА

Бо Він ангелам своїм звелить над тобою, берегти тебе на всіх дорогах твоїх. Пс. 91:11.

Бог постановить вірних пастирів та учителів, які будуть чувати над душами вашими і мусять здати з того рахунок. Правда, що мали також повстати фалшиві учителі, перекручуючі Слово Боже, які через підступне і фадшиве розумовання стараються підбити ваші душі, але діти Божі, для простоти своїх сердець, повнні вимагати науки, яка голосить: "Так говорить Господь" в усьому, що належить до їх віри, а досвідчуючи все через Слово Боже, будуть здатні відріжнити правду від фалшу. Це зробивши, апостол Павло дораджує нам мати повне довіря (Жнд. 13:17). Господь наш Пастир буде старатися про правдиві вівці.

18 ЛИСТОПАДА

Ангел Господень чатує кругом боящихся Його; і визволяє їх. Пс. 34:7.

Як дуже зміцнюється довіря христіянина, коли переконується, що хоч сили земські Йому спротивляються, а сам в собі чується безсильний, щоб видержати нападі противників, а в додатку тіло і кров бореться проти нього крім цього мусить боротися з духовими силами темряви, які є високо, проти сатани і його сил — то однак помимо того більший є Той, який є за нами, а ніж той, що проти нас, і що всі духові сили є на Його приказ, які може вжити для переведення його діла після своєї волі і мудрости.

19 ЛИСТОПАДА

Пильнуймо і будьмо тверезі. 1 Сол. 5:6.

Пильнувати маємо в той спосіб, щоб обсервувати всякі дороги, які наш Господь отворає перед нами, відносно Його служби і щоб та служба була Йому приємна. Пильнуймо і стараймось поступати слідами нашого Архисвященника. Будьмо тверезі в тому значенні, щоб ми не були легкодумні. Коли чуємось щасливі і радуємось в Господі, будучи вільні від клопотів, які пригнітають багатьох ізза браку Божого характеру і пляну. Можемо бути тверезі через щирю оцінку нагод і привілеїв, получених зі службою Божою, щоб ми не були бездумними, або занедбали надаючись нагоду чи привілеї, які, колиб нам вимкнулись з рук, то ми за ними жалувалиб.

20 ЛИСТОПАДА

Се бо роблячи, ніколи не спотикнетесь. 2 Петр. 1:10.

Це не є можливо, щоб робити речі досконало, без огляду на справедливість Христову, покриваючи наші переступи задоснть учиненням за наші щоденні слабості, але якщо в додатку до нашої віри, влучно з приписаною нам справедливістю Христовою плакаємо ці всі ласки на скільки нас стати, в такому разі ніколи не впадемо. Коли ми вчинили все, що ми могли, то ще ми повинні уважатися за негідних слуг, не довіряючи в свою справедливість, але будучи прикриті шатою, отриманою через віру в Христа, постійно і пильно справуємо наше спасення, зі страхом і дрожанням, знаючи, що Христова справедливість є приписана лише тим, які покинули гріх і наслідують "святість, без якої ніхто не може оглядати Бога".

21 ЛИСТОПАДА

Усяку радість майте браття мої, коли впадаєте в різні спокуси. Як. 1:2.

Всі часто бажають собі, щоб досвідчення і проби скінчилися і щоб ми могли бути почислені поміж переможцями. Але терпелнвість, віра і довіря мусять перевести діло очищення в наших серцях, роблячи з нас дозрілих, охочих та послужних Богу. Нехай добре діло поступає даліше. Радуймось, якщо наші досвідчення навчають нас в ріжних напрямках, і сталися нам корисними, помогли до вироблення сильного характеру, щоб ми показалися сильними в правді і в справедливості, більш свідомими наших слабостей і більше звертали на них увагу. Це змагання з труднощами, якщо воно показалося хоч частинною перемогою, то може показатися для нас корисним. У випадках, колиб навіть взагалі не повелось, то однак вислід може показатися зміпненням характеру, посвяченням для більшої ревности в даному напрямі і покорою серця в молитві перед Богом.

22 ЛИСТОПАДА

Бо ревність для дому твого ізсушила мене. —
Пс. 69:9.

Зимні, вираховані люди може мають інші добрі прикмети, але не можуть бути зимними ані літними такі, які раз покушалн, що Господь є добрий. Такі, будучи раз запалені любовю, повинні тревати в своїй ревності аж до повного спожиття. Таким був Ісус і з того приводу був дуже Отцем улюблений. Отже, нехай всі, які хочуть приподобатися Богу, нехай стараються, щоб вони наповнилися духом ревности для справедливости і правди, так, щоб ця ревність ставила їх як жертви на Господньому престолі. Таким чином покажуться приемними Богу через нашого Господа, Ісуса Христа.

23 ЛИСТОПАДА

Терпіння бо вам треба мати, щоб волю Божу вчинивши, прийняли обітування. До Жид. 10:36.

Бачно тут, що творення волі Божої не є єдиною пробою, але коли дійдемо та осягнемо мету характеру в наших серцях, як рівнож і в нашій волі (якщо лише частинно в тілі) то ми повинні через витревалість в терцінню дійти до того, щоб Божа воля сталася законом в наших серцях, в нашому житті, в усіх обставинах та умовинах. Тоді, і лише тоді наші серця будуть в стані, придатному до Царства. Апостол Яків говорить: "Досвідчення віри вашої справляє терпеливість. То є, якщо наша віра видержить пробу, а покаже цю мету характеру, якою є витревалість в терпеливості. З другої сторонн, якщо ми не дійшли до витревалости, то значить, що наша віра не видержала достаточної проби, а тому не кваліфікуємось до Царства.

24 ЛИСТОПАДА

На те я й подвизаюсь, щоб мати повсяк час чисту совість перед Богом і людьми. Діян. Ап. 24:16.

Як інші зариси упавшої нашої природи, так і сумління наше вимагає урегулювання. Якщо маємо регулювати наше сумління, то мусимо мати певне право, супроти якого можнаб це робити. Сумління можнаб порівнати до годинника, якого лице є властиво означене годинами, якого точність одначе залежить від головної пружини, яка мусить бути урегульована, щоб годинник міг вказувати години властиво. Подібно і сумління може нам вказувати те, що є добре, а що зле, але можемо сполягати на тому лише тоді, коли є сполучене з новою головною пружиною, тобто новим серцем, чистою волею, криведенс до гармонії з правом любови, як є представлене в Слові Божому, тоді воно може нам правдиво показати, що є добре, а що зле.

25 ЛИСТОПАДА

Ніхто в спокусі нехай не каже: Що Бог мене спокушує. Бог не спокушується лихим і не спокушує сам нікого. Якова 1:13.

Є різниця поміж спокусами, які Бог уважає за властиві, а спокусами, які походять від сатани. Перші є пробою вірности до Бога і до засад справедливости, замірені, щоб сталися помічю і благословенством для тих, які їх переносять і тим способом виказують вірність справедливості. Спокуси сатани навпаки є щось в роді сильців, якими, приготовані щоб представити добро так, щоб поно показалося злом, а зло, щоб показалося добром, показати темряву за світло, а світло за темряву. З того роду фалшивого пояснення, перекручення та усіднання в злому, Бог нікого не спокушує.

26 ЛИСТОПАДА

І промовив до його Господь: Що це в руці у тебе?
2 Кн. Мойс. 4:2.

Якщо хто хотівби бути вжитий в службі Господній, нехай вперед старається, щоб щораз більше був до неї відповідний. Нехай наслідує великого слугу Мойсея в його тихості, покорі, енергії, в незмученій ревності, в заперті себе в службі Господа. Але мудрий управитель старається управляти і плекати природні здібності і не сподівається, щоб Бог творив чуда в його змаганні. Хто хоче робити те, до чого не має здібностей, такий марнує дорогий час, стараючись розвинути те, чого з природи не посідає.

Тому, нехай кожний старається в тишині духа, через ревність і любов для Бога і для його справи, через віру в його силу знаходитися в тому успосібленні й умі серця, які моглиб вчинити їх готовими і корисними до послуг в кожній ділянці праці, до якої може подобатися Богу нас покликати.

27 ЛИСТОПАДА

Всякою молитвою і благанням молячись всякого часу духом і в сьому пильнуйте в усякому терпінню і благанню за всіх святих. Єф. 6:18.

В усьому, що лише говоримо чи робимо, ми повинні мати духа молитви, то значить, що наше серце повинно безнастанно вноситися до Бога з прагненням вро керівництво в усіх справах життя, щоб ми могли робити, що лише трапиться і робити в такий спосіб, щоб це було приємне Богу, щоб Він нас міг зберігати в часі спокус, колиб вони показалися затрудні до знесення, а вкінці, щоб ми були збережені від злого і могли отримати місце в Царстві Христовому. Брати і сестри, памятаймо щораз більше, щоб увести в чин слова нашого Господа: "Моліться і пильнуйте, щоб ви не попали в спокусу".

28 ЛИСТОПАДА

Як упокій він дарує — хто тоді потривожить? —
Йов. 34:29.

“Хто, як не Він, Бог всякої потіхи, може дати впокій серед гамору, який повстає як нагла хуртовина на морю? Як моряки на морю в небезпеці, так ми кличемо до Бога, а Він приводить нас до небесного впокою і тишини впокою Божого”.

“Якого роду є це кликання, що спроваджує впокій? Не є то молитва, яка усуває всякі причини до неспокою, бо це не є воля Божа, щоб дати людям впокій в той спосіб і це не є найкращий спосіб? Але є також кликання, яке ніколи не заводить, яке завжди спроваджує мир, якого ніхто не може заклотити. Є ним молитва про миле аапінання з Волею Божою”.

29 ЛИСТОПАДА

Держімо непохибне визнання надії, вірен бо той,
хто обцяв. До Жид. 10:23.

Все, чого сподіваємось, чи розвивання характеру, чи майбутньої слави, все будуємо на фундаменті Божої обітниці. Отже цінімо цю правду, щоб в якій будь спосіб не справити її уйми. Не лише держімо Правду в букві, але і в дусі; з любовн до неї, тому що є не лише правдива, але чудова і велчна. Памятаймо також про витревалість в терпеливості, щоб ми не лише плекали християнські прикмети і їх виконували, але щоб ми з радістю приймали різні проби, досвідчення, переслідування, які Бог уважає за властиві щоб нас ними досвідчити, а тим чином допомогти до розвннення характеру, без якого досконалої любови не можна посісти, ані підтримувати.

30 ЛИСТОПАДА

І ось я з вами по всі дні, до кінця світа. Мат. 28:20.

Можемо бути певні, що той, який так старанно доглядав посіву, то не менше є старанний супроги збору дозрілої пшениці. Отже маймо довіря до правди, яка є тим серпом. Працюймо з енергією і відвагою, пам'ятаючи, що служимо Христові і що ми не є відповідальні за жнива, а лише за нашу ревність в збиранні дозрілої "пшениці", яку можемо знайти. Чим більше прикладаємо праці в знайденні кількох дозрілих зерен, тим більше ми повинні радуватися з тих знайдених і навчимося оцінювати та любити те, що є так зрідка а таке коштовне. Пам'ятаймо також, що праця, яку нам Бог повірив не залежить настільки в тому, що можемо зробити доброго іншим, але скільки наша праця спровадить благословенства нам самим.

1 ГРУДНЯ

Люби ближнього твого, як себе самого. Мат. 22:39.

Якщоб ніхто собі не бажав, щоб його хтось обмовляв, осуджував, або підозрівав, то проста річ, що ніхто не повинен сам цього робити. Закон Божий тим, які вчинили завіт з Богом, забороняє кидати якебудь підозріння проти ближнього, а якщо обставини так складаються, що насувають на думку підозріння, то однак новий ум, ум Божий, з вродженою добротою переважить підозріння через звернення уваги, що можливо, зле поінформовання або блудне пояснення було причиною того підозріння і завсіди буде старатися подати це в сумнів.

2 ГРУДНЯ

Тепер чого гаєшся. Уставши охрестись та обмий гріхи твої, признавши імя Господнє. Діян. Ап. 22:16.

В цій промові бачимо простоту, гідну наслідування всіми, які мають вплив на інших і стараються привести їх на властиву дорогу. Належить побуджувати до готовости, повного послуху, визнання Господа і Його правдн. Якщо ці, яких очі віри побачили Бога, а уха почули Його голос, а ще не чуються склонними до послуху, то покажуться на багато менше готовими, коли напре на них світ, тіло і сатана, коли будуть нештати: Не будь диваком, будь уміркований, пощо тобі посвячуватись Богу. Твої приятелі і сусіди будуть думали, що ти зійшов з розуму, це стане на перешкоді твоїм надіям і замірам та перемінить твоїх приятелів на ворогів, це буде тебе дорого коштувати, краще не спішися.

3 ГРУДНЯ

Якож хоронив єси слово терпеливости моєї, то й я тебе схороню від години спокуси, що має прийти на цілу вселенну, спокусити домуючих на землі. — Одкр. 3:10.

Ця нагорода є особливо призначена для тих, які в теперішньому Лаодикейському часі біжать в змаганні з витревалою терпеливістю. Хоч ми не моглиб поминутн години спокуси, то однак маємо привілей жити підчас присутности Христової, а як вислід того отримуємо особливше благословенство, яке переважає на базі. Сьогодні можемо мати більшу єдність з ним, Його науку, та отримати від нього корм духовий, який є "кормом у властивому часі", в такій мірі і в такій спосіб, як інші віруючі минулнх часів не могли отримати. Але можемо слушно сподіватися, що такі суворі труднощі і досвідчення приходять на світ; як рівнож і великі благословенства, щоб зрівноважили одне і друге. Якщо витревала терпеливість була колибудь потрібна, то вона потрібна сьогодні.

4 ГРУДНЯ

Колиж ви, лихими бувши, знаєте добрі дари давати дітям вашим, якже більш Отець з неба не дасть духа святого тим, що просять у него. Лук. 11:13.

Якщо нарід посвячений Богу міг дійти до того стану, щоб головною його ціллю в житті і предметом всяких молитов було прохання про більшу міру Духа Божого, духа святости, духа здорового розуму, о як великі благословенства на нього сплинулиб якщоб отже змагалися з Господом аж до зоріння, то напевно якби держалися його спровадилоб бажані благословенства. Бог об'явив себе своєму народові в тій цілі, щоб уділити йому свої благословенства; але деколи повстримує ці дари, аж будуть оцінені і щиро пожадані.

5 ГРУДНЯ

Вибирайте тепер, кому хочете служити . . . я ж і мій дом служитимем Господеві. Іс. Нав. 24:15.

Нехай інші люди почитають, що їм подобається, але ми, які покушали, що добрий є Господь, якого ми пізнали через Його Слово та зберігаюче нас Його Провидіння і через силу духа, через якого ми є сплоджені до новости життя, не можемо нічого іншого робити, як лише поклонятися нашому Богові, а почитаючи Його, мусимо довіряти, а якщо маємо повне довіря в Бозі, то з радістю будемо поступаєти такою дорогою, яку Він для нас приготував. Так довіряючи і поступаючи будемо задоволені з усього, що липи нам трапиться, тому що рука Божя нас провадить. Будьмо певні, що поступаючи в той спосіб за правдивим Пастирем, дійдемо остаточно до небесної кошари. В тому запевненні маємо мир і радість та задоволення серця, навіть в часі нашої вандрівки, заки дійдемо до небесного міста.

6 ГРУДНЯ

Що місто отворене й без муру, те чоловік, що не панує над духом своїм у мові. Прип. Сол. 25:28.

Ми є запевнені словом Господнім, що найбільшою боротьбою, яку маємо до переведення є боротьба зі собою, зі своїм "я". Хто панує над серцем своїм (волею, умом) це більш ніж місто завоювати." Тому що так далеко навчився уживати енергії у властивому напрямі при розвитку правдивого характеру тобто панувати над собою. Не скоріше можемо бути помічні нашим братам, або ближнім в їх труднощах, не скоріше помагати їм в поборюванні спокус і слабостей, аж перше самі до певної міри поборемо в себе самих гріх і самолюбство, коли самі виймемо скалку з нашого ока, переможем в наших серцях і тілі гнів, злість, боротьбу і ненависть.

7 ГРУДНЯ

Котрий злєсловлений, не злєсловив. 1 Петр. 2:23.

Не тому вороги Ісуса лихословили Йому, що знайшли причину до злоречення, або що Його протиники були настільки досконалі, що не можна було знайти в них хиби, щоб їх докорити і зганити, але що Він піддався цілковито волі Божій і тому був здібний прийняти злобу і знущання людей, зносити це терпеливо і з покорюю, памятаючи, що на це був покликаний. Ісус навчився зносити все терпеливо, через що доказав свою вірність, розвинув та об'явив правдивий характер, милосердуючись над народом і його темнотою і несвідомістю, а тмн способом показав йому свою любов.

8 ГРУДНЯ

Коли світ вас ненавидить, знайте що мене перш вас ненавидів. Йоан. 15:18.

Наш Учитель був зненавиджений без причини, так теж нехай буде з нами, щоби злість і ненависть, заздрість і вбивство, вилиті проти нас, були без причини, щоби життя наше було чисте, наскільки це можливе, щоби наші думки, слова і діла, наскільки нас стати, приносили і показували славу нашого Бога і голосили нашу любов для всіх людей, а особливо для товаришів по вірі. З часом, коли Церква буде прославлена і зачнеться новий час, ці, які нас тепер ненавидять, з того приводу, що сатана їх осліпив і завів на блудну дорогу, ці всі поклоняться як перед Помазанцем Божим і будемо мали радість в піднесенні їх з уладку і помагати до повного повороту до образу і подоби Божої.

9 ГРУДНЯ

Блаженний муж, що витрпить спокусу; тим, що будучи вірний, прийме вінєць життя, що обіцяв Бог тим, що люблять Його. Як. 1:12.

Якщо ці, які вчинили з Богом завіт, памятали, що всяке переслідування, проби і труднощі, які трапляються в житті, є дозволені в тій цілі, щоби їх пробувати, досвідчити і переконатися, чи їх любов і характер є постійні, уґрунтовані на справедливості, колись всі мали це на думці, то всякі проби, спокуси і труднощі, представлялися б в зовсім іншому світлі і дуже нам допомогли б до переведення боротьби і віднесення перемоги. Ми повинні в таких випадках собі сказати: якщо через ці малі проби Бог досвідчує мою любов до Нього, і вірність, то без огляду, чи вони є важні, чи маловажні, буду старатися їх зужиткувати як добру нагоду показати моему Господу повну любов до Нього та віддання Його справі.

10 ГРУДНЯ

Прославлю тих, що мене будуть прославляти, а хто мене зневажає, того соромитиму. 1 Сам. 2:30.

Якщо подобалось Богу, щоб нас покликати, і дати нам слушну нагоду в службі Господній, то ми повинні забратися до того відразу з ревністю і запалом. Є це одно становище, якщо прагнемо, щоб нас Бог прийняв. Якщо хтось занедбав скористати з даної нагоди, напевно можливість служення буде дана кому іншому; бо Бог є здібний збудити таких, які будуть служити Його справі без порушення, або змушування нашої волі до повнення Його служби. Тому стараймося щораз більше оцінювати привілей який ми отримали, щоб бути помічниками Божими, особливо до учасництва у великому ділі, яке виконує наш Господь і Учитель і до якого з ним ми також стали покликані, щоб статися Його Невістою і співнаслідницею.

11 ГРУДНЯ

Оддай мені твоє, мій сину, серце, а путь мою, нехай твої стережуть очі. Прип. Сол. 23:26.

Коли віддаємо Богу наше серце, то означає, що віддаємо нашу волю і стараємось пізнати волю Божу, схопити Божі думки супроти нас і Його заміри, а разом стараємось бути послухні в слові і в ділах, а в міру, як досягнемо стан нового ума, в тій самій мірі розпочинається новість життя супроти наших надій, старань і почувань. Для тієї причини об'явлення пляну Божого і Його волі є даве віруючим, щоби через зріст в знанню, через роздумовання над тими речами, через ааняття ума Божим Плянком і волею, вплив, справляючий перемену, міг проникнути до кожного поступку в нашому житті.

14 ГРУДНЯ

Блаженні милостиві, бо такі будуть помилувані.—
Мат. 5:7.

Не всі про це знають, але є це найбільша прикмета, яку чоловік мігби вправляти, і така, що спровадила б найбільше благословенства, є це прикмета найбільше зближуюча до Бога, виконуюча милосердя, пожалування і доброту. Бог кладе великий натиск на прикмету милосердя і говорить, що якщо хтось осягнув знання або які інші прикмети, а не посідав милосердя, ніколи не може бути приємний Богу. Колиб ми не мали милосердя для інших, ані Отець наш Небесний не матиме милосердя над нами. Що милосердя це не може бути єдино назовні, або показування прощення і доброти, але має бути таким, як Господь Ісус наказує, коли говорить: "Якщо не простите кожний братові своєму його проступків від серця, так і Отець мій Небесний вчинить вам" . . . Лише милосердні доступлять милосердя, а якщо не доступно милосердя від Бога, все страчене, бо з природи ми є дітьми гніву і так як інші знаходимось під прокломом.

15 ГРУДНЯ

Господь Пастир мій. Пс. 23:1.

Бог називає свій нарід вівцями, знамя багато означає, бо показує, який характер повинен в них пробиватися. Найбільш відзначаючим характером вівці є покора, понятність і послух пастухові, якому вони повністю довіряють... Правдива вівця пильно слухає хочби найслабшого голосу Пастиря, то значить, що буде складати в своєму серці Його слова, буде просліджувати Його Провидіння, буде плекати злуку та особисте поєднання з Богом, що повинно уважатись за великий привілей. Котрі в той спосіб перебувають з ним мають блогний влокій,

"Ніколи не втратять правдивої дороги"

18 ГРУДНЯ

Господь моя поміч, не боятимусь, що вдіє мені чоловік. До Жид. 13:6.

Щоб можна властиво поступати в житті, бути здібним знести різні проби і досвідчення в такій душі, як Бог постановив, — в душі, щоб можна тішитися в труднощах та уважати такі досвідчення за радість — потрібно також, щоб позбуватися страху і боязни людської, яка спроваджує сильця. Волею Божою є, щоб ми боялися Бога, а не смертельних людей. Справедливі є відважними як лев, а покірними як вівця, лагідними як голуби. Це особливе положення повинен мати кожний християнин, і сумніваємось, чи хто інший може його мати.

19 ГРУДНЯ

Хто підперезується (зброєю) нехай не хвалиться так як той, хто розперізується. 1 кн. Царів 20:11.

Найсудовіша проба вірності є витривалість, якій Церква, Тіло Христове, є піддана. Є це проба, яка мірять і важить інші чесноти і ласки. Ніякий воїн хреста не буде увінчаний короною слави, який не отримав тої проби . . . Як завжди, так і тепер, ворог завжди старається заскочити противника нагло і його поконати. Тому нарід Божий повинен завжди бути приготований завжди пильнувати і молитися, вложивши на себе повну зброю Божу — Правду і духа Правди.

20 ГРУДНЯ

Старайся поставити себе вірним перед Богом, робітником без докору, право правлючим слово правди. 2 Тим. 2:15.

Висказ старайся "студіювати" має в собі багато значення; лише такі, що досліджують, знайдуть вузьку дорогу, яка їх попровадить, щоб могли статися приємні Богу. Старайся, щоб ти показався добрим робітником, досліджуючи слова Правди. Досліджуй своє поступовання, щоб було згідне з голошеною наукою. Старайся довідатись, як заховати мир і повождення в Сноні, як хоронити себе і других від блуду, з отруї злого і світового духа. Старайся виконати обовязки вірного воїна хреста Хирстового, на позір малозначучі, але благородні діла, які вимагають відваги.

21 ГРУДНЯ

Хто є гідний. Одкр. 5:2.

Улюблені в Господі. Колиб ми завважили, що так далеко Бог визнав нас гідними, щоб ми вглянули в Божий плян, який відлечатав нам наш добрий Господь Ісус, Лев з покоління Юди, уважає нас також гідними, щоб ми в дальшому на Нього споглядали і довідувались про чудесні речі Божого закону через послух і вірність в усіх речах. Тож страймось оцінювати цей великий привілей аж покажемось гідними мати уділ в благословенній службі, щоб відбивати світло Правди. Стараймось показатися не звичайними клейнотами, діамантами виняткової вартости, приймаючими до своїх сердець і відбиваючими це світло Правди іншим; вірно зносячи найтяжчі пригноблення, які Бог допускав, щоб прийшли на нас, бо якщо покажемось вірними в малих речах, покажемось гідними у властивому часі царювати з Христом в силі і великій славі.

22 ГРУДНЯ

Оцеж коли хто очистить себе від сього, буде посудиною на честь освяченою і потрібною владиці, на всяке діло добре наготовленою. 2 Тим. 2:21.

Якщо хтось шукає почетеї від Бога, нехай не занедбує старатися в спосіб Богом назначений на дорозі покори. Тому, що Господь Бог уділяє свої ласк покірним. А якщо хтось старається бути вибраною посуденою, придатною до вжитку і слави Учителя, нехай понижується перед всемогучою рукою Божою, щоб був ввищений свого часу. Не потребуеш надто з цим спішитися, але що лиш рука твоя знайде до зроблення, роби з цілої твоєї сили, триваючи в постійному очищенні своєї глиняної посудини, щоб вона була гідна в ужитку для Господа.

23 ГРУДНЯ

Слово в час сказане, яке воно любе . . . Як золоті яблучка на прозорій срібній тарілці, так слово сказане до ладу. Прип. Сол. 15:23, 25:11.

Коли промовляємо до людей, які мають уха до слухання, ми повинні пам'ятати, що в людському житті бувають переломи, важні обставини, в яких одно слово, властиво висказане, є важніше і сильніше а ніж тисячі слів в інших випадках, при інших обставинах. Ми також повинні бути завжди готові в службі Господній, чи для нас це догідне, чи ні — готові життя своє класти за братів . . . Маємо одначе відрізнити то, що для нас може бути невідгідне, але відповідною хвилиною для інших. Ми повинні також звертати увагу, щоб не накидати Євангелії в невластивому часі, хоч це може бути для нас дуже відповідна ханля.

24 ГРУДНЯ

І даси Йому імя Ісус, бо він спасе людей своїх од гріхів їх. Мат. 1:21.

Завваження тих малих подробиць, які Боже Провидіння приготувало для нашого Спасителя, Його народження, як і передання евангельського посольства, зміцнюють віру народу Божого. Видячи Божу опіку навіть в речах найменших, це дає нам довіря в Його мудрість в приготуванні певних зарисів плану, які ще належуть до майбутнього — виповнення всяких дорогоцінних обітниць, які зосередничились в тому, який народився у Вифлеємі. Так само завваження і поняття Божого провидіння в більших справах плану зміцнює також віру в провидіння Боже, що відноситься до особистих і приватних справ Його людей.

25 ГРУДНЯ

Не бійтесь, ось бо благовіщу вам радість велику, що буде всім людям. Бо народивсь нам сьогодні Спас, що єсть Христос Господь, у городі Давидовому. Лук. 2:10, 11.

Хоч день 25 грудня не був властивим днем народження нашого Спасителя, а радше 1 жовтня, і тому що не маємо сказано, щоб цей день святкувати, то це не робить для нас великої різниці, коли той день, який є так важний для всіх, святкуємо. В тому загально святкованому дні можемо прилучитися до тх всіх, яких серця палають любовю до Бога і до Спасителя. Звичай давати дарунки в тому дні виглядає на властивий. Бог є давателем кожного доброго і досконалого дару. Він є Той, що безнастанно уділяє, а ми безнастанно від Нього отримуємо. Але найбільший дар, який нам дав, є Його Син, що стався нашим Спасителем.

26 ГРУДНЯ

Стій твердо і ревно думай про те. Іс. Нав. 1:7.

“Будь сильний і відважний”. Відвага є різного роду: Одна походить з самолюбства і певности себе, друга повстає з недбалости, яка не чнслиться з труднощами положення; але відвага, яку нам Господь поручає, і кожний з народу Божого повинен старатися посідати, є того роду, що коли прийдуть проби і досвідчення, приймає зі спокоем, покїрно піддаються Волї Божій і має довіря в Божї обїтницї, які роблять його здїбним, щоб зміцнявся в Господї і в силї Його потуги.

27 ГРУДНЯ

Дїточки, хоронїть себе від ідолів. 1 Йоан. 5:21.

Ми не повинні покладати нашої надїї в наших керївниках але на Господа, однак то не значить, що не маєм довіряти їм або не узнавати їх, бо історія нас навчає, що Бог в поступованні з своїм народом, чи то фігурально, чи позаобразово, виразно показує, що Його волею є, щоб уживати людей як своїх знарядів і своїх представників в навчанї і веденні Його народу з ласки в ласку, з одного знання до другого. Рїч, якої ми повинні навчитися є ця, що Бог є зовсім здатний зарядити своїм ділом, а хоч він нас веде через свої людські знаряди, то однак не покладаємо в них нашого довіря, в їх мудрїсть або силу, але в Божу силу і мудрїсть, яка веде так і їх, як і нас через них.

28 ГРУДНЯ

По дорозі питиме з потока, тому підніме голову.—
Пс. 110:7.

Ми повинні просити нашого Господа, Учителя і Голову, щоб нам помагав щораз більше, щоб ми старалися вірно і з радістю вити з потоку річного досвіду, які трапляються в житті, щоб ми через те досягнули мудрість, яка з часом приготувалаб нас до служби в майбутньому, яка також приготує нас краще до служення в теперішньому часі, щоб ми могли показати Його чесноти навіть в найтрудніших умовах життя, щоб ми могли хвалити Бога в нашому тілі і душі, які є Його. Коли лемо з того потока (досвіду життя) навчимося від малих птичок: Вони, колиють, за кожним разом підносять голову догори, начеб дякували Богу. Стараймося завжди дякувати Богу за дознавані досвідчення, тому, що кожна наука, кожна проба є замірена для нашого духового розвитку.

29 ГРУДНЯ

Зранку сій насіння твоє і не давай увечері спочивати руці твоїй, бо не знаєш, чи це чи те буде удачніше, або чи це чи те однаково добре буде. —
Еккл. 11:6.

Нарід Божий, в міру як прагне стати слугою Правди, повинен безпастанно пильнувати і матися на острозі та звертати пильну увагу на обставини, які надаються для служення Правді. В таких випадках повинні сподіватися, що їх Господь буде уживав і провадив. Де лиш бачимо прояви побожності і любови до Бога і Його Слова, то ми повинні старатися, щоб там допомогти. Ми також повинні старатися, щоб це благословенство, яке ми самі отримали та оцінюємо, уділити іншим, щоб це могло для них статися головною ціллю в житті, щоб посвятилися на службу Цареві царів.

30 ГРУДНЯ

Ти увінчав рік добротою твоєю. Пс. 65:11.

Переглядаючи керівництво Божого Провидіння на протязі минушого року, нехай доброта і милосердя Боже побудять нашу віру і довіря в Бога супроти наступного Нового Року. Властивий погляд на майбутнє дасть можливість правдивій дитині Божій не лише зложити подяку за те, що вже минуло, але піднесе голову і буде споглядати з радістю в майбутнє, знаючи, що наше визволення є ближче, ніж тоді, коли ми увірили, і що Той, що розпочав у нас добре діло є здатний і готов його доповнити, якщо будемо хотіли надаліше піддавати так своє життя як і нашу волю, наше все під його мудрість і люблячу опіку.

31 ГРУДНЯ

Чим віддячити Господеві за добродійства Його, сотворені мені? Чашу спасення піднесу і ім'я Господа призову, сповню Господеві всі обітницї мої перед всім народом Його. Пс. 116:12-14.

Закінчення року є досконалою нагодою, щоб відновити постанови на наступний рік; улюблені брати в Господі, вчинімо якнайбільше добрих постанов, супроти того, чим ми бажалиб собі бути, що робити, що терпіти, щоб мати єдність з нашим Господом; щоб ми, з Його ласки могли так пережити, щоб це був найкращий рік в нашому житті, рік найбільших надій, більших зусиль, а при Божій допомозі рік найкращого поведження в посвяченні, в перемозі світа і його духа, в самозаперті, в поборюванні пожадли- востей тіла, в даванні опору сатані, вихвалити Бога і бути благословенством для Його народу.

МОЛИТВА

Не тільки воно, тай ми самі, первоплід духа маючи, й ми самі в собі стогнемо ждучи всиновлення, ізбавлення тіла нашого. Рим. 8:23.

Нарід Божий не має парадувати і показуватися зі своїми клопатами або оплакувати свою долю, але навпаки, в таких випадках мають вдаватися до трону Ласки, а Слово Боже їх навчає і виказує, чому теперішнє зло є дозволене. Виказує також чому, як і коли зблизиться той час, в якому всяка сльоза буде втерта з очей і не буде більше вздыхання, болізни і смерті. Замість перед світом вздыхати і нарікати, ми повинні тішитися, радуватися і показувати чесноти Того, який нас покликав з темряви до дниної своєї світлості. Наше співчуття для бідного світу, який не має тих що ми користей, так повинно побудити до проповідування їм веселої новини, що наші власні клопоти повинні зменшитися і частинно піти в забуття.

ТЕРПЕЛИВІСТЬ

Усе робіть без нарікання. Филип. 2:14.

Наше природне успосіблення є склонне до нарікання і відказування, до плачу і нарікання на наші терпіння, навіть і ці, що повстають в наслідок служення Правді. Але в міру, як розвиваємось духово і в характері, Бог сподівається від нас, щоб ми поступенно доходили до виставленого нам взору, до якого, коли доходимо, всякі проби і труднощі теперішнього часу змінюють свою силу, бо великі обітниця переважають їх тягар. Слово Боже запевнює, що всі речі, які Бог допускає, є для нашого добра і справляють більшу славу, до якої ми є приготовувані.

ЩЕДРІСТЬ

Веселого бо дателя любить Бог. 2 Кор. 9:7.

Це не лише відноситься до грошових справ, як звичайно цей текст застосовується, але також відноситься до всяких жертв, які є жертвовані Богу і Його справі. Якщо ми хотіли приподобатись Богу і рости в Його ласці і більше зближатися до Нього, то мусимо старатися, щоб стан нашого серця міг Богу подобатися щоб ми були чутливі, охочі та акуратні в усьому, що робимо. Багато християн не вміє оцінити, якні великий привілей отримують в тому віці Євангелії, то є, що можуть зложити з себе жертву Богу, відпертись самих себе для справи Божої, маючи запевнення, що хоч наша праця не є досконала, однак може бути приємна Богу через Христа.

ЧИСТОТА

І не приставайте до неплідних діл тьми, а лучже ж винуйте їх. Єфез. 5:11.

Спосіб, в який маємо винувати гріх є той, щоб ми могли бутн в щоденному житті живими листами і були наче ясно світячі світла і могли картати поведінкою, поглядом або вчинком усе, що склонює нас до темряви і гріху. "Так нехай сяє світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла і славили вашого Отця, що на небі". Деколи може трапитись, що є властиве для нас, а навіть деколи і нашим обовязком, щоб ми вступили проти вчинків темряви; але світло святого життя, свідчення Правди та виказування духа Святого є найсильнішим картанням гріху.

СЛАВА

А в уста мої вложив нову пісню, псалму Господеві нашому. Псал. 40:3.

Якщо хтось є наповнений духом Божим, то буде чути ся успосіблений до співу і до веселости не лише устами, але і в серці — який оживляє, потішає, підносить не лише того, що співає, але і слухача. Це є та “нова пісня” в серці, яка становить християнина, відзначаючим від свого оточення. Тому, що це є в серці, повинно бути також на устах, і мусить вплинути та поділати на всі справи життя; бо є неможливе, щоб ми не говорили про речі, які в такий чудесний спосіб піднесли та оживили нашу душу.

ПОМІЧ

І коли терпить один член, терплять з ним усі члени; а коли славиться один член, радуються з ним усі члени. І Кор. 12:26.

Кожний член, в міру того, як перебуває в гармонії з головою і духом любови для членів, буде готовий до чину. Деколи в нашому тілі рука так скоро спішить з поміччю терплячій частині тіла, що трудно завважити, щоб розпорядок вперше вийшов з голови, і що рука діяла з розпорядку голови. Так подібно мається річ з членами Тіла Христового. Ці, які знаходяться в повній єдності з Головою і Господом, є в значній мірі “єдності духа” з Ним і так охочі чинити Його волю і так добре є освідомлені, якою є Його воля, що нерозумно здається, що ділає автоматично, відносно уділювання помочі, словом, вчинком, або в який інший спосіб, то є тим, з якими мають злуку.

КІНЕЦЬ.

ПОКАЗНИК ПРЕДМЕТІВ

до

НЕБЕСНОЇ МАННИ

Активність в служенню Господу	Січень 18; Берез.
13; Трав. 7; Верес. 9.	
Алилуя! що за Спаситель	Верес. 25.
Ангел Господень	Лист. 18.
Бажання проповідувати Євангеліє	Квіт. 7.
Біг виставлений перед нами	Берез. 11, 18;
Квіт. 9, 30.	
Благодать і милосерде Боже	Верес. 22.
Боротись законно	Серп. 7.
Боротьба Християнина	Берез. 28, 31; Квіт. 9;
Трав. 5, 25, 30.	
Вівці Господні	Верес. 21; Груд. 15.
Відлучітесь	Серп. 3; Верес. 15.
Вийди з неї народи мій	Лют. 4.
Відважність	Груд. 26.
Відпочинок Християнина	Квіт. 26; Трав. 18.
Відступленне від Правди	Квіт. 8.
Вибрані Господом	Берез. 1; Груд. 27.
Випробування і пересівання	Лист. 14.
Великий Очиститель	Черв. 17.
Вечера Господня	Квіт. 12, 13.
Воля	Трав. 4; Лип. 1, 11, 16; Верес. 3; Груд. 11.
Всього досліджуйте	Серп. 18.
Віра.	
	Лют. 8; Берез. 29; Квіт. 25; Черв. 5; Верес. 4;
	Жовт. 9, 15, 16; Лист. 12, 13.
По вірі вашій	Квіт. 25; Жовт. 15.
Впевняйтесь вірою	Трав. 9.
Повне довір'я віри	Квіт. 15, 25; Лист. 5.
Добра боротьба віри	Верес. 23, 24; Жовт. 25.
Життя з віри	Берез. 15; Жовт. 26;
Лист. 29.	
Досвідчення віри	Лют. 16; Черв. 4, 17, 25;
Лип. 6, 31; Лист. 2, 21; Груд. 9.	
Віра і діла	Трав. 8; Жовт. 7, 13.
Вірність в малих речах	Черв. 4, 17, 25;
Лип. 6, 31; Лист. 2, 21; Груд. 9.	

Показник предметів.

Картати гріх	Ефес. 5:11	Додаток
Гнів		Берез. 14.
Гетсиманія	Квіт. 14; Лип. 19.	
Голос Доброго Пастиря	Лип. 9; Лист. 17.	
Гордість	Черв. 28; Верес. 29.	
Господь допомагає нам		Лип. 3, 22.
Діла темряви	Квіт. 3; Ефес. 5:1	Додаток
Дармо прийняли, дармо давайте		Жовт. 19.
Довіря	Жовт. 26, 27; Лист. 2.	
Досліджуйте себе	Берез. 22; Трав. 12; Верес. 9.	
Добрі постановлення		Груд. 31.
Досвідчення побідителів	Лист. 14; Лип. 26.	
Дух		
Словняйте себе Духом		Лип. 16.
Благодать Духа св.		Груд. 4.
Дух молитви		Лист. 27.
Ходіть по духу	Лют. 24; Трав. 6.	
Дух здорового розуму	Січ. 6; Трав. 22.	
Духа не вгашайте		Серп. 17.
Дух світа	Квіт. 11; Черв. 20; Верес. 8.	
Духовна слабкість	Берез. 10, 26; Каір. 8.	
Дух страху		Верес. 4.
Єдність родини Божої		Серп. 24.
Жнива		
Дорада робітникам жнив	Серп. 4, 7, 8,	
14, 20, 28; Жовт. 4, 20; Лист. 30; Груд. 2, 23.		
Досвідчення в часі жнив		Серп. 9.
Задоволення	Лют. 6, 22; Берез. 6; Трав. 28;	
Серп. 5, 16.		
Заздрість		Верес. 5.
Закопанне наших талантів	Січ. 18; Берез. 17.	
Злоба		
Од усякого виду лихого вдержуйтесь	Серп. 19.	
Лихослів'я	Січ. 7; Берез. 30; Квіт. 19; Трав. 25;	
Лип. 14; Серп. 1; Верес. 10; Жовт. 1; Лист. 1;		
Груд. 1.		
Зле підозріння	Лют. 13; Груд. 1.	

Показник предметів.

Із страхом і трепетом про своє спасення дбайте
Груд. 17.

Каранне	Січ. 20; Черв. 16.
Контролюваннє над собою	Груд. 6.
Лихо	Трав. 15.
Ловці людей	Жовт. 4.
Люди вибрані	Трав. 16, 20.
Любастрові збаночки	Лист. 16.

Любов

Січ. 17; Лют. 7, 29; Берез. 7, 12; Квіт. 9; Трав. 24; Лип. 2, 15; Серп. 9, 23, 26; Верес. 2, 30; Жовт. 14; Лист. 10; Груд. 1.

Любіть один одного Берез. 16, 23; Квіт. 2; Лип. 5; Верес. 2.

Любіть ворогів ваших Берез. 21; Лип. 2; Груд. 13.

Завершений закон свободи Квіт. 24; Трав. 31; Лип. 2, 12.

Потрійне виявленнє Духа любови Черв. 27.
Любов підданяся Лют. 18, 21, 25; Квіт. 9; Черв. 16; Лип. 3, 6, 19; Жовт. 26.

Любовна ревність Січ. 11, 18; Берез. 9, 31; Квіт. 7, 30; Трав. 2, 7; Лист. 22; Груд. 10, 29.

Марнотравність Жовт. 18.

Мета (ціль) Берез. 11; Верес. 30.

Милосердність Січ. 15; Жовт. 6; Груд. 14.

Молитва Січ. 3, 16, 30; Лют. 22, 28; Квіт. 1, 5, 7, 21; Черв. 1, 10, 25; Лип. 24; Серп. 2, 29; Жовт. 3, 21; Лист. 3, 13, 27; Груд. 4.

Мир-впокій

Миротворці Серп. 8; Верес. 13.

Мир Божій і мир Христів Берез. 1; Трав. 29;

Лип. 17; Жовт. 3; Лист. 28.

Мислі

Наглядати за нашими думками Жовт. 10;

Лист. 1; Груд. 1, 11, 12.

Звичай думання Лют. 9.

Благородність думок Берез. 5; Черв. 3, 13.

Мудрі, як вужі, та тихі як голуби Жовт. 20.

Показник предметів.

Нарікання	Филип. 2:14	Додаток
Направляйте такого		Січ. 12.
Напоминання		Лют. 2, 4.
Настой в час і не в час	Серп. 28;	Груд. 23.
Не можете служити Богу і мамоні		Жовт. 30;
Лист. 4.		
Несення хреста	Жовт. 24 і відречеться себе само-	
го	Січ. 21; Лип. 30; Верес. 11.	
Нова пісня	Псал. 40:3	Додаток
Новий ум		Лип. 11; Груд. 11.
Нове Сотворіння	Берез. 29; Квіт. 17; Лип. 11;	
Серп. 27; Верес. 7, 20, 29.		
Обовязок членів церкви		Жовт. 28.
Одвіт, що відповідали три Юдеї		Серп. 31.
Одіж Противника світла		Лип. 13.
Одна ціль в служенню	Черв. 2, 12; Груд. 5.	
Обчищування		Лип. 20.
Освячення		Лют. 5; Лип. 1.
Обовязки наші		Січ. 23.
Общенне з Господом		Черв. 18.
Очистіть себе, всі, що носите посуду Господні		—
Жовт. 11.		
Пильнування	Квіт. 1; Черв. 25; Жовт. 10.	
Пильуйте і моїться		Лист. 3, 27.
Позаобразовий Ілія		Серп. 11.
Помазання		Квіт. 17; Черв. 27.
Подяка Богу	Січ. 1, 9; Черв. 25; Серп. 16;	
Жовт. 31; Груд. 28.		
Подобіє Боже		Берез. 30.
Покірність		Лип. 7; Серп. 4.
Поміч дана товарищам по вірі	Лют. 1; Квіт. 16, 21;	
Черв. 8; Серп. 4, 8, 21; Верес. 9; Жовт. 5, 12,		
19, 25; Лист. 1, 11, 14, 19; Груд. 1, 2, 23.		
Переслідування	Січ. 5; Лют. 11; Трав. 2, 17;	
Черв. 9; Груд. 8.		
Побідителі	Січ. 28; Квіт. 9; Лип. 26;	
Лист. 14; Груд. 6.		
Постите		Січ. 26.
Посли Христові	Серп. 13; Лист. 8.	
Постигані душі	Лип. 18; Лист. 7.	

Показник предметів.

- Потішаюче запевнення і підкріплення Січ. 4, 22;
 Берез. 24, 27; Трав. 4, 6; Черв. 9, 15; Лип. 1,
 4, 16, 22; Серп. 25; Верес. 6, 16, 18, 20;
 Жовт. 17, 26, 27; Лист. 17, 18, 21, 30; Груд. 30.
- Посвячення Січ. 14; Лип. 2, 12, 30; Лист. 6;
 Груд. 11.
- Подумайте про Того Жовт. 5.
- Пити із потоку Груд. 28.
- Правдивий Даниїл Лип. 27.
- Пробувати в Слові Господнім Берез. 20; Верес. 19.
- Прощення гріхів Січ. 13.
- Послух**
 Лют. 15; Трав. 8, 13; Лип. 5; Верес. 3; Жовт. 7.
 Заохочування до слухняности Груд. 2, 10, 16.
- Правда**
 Сідоцтво о Правді Лип. 21.
 Краса і вплив Правди Черп. 19; Жовт. 31.
 Принципи справедливості Трав. 19; Черв. 17;
 Лип. 27; Лист. 10.
- Погляд минулого Груд. 30.
- Пошана Січ. 29; Черв. 3; Жовт. 21; Груд. 5.
- Привітати імени Господа даремно Лист. 8.
- Противник Верес. 28.
- Провидіння Боже Лип. 29; Серп. 5; Груд. 24.
- Пробний камінь Груд. 16.
- Радість Лют. 26; Трав. 10; Лист. 21; Груд. 18.
- Роспалене досвідчення Лют. 16; Квіт. 18, 29;
 Черп. 17; Лип. 31; Жовт. 29.
- Самі в собі стогнимо Рим. 8:23 Додаток.
 Се бо роблячи Лист. 20.
- Слідуймо за взором вірних Лют. 10, 11;
 Лип. 7, 10, 21; Серп. 7, 22, 30; Жовт. 22; Лист. 15.
- Самопожертвования Квіт. 23, 24; Трав. 1, 11, 19.
- Скромність Лип. 7; Серп. 4.
- Сни і Дочки потіхи в Сионі Серп. 10.
- Святість Січ. 2; Берез. 19.
- Серце**
 Господь дивиться на серце Трав. 4;
 Лип. 11, 16; Груд. 11.

Показник предметів.

Чистість серця	Січ. 27; Лют. 3, 19; Берез. 2, 4, 12; Квіт. 19; Трав. 12; Черв. 29; Жовт. 10; Лист. 1; Груд. 12.
Серце, що роздумує	Жовт. 12.
Слуги Божі	Лист. 4.
Служення	Жовт. 23; Лист. 26; Груд. 10. Додаток.
Слово Боже	Січ. 19; Лют. 25; Трав. 21.
Слово в час сказане	Груд. 23.
Слова наші	Лют. 14; Берез. 2, 30; Квіт. 19, 22; Трав. 25.
Смирення	Січ. 10; Квіт. 10, 16; Трав. 23, 27; Черв. 11, 14, 28; Лип. 19; Серп. 9; Верес. 29; Грудня 22.
Совість	Лист. 24.
Способи проголошування Правди	
Спосіб Христів	Серп. 7.
Спосіб Павлів	Серп. 20.
Спокій	Лист. 28.
Співчуття до впашого творива	Черв. 26.
Справедливість	Січ. 24; Берез. 3; Жовт. 14.
Спокуси	
Берез. 27; Лист. 3, 21, 25; Груд. 9.	
Противитися ж спокусам	Серп. 6; Верес. 28; Лист. 11.
Старе минуло	Жовт. 10.
Старайся студіювати вірно	Груд. 20.
Студіювання Біблії	Січ. 19.
Страх (правдивий страх)	Груд. 18.
Дух страху	Верес. 4.
Судження	Лип. 23.
Таланти	
Закопання наших талантів	Січ. 18; Берез. 17.
Таланти і Мни	Черв. 22, 23.
Тайні і свавільні гріхи	Серп. 12.
Терпіння християнина	Лют. 12.
Вартість терпіння	Квіт. 28; 29.
Радість в терпінню	Трав. 10; Жовт. 15; Лист. 21; Груд. 18.
Терпіння витривалости	Черв. 7; Жовт. 29; Лист. 23, 29; Груд. 3, 7, 19.

Показник предметів.

Терпіння задля справедливости	Квіт. 6;
Черв. 24; Лип. 28; Жовт. 29.	
Усвід'я бути приемними Богу	Лип. 5.
Ученики правдиві	Лип. 3, 22.
Учень, котрого любив Ісус	Лип. 23.
Ум Христів	Квіт. 27; Лип. 11, 23.
Характер	
Особистість християнського характеру	Верес. 17.
Лагідність хр. характеру	Січ. 8, 15, 24; Лют.
10; Берез. 7, 12, 26, 30. Квіт. 2, 4, 29; Трав.	
23, 24, 26; Черв. 7, 15; Лип. 10; Серп. 4, 16, 26;	
Верес. 14; Жовт. 6; Лист. 10.	
Розвиток хр. характеру	Січ. 20.
Хвала	Жовт. 31; Псал. 40:3. Додаток.
Храм Божий	Верес. 26.
Хто достоєн?	Груд. 21.
Церква	Лип. 8.
Царське священство	Квіт. 24, 30; Трав. 16;
Серп. 30; Верес. 26.	
Чаша	Квіт. 12, 13; Трав. 10; Лип. 19; Жовт. 22.
Чесність	Квіт. 4.
Члени Тіла Його	Берез. 8; Квіт. 16; Лип. 18;
Верес. 2.	
Шукайте перш Царства Божого	Серп. 21;
Жовт. 30.	
Шукайте доради від Бога	Лют. 23, 25;
Квіт. 16.	
Що змогла ся, зробила	Лип. 15; Лист. 16.
Що правдиве	Берез. 2, 3, 4, 5.
Язык, сила язика	Жовт. 1.
Загнуздування язика	Лют. 20; Трав. 25;
Серп. 18.	
Ярмо	Лют. 17.

ПОКАЗНИК БІБЛІЙНИХ ЦИТАТІВ ДО НЕБЕСНОЇ МАННИ

2 КН. МОЙСЕЯ	МАННА	ПСАЛЬМИ	МАННА
4:2	Лист. 26	27:14	Січ. 4
20:7	Лист. 8	29:11	Вер. 16
33:14	Вер. 18	31:1	Черв. 5
5 КН. МОЙСЕЯ		31:3	Лют. 21
13:3	Лют. 18	31:15	Жовт. 27
ІСУСА НАВ.		31:24	Січ. 22
1:7	Груд. 26	32:8	Лют. 23
24:15	Груд. 5	34:7	Лист. 18
1 КН. САМУЇЛ:		34:18, 19	Лип. 22
2:30	Груд. 10	39:1	Жовт. 1
3:18	Лист. 2	40:3	Додаток
15:22	Трав. 13	44:22	Трав. 11
16:7	Трав. 4	50:16, 17	Жовт. 11
1 КН. ЦАРІВ:		59:16	Жовт. 17
18:21	Груд. 16	61:4, 3, 5 ...	Жовт. 17
20:11	Груд. 19	63:3	Жовт. 31
2 ПАРАЛИПОМ:		63:5, 6	Квіт. 5
19:11	Жовт. 25	65:11	Груд. 30
ЕЗДРИ:		66:8, 9	Січ. 1
10:11	Серп. 3	69:9 ————	Лист. 22
ІОВА:		75:6, 7	Лют. 6
34:29	Лист. 28	90:12 ————	Січ. 5
ПСАЛЬМИ:		91:1-16	Лист. 14
16:8	Лип. 3	91:4	Жовт. 17
16:11	Черв. 18	91:10	Вер. 6
17:15	Черв. 13	91:11	Лист. 17
19:1-4	Черв. 3	91:15	Квіт. 29
19:12-14	Серп. 12	95:6	Серп. 2
23:1	Груд. 15	97:11	Черв. 19
23:4	Верес. 21	107:29	Жовт. 16
23:5	Трав. 10	110:7	Груд. 28
23:6	Верес. 22	111:10	Січ. 29
25:9	Січ. 31	116:7	Лют. 9
25:12	Лип. 6	116:12-14	Груд. 31
		119:97	Січ. 19
		119:165	Жовт. 3
		133:1	Верес. 13
		141:3	Лист. 1

Показник Біблійних цитатів до Небесної Манни

ПРИПОВІСТІ:

3:3	Січ.	24
3:7	Черв.	28
4:20, 22	Лют.	3
4:23	Січ.	27
15:23	Груд.	23
16:5	Верес.	29
16:32	Берез.	14
18:9	Жовт.	18
18:21	Серп.	1
21:3	Жовт.	14
23:7	Груд.	12
23:26	Груд.	11
24:16	Лип.	22
25:11	Груд.	23
25:28	Груд.	6

ЕККЛЕЗІАСТА:

11:6	Груд.	29
------------	-------	----

ПІСНІ ПІСЕНЬ:

2:15	Лип.	30
8:6	Верес.	5

ІСАЇ:

26:3	Лип.	17
30:21	Лют.	1
42:2	Серп.	7
52:11	Жовт.	11
53:1	Лип.	4
53:12	Квіт.	14
55:3	Черв.	15
57:15	Верес.	20
61:1, 2	Жовт.	28
62:2, 3	Трав.	16

ЕРЕМІЇ:

20:9	Січ.	11
------------	------	----

ДАНИЛА:

3:17	Лип.	29
3:17, 18	Серп.	31
6:5	Лип.	27

ОСІЇ:

6:6	Верес.	3
-----------	--------	---

МИХЕЯ: МАННА

6:8	Січ.	15
-----------	------	----

АВВАКУМА:

3:17, 18	Трав.	15
----------------	-------	----

МАЛАХІЯ:

3:2, 3	Черв.	17
3:17	Квіт.	16

МАТТЕЯ:

1:21	Груд.	24
4:4	Лют.	25
4:7	Верес.	27
4:19	Жовт.	4
5:7	Груд.	14
5:8	Черв.	29
5:11, 12	Лют.	11
5:16	Серп.	30
5:44	Берез.	21
5:48	Черв.	29
6:8	Лист.	13
6:16	Січ.	26
6:23	Серп.	9
6:24	Жовт.	30
6:28	Жовт.	12
6:33	Серп.	21
6:33	Жовт.	21
6:34	Січ.	25
7:26	Жовт.	7
8:26	Жовт.	9
10:8	Жовт.	19
10:16	Жовт.	20
10:25	Серп.	14
11:29	Черв.	21
11:29, 30	Лют.	17
12:34, 35	Квіт.	19
12:36	Квіт.	22
12:37	Лют.	14

Показник Біблійних цитатів до Небесної Манни

МАТТЕЯ:	МАННА	ІОАНА:	МАННА
13:23	Черв. 23	8:31, 32	Берез. 20
13:30	Черв. 30	8:36	Лип. 12
14:31	Лют. 8	10:4	Лип. 9
16:24	Січ. 21	13:14	Трав. 23
18:6	Трав. 31	14:21	Черв. 1
20:22	Жовт. 22	14:27	Трав. 29
20:27	Жовт. 23	15:1, 2	Лип. 20
20:28	Трав. 1	15:18	Груд. 8
22:39	Груд. 1	16:2	Трав. 17
25:15	Черв. 22	16:22	Трав. 29
25:28, 29	Берез. 17	16:24	Січ. 3
26:41	Лист. 3	16:33	Черв. 9
28:20	Лист. 30	17:11	Серп. 24
		17:17	Верес. 19
		17:20-23	Трав. 27
МАРКА:		18:11	Лип. 19
11:22	Жовт. 15	18:37	Лип. 21
14:8	Лист. 16	20:27	Лист. 12
14:38	Квіт. 1		
ЛУКИ:		ДІЯННЯ:	
2:10, 11	Січ. 25	7:60	Груд. 13
2:49	Серп. 22	9:15	Верес. 1
4:22	Лип. 22	17:23	Серп. 20
8:15	Квіт. 23	20:29, 30	Лист. 14
9:56	Жовт. 6	22:16	Груд. 2
10:5, 6	Серп. 8	24:16	Лист. 24
11:1	Черв. 10		
11:2	Жовт. 21	РИМЛЯН:	
11:13	Груд. 4	5:3-5	Квіт. 28
14:27	Верес. 11	6:3	Лист. 7
16:10	Квіт. 20	8:3, 4	Лют. 24
18:1	Січ. 30	8:13	Лют. 2
21:19	Верес. 12	8:13	Трав. 5
21:34	Черв. 6	8:14	Трав. 6
23:26	Жовт. 24	8:17	Черв. 24
23:46	Квіт. 15	8:23	Додаток
		8:28	Серп. 5
		12:1	Лист. 6
ІОАНА:		12:11	Січ. 18
1:36	Лип. 7	12:12	Січ. 16
6:53	Квіт. 13		

Показник Біблійних цитатів до Небесної Манни

РИМЛЯН:	МАННА	2 КОРИНТЯН:	МАННА
12:12	Трав. 30	5:6, 7	Трав. 28
12:21	Трав. 25	5:14	Верес. 30
13:10	Лют. 7	5:16	Серп. 27
13:12	Квіт. 3	5:17	Верес. 7
13:13	Квіт. 4	5:20	Серп. 13
13:13	Квіт. 11	6:8, 3	Лют. 16
14:21	Трав. 31	6:17	Верес. 15
15:1	Трав. 19	7:1	Трав. 12
15:2	Квіт. 24	9:7	Додаток
15:3	Січ. 5	10:4, 5	Лип. 5
		11:14, 15	Лип. 13
1 КОРИНТЯН:		ДО ГАЛАТ:	
1:30	Верес. 25	1:8	Верес. 17
2:2	Черв. 2	2:5, 11	Трав. 19
3:13	Лип. 31	2:17	Лист. 9
4:2	Черв. 22	6:1	Січ. 12
4:3	Лип. 25	6:7, 8	Жовт. 8
4:7	Січ. 9	6:10	Квіт. 2
4:13	Лип. 2		
6:19, 20	Січ. 2	ЕФЕСЯН:	
7:24	Січ. 23	2:8	Берез. 29
8:1	Трав. 26	2:20-22	Верес. 26
9:16	Трав. 7	4:15	Трав. 14
9:24	Квіт. 9	4:29	Верес. 10
9:26	Січ. 14	4:31	Лип. 14
9:27	Верес. 24	5:8, 10	Лип. 1
10:16, 17	Квіт. 12	5:11	Додаток
11:1	Лют. 10	5:18	Лип. 16
11:31, 32	Берез. 22	6:18	Лист. 27
12:18	Берез. 8		
12:26	Додаток	ДО ФИЛИПЯН:	
13:3	Лип. 15	2:1, 2	Серп. 10
13:4	Серп. 26	2:3	Трав. 27
13:5	Лют. 13	2:5	Квіт. 27
13:5	Трав. 24	2:7	Лист. 4
13:6	Лист. 10	2:12, 13	Груд. 17
13:13	Серп. 23	2:14	Додаток
2 КОРИНТЯН:		2:15, 16	Верес. 9
1:21, 22	Черв. 27	3:13	Черв. 11
4:8, 9	Жовт. 29	3:13	Черв. 12

Показник Біблійних цитатів до Небесної Манни

ДО ФИЛИНЯН: МАННА

3:13	Жовт.	2
3:15-17	Берез.	13
4:4	Лют.	26
4:5	Лют.	27
4:6	Лют.	28
4:7	Берез.	1
4:8	Берез.	2
4:8	Берез.	3
4:8	Берез.	4
4:8	Берез.	5
4:11, 12	Берез.	6
4:19	Квіт.	7

ДО КОЛОСЯН:

1:27	Верес.	17
2:6, 7	Трав.	9
3:9, 10	Жовт.	10
4:2	Черв.	25

1 СОЛУНЯН:

4:3	Лют.	5
5:5, 6	Берез.	26
5:6	Лист.	19
5:14	Серп.	15
5:15	Січ.	8
5:17	Січ.	3
5:18	Серп.	16
5:19	Серп.	17
5:21	Серп.	18
5:22	Серп.	19

2 СОЛУНЯН:

2:10-12	Січ.	1
---------------	------	---

1 ТИМОТЕЯ:

1:5	Берез.	12
3:15	Лип.	8
4:12	Лют.	10
5:8	Лип.	23
6:12	Берез.	31

2 ТИМОТЕЯ:

1:7	Трав.	22
2:3	Берез.	28
2:5	Серп.	7
2:15	Груд.	20
2:21	Груд.	22
2:24, 25	Серп.	4

ДО ТИТА:

1:15, 16	Лют.	19
2:14	Трав.	20
3:2	Січ.	7

ДО ЖИДІВ:

3:1	Черв.	26
3:13	Берез.	10
3:14	Берез.	10
4:3	Трав.	18
4:9-11	Трав.	18
4:10	Квіт.	26
4:15, 16	Квіт.	21
4:16	Січ.	13
5:14	Трав.	3
6:4-6	Верес.	17
6:10	Берез.	9
10:21, 22	Лист.	5
10:23	Лист.	29
10:32, 33	Берез.	23
10:36	Лист.	23
10:38	Берез.	15
10:38	Квіт.	8
11:6	Квіт.	25
12:1	Берез.	11
12:3	Жовт.	5
12:7	Січ.	20
12:11	Черв.	16
12:23	Лип.	8
13:5	Лют.	22
13:5	Берез.	24
13:6	Груд.	18
13:17	Лист.	17

Показник Біблійних цитатів до Небесної Манни

ЯКОВА:	МАПНА	2 ПЕТРА:	
1:2	Лист. 21	1:5	Лист. 11
1:4	Лют. 12	1:10	Лист. 20
1:12	Груд. 9	3:11	Берез. 30
1:18	Лист. 25	3:17, 18	Берез. 25
1:26	Лют. 20		
2:18	Жовт. 13	1 ІОАНА:	МАННА
3:2	Лист. 1	2:1	Січ. 13
4:3	Серп. 29	2:5	Лют. 15
4:4	Верес. 8	2:6	Лист. 15
4:7	Серп. 6	2:15	Черв. 20
4:8	Черв. 18	2:25	Трав. 8
4:12	Лип. 25	2:27	Квіт. 17
5:10	Січ. 10	3:2	Серп. 25
5:16	Лип. 24	3:14, 16	Берез. 16
5:20	Черв. 8	4:12	Берез. 7
		4:16	Лют. 29
1 ПЕТРА:		4:19	Верес. 4
1:7	Черв. 4	5:18	Лип. 11
1:13	Берез. 18	5:21	Груд. 27
1:14, 15	Берез. 19		
1:22	Верес. 2	ЮДИ:	
2:9	Квіт. 30	3	Верес. 23
2:12, 19	Верес. 14	21	Січ. 17
2:23	Груд. 7	21	Квіт. 9
3:14	Лип. 28		
4:12, 13	Квіт. 18	ОДКРИТТЯ:	
4:16	Квіт. 6	2:10	Серп. 11
5:5	Черв. 14	2:17	Лип. 26
5:6	Квіт. 10	3:5	Січ. 28
5:7	Жовт. 26	3:10	Груд. 3
5:8, 9	Верес. 28	5:2	Груд. 21
5:10	Черв. 7	18:4	Лют. 4
		20:4	Лист. 7